

С П Р А В К А

за отразяване на становищата получени след проведена процедура по обществено обсъждане на Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за управление на отпадъците

№	Организация	Предложение	Приема предложението	Не приема предложението/ Мотиви
1	КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p>КОМЕНТАР 1: След като се желае „избягване на тълкувания“, то тогава използвайте препратки към съответните специализирани закони, отнасящи се до материята.</p> <p>Предложение: изменението на §1 от проекта за ЗИД на ЗУО да се редактира по следния начин и чл.10, ал.1 от ЗУО да придобие вида: <i>"При извършване на строителни и монтажни работи на законни сгради и съоръжения и доброволното премахване на незаконни строежи или на негодни за ползване или застрашаващи сигурността строежи се извършва по начин, осигуряващ последващото оползотворяване, в т.ч. рециклиране на образуваните строителни отпадъци в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 43, ал. 4."</i></p> <p>В Допълнителните разпоредби към §1 от ЗУО да се добави точка 52 с текст: <i>„Строителни и монтажни работи“ са по смисъла на §5, т.40 от ДР на Закона за устройство на територията.</i></p> <p>„Строителство“ и „строителни и монтажни работи“ по смисъл са едно и също понятие!</p> <p>С ползването на препратки към дефиниции в специализирани закони ще се постигне така желаното „избягване на тълкувания“, защото предложението води до точно обратния ефект. Същото се отнася и за предложената редакция</p>	Приема се.	Предложението е отразено в текста на ЗИД на ЗУО.

		<p>в ал.2 на чл.10 от ЗУО. Вземете пример за ползване на законова дефиниция описана в друг закон с препращаща разпоредба на §1, т.49 от ЗУО.</p>		
	КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p>КОМЕНТАР 2: Предложението в §8 от проекта за ЗИД на ЗУО за създаване на нов чл.30а е неизпълнимо и неправилно насочено! Дори Главна дирекция „ЛАБОРАТОРНО – АНАЛИТИЧНА ДЕЙНОСТ“ към ИАОС няма в обхвата си акредитация за изпитване на отпадък за съдържание на полихлорирани дибензо-р-диоксини и полихлорирани дибензофурани (PCDD / PCDF). Когато се предлага въвеждане на задължение със закон за определено изпитване, поне направете справка в Изпълнителна агенция „Българска служба по акредитация“ има ли лаборатория с подобен обхват, да не кажа, че трябва да са поне 3, за да не стане въвеждане с лобистки текстове на господстващо положение на пазара или дори косвен монопол. По-големият проблем е, че изгарянето на биомаса не дава в резултат образуването на подобни замърсители, освен при наличието на хлор в нея. По-често срещано е подобни замърсители да се образуват при изгарянето на въглища, торф, дървесина, която обаче е третирана с РСР, болнични отпадъци, битови отпадъци, пестицидни отпадъци и опасни отпадъци. Първични източници на замърсяване на околната среда с диоксини / фурани са производството и употребата на органични химични вещества, съдържащи хлор, пестициди, при високотемпературни процеси като тези от металургичната промишленост (над 1100 0С), изгарянето на отпадъци в инсинератори (пак с температура над 1100 0С).</p>	Приема се по принцип	Текстовете в законопроекта, свързани с Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 година за изменение на приложения IV и V към Регламент (ЕС) 2019/1021 относно устойчивите органични замърсители са премахнати изцяло.

		<p>Инсталациите за изгаряне на биомаса (камини или котли) поддържат температура на горене от 650 до 800 0C, което предопределя ниската степен на вероятност да се образуват подобни замърсители!</p> <p>Основен източник на диоксини / фурани е производството на пентахлорофенол, процесите по избелване в производството на целулоза и хартия, и третирането (включително багрене) на тъкани.</p> <p>Категорично неправилно се въвежда задължението за извършване на ежегодно изпитване за съдържание в пепелта на полихлорирани дибензо-р-диоксини и полихлорирани дибензофурани (PCDD / PCDF), както и полихлорирани бифенили (PCB) за оператори извършващи изгаряне на биомаса, а да се пропускат тези, които по правило са причинители на тези замърсители в големи количества, като изгаряне на въглища и третиране на опасни отпадъци в инсинератори или в инсталации за изгаряне на битов отпадък (РДФ) и/или опасни отпадъци за добив на енергия.</p>		
	<p>КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД</p>	<p>КОМЕНТАР 3:</p> <p>Предложението в §10 от проекта за ЗИД на ЗУО се отразяват почти десетилетните опити за въвеждане на електронна отчетност.</p> <p>Съгласно текста на чл.35 от Директива 2008/98/ЕО на ЕП и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви, императивно се изисква оригиналните документи по отчетността за дейностите с отпадъци, да са под прякото владение (съхранение) на лицата извършващи дейността и то за определен срок.</p> <p>Национална информационна система „Отпадъци“ [НИСО], чрез която може да се изпълнят задълженията по електронен път не</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Коментарите ще бъдат взети предвид при предстоящото надграждане на системата.</p>

		<p>осигурява по никакъв начин това изискване, защото тя е онлайн система, а не е регистър.</p> <p>По всяко едно издадено наказателно постановление за водене на невярна отчетност, чрез извършени записи по месечна отчетност в НИСО, може да се обори в съда с висока степен на успех.</p> <p>Донякъде същото се отнася и до подадените годишни отчети, защото формата за попълване е онлайн, а не е регистърно производство, което да се основава на извличане на данни от предварително генериран файл с данни от задълженото лице.</p> <p>Пример: дължимото ДДС за съответния месец се генерира от предварително създадени файлове с данни (дневници с покупки/продажби и декларация), които се подписват с КЕП при подкачването в системата на НАП и след това, чрез извличане на данни от файловете се генерира официална данъчна декларация по ДДС със съответен данъчен резултат за отчетния месец, който е признат от НАП за подаден с декларация.</p> <p>Попълването на годишните отчети по отпадъци в НИСО сега е онлайн, а даже има и опция за автоматично попълване (чрез извлечение от месечните отчети, които не са декларативни данни) и задълженото лице не може да направи проверка на данните офлайн.</p> <p>Съвсем отделно е, че генерираните електронни форми за годишни отчети в НИСО нямат нищо общо с дадените образци в Наредба № 1 от 4.06.2014 г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри. Това показва доколко администрацията на МОСВ спазва наредбите издадени от собствения им министър.</p> <p>Предложение: НИСО от онлайн система да</p>		
--	--	---	--	--

		<p>бъде преработена в регистър, като метода за приемане на данни да се вземе за образец от нещо което работи, а именно системата на НАП за подаване и приемане на данъчни и осигурителни данни.</p> <p>Това ще осигури и възможността да се подават данните в предварително подготвен файл, а не данните да се въвеждат ръчно в онлайн среда.</p> <p>ПРЕДЛОЖЕНИЕ: Задължените лица да са с партии в НИСО подобни в системата на НАП, като достъп до партидата за подаване на данни да става с електронен подпис или ПИК, а за упълномощените лица с пълномощно на хартиен носител или пълномощно в електронен файл подписан с квалифициран електронен подпис.</p> <p>Така ще се избегне цялата ненужна „сложнотия“ със създаване на профили и присъединяване към тях на задължено лице и покани за включване в екип.</p>		
	КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p>КОМЕНТАР 4: Относно §14 от проекта за ЗИД на ЗУО... В момента НИСО не може да изпълни редица законови права по Административнопроцесуалния кодекс, като деклариране на отказ от завършване или оттегляне на заявлението за инициране на започнала, но незавършила процедура, да не говорим какъв батак е с работните листа. Не е възможно дори инспектор към съответно РИОСВ служебно (камо ли заявителя) да промени в процедура по заявление за утвърждаване на работен лист на грешно въведен адрес на площадка, което е пълен абсурд. А, още по-големият е, че в НИСО не са дадени права дори на служители от ИАОС в гр. София да извършват подобни служебни промени. Сега се изисква процедурата по</p>	Приема се по принцип	Проблемите са идентифицирани и същите ще бъдат отстранени при бъдещо надграждане функционалността на НИСО.

		<p>утвърждаване на работния лист да бъде завършена и после да се поиска прекратяване воденето на отчетността, което отново е пълен абсурд.</p> <p>Как е възможно да се подаде коригираща данъчна декларация, а да не може да се промени в работен лист сгрешен адрес на площадка за образуване на отпадък ?!</p> <p>Сегашното състояние на НИСО е правен и фактически абсурд.</p>		
КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p>КОМЕНТАР 5:</p> <p>Относно §21, §22, §26, §30, §31 и §33 от проекта за ЗИД на ЗУО ...</p> <p>Бихте ли разяснили, след като заявленията за издаване на разрешения по чл.67 от ЗУО (също и по чл.78) ще се подават само по електронен път, дали документите за местоположение на площадката и банковите гаранции изискуеми по чл.69, ал.1, т.9 и т.12 следва да са само в електронен вариант, което ако се въведе като задължение е неизпълнимо предвид, че тези документи се издават не от лицето подаващо заявлението.</p> <p>Ако пък посочените документи ще се приемат и на хартиен носител, не виждам защо ограничавате правото да се подаде и заявлението на хартиен носител, ведно с тях.</p> <p>Освен това НИСО е много далеч от определението за добре работеща система, която дори не се доближава до Системата за сигурно електронно връчване /ССЕВ/, и е непонятно защо ССЕВ се изключва от начина за подаване на документи по електронен път, като тази система е централизирана, унифицирана и сертифицирана държавна система, която са задължени да ползват всички държавни администрации, включително и тези на РИОСВ!</p> <p>Задължаването със закон (ЗУО) подаването на</p>	-	<p>Придружаващите документи към заявленията ще има възможност да бъдат подавани по електронен път чрез НИСО, тъй като системата позволява да бъдат прикачвани допълнителни файлове към момента на подаване на заявлението.</p> <p>За момента изключение ще се прави само за банковите гаранции, тъй като същите се изисква да бъдат предоставяни в оригинал, а и за тях е определен строг режим отнасящ се до тяхното съхранение, последващо освобождаване и/или усвояване.</p>	

	<p>подписани с електронен подпис документи към РИОСВ и ИАОС да става изрично единствено само чрез НИСО е нецелесъобразно, недалновидно, според мен и противоречи на закони от по-висок ранг третиращи материята, но и противоречи на идеята за единна система за комуникация на държавната администрация със задължените по закон лица.</p> <p>Не може всяко министерство да си има собствена електронна комуникационна система!!!</p> <p>Пример: НАП изисква подаване на отчетни данни за целите на данъчното облагане само през нейните системи, но за всичко останало може и през ССЕВ.</p> <p>Същото е и в съдебната система: дали ще се подаде жалба/искова молба или друг документ през ССЕВ или ЕПЕП, съдът ще приеме подадените документи.</p> <p>Не мисля, че подаването на заявления по чл.67 или по чл.78, трябва да е само през НИСО. Даже екипът на ИАОС поддържащ НИСО ще си създаде неимоверни главоболия, защото системата е недомислена и с много бъгове, а за сертифицирана е просто немислимо. Как ще се удостовери точен час на изпращане, получаване и отваряне (връчване) на съобщение, като НИСО не е, а според мен и никога няма да бъде сертифицирана система.</p> <p>Чисто егоистично ако се помисли (администрацията в МОСВ и ИАОС), ще се стигне до единствено верният извод, че освен подаването/приемането на изискуемите отчетни данни, които се подават чрез НИСО за обработка по съответните наредби, всичко останало, като подписани заявления (волеизявления) и заверени приложения с електронен подпис, следва да бъде възможно и през ССЕВ, да не кажа само през тази система,</p>		
--	---	--	--

		<p>като се изключи НИСО.</p> <p>Отделно идва и въпросът, че още не съм срещнал нотариус, който да завери официален документ на хартиен носител в електронен вариант (документ). Може и да има такъв, но аз не съм го срещнал в работата си.</p>		
КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p><u>КОМЕНТАР 6</u></p> <p>Относно §34 от проекта за ЗИД на ЗУО ...</p> <p>Абсурдно е датата на изпращане на документ в НИСО да се счита за дата на съобщаването, съответно за дата на връчване, т.е. да започва да тече срок.</p> <p>Поне вземете пример от чл. 26 от Закона за електронното управление или чл.41а от ГПК, дори превилата на ССЕВ изрично предвиждат срок, в който ако не се отвори съобщението едва тогава започва да тече срока за отговор/обжалване.</p> <p>По правило не е добре в материален закон да има процесуални разпоредби, защото както е в случая (в ЗУО), те стават процесуални боклуци (отпадъци) ...</p> <p>Предложение: Администрацията на МОСВ да прави предложения по материалния закон (в случая ЗУО) и въобще да забрави да въвежда процесуални правни норми. Тях си ги има в съответните закони или кодекси и са в резултат на обсъждане от юристи (юрисконсулти, адвокати, съдии и прокурори).</p>	Не се приема	Направеният коментар не съдържа конкретно предложение за промяна на предложението §34 от проекта за ЗИД на ЗУО. Всички предложения са обсъдени и прегледани от юрисконсулти.	
КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p><u>КОМЕНТАР 7</u></p> <p>Относно §47 от проекта за ЗИД на ЗУО ... и въвеждане на депозитна система</p> <p>Предложение: МОСВ да инициира пред ЕК забрана за влагане в нови опаковки за хранителни цели на рециклирана пластмаса от масово разпространени отпадъци от еднократни опаковки чрез отмяната на чл.6 от ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/904 на ЕП и на Съвета от 5 юни 2019 година относно намаляването на</p>	Не се приема	С §47 от проекта за ЗИД на ЗУО и по-конкретно с допълнението на чл. 125, ал. 1 от ЗУО не се въвежда депозитна система. Направеният коментар е несъотносителен към §47.	

		<p>въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда (транспонирана в НАРЕДБА за намаляване на въздействието на определени пластмасови продукти върху околната среда).</p> <p>Проблемът с микропластмасата става масов и уврежда безвъзвратно човешкото здраве, като се натрупва и в околната среда.</p> <p>Колкото повече се преработва една пластмаса, толкова по-къси стават веригите от молекули, т.е. по-лесно отдава частици и контактува с храната, съответно се приема чрез нея частици микропластмаса.</p> <p>Микропластмасата е основен замърсител, свързан със замърсяването на храни като сол, захар, мед, риба и рибни ястия, както и на напитки като вода, бира, алкохол, мляко и чай.</p> <p>Рециклирането на пластмаса е еднопосочен път и най-глупавото нещо е да се рециклира, и влага в първични опаковки за храни!</p> <p>Същото е с опаковъчната хартия: колкото повече се рециклира, влакната на целулозата стават по-къси и накрая не става за нищо, освен за изгаряне. Не е случайно, че отпадъци от картонени опаковки произведени в Скандинавия се изкупуват до 10-15 пъти по-скъпо на килограм, отколкото подобни отпадъци от опаковки произведени в Китай.</p> <p>Единствените опаковки за храни, които могат да се рециклират практически безкрайно са опаковки от стъкло и метал (алуминий).</p> <p>Според мое неофициално проучване дори големите производители на напитки са икономически мотивирани да заменят пластмасовите опаковки с тези от стъкло и метал (дори имаше проведени такива масови кампании за проучване на нагласите), ако депозитните системи работят качествено, а пластмасовата опаковка дори и без утежняващи</p>		
--	--	---	--	--

		<p>условия (както по-висока стойност на депозитната сума) ще бъде изхвърлена от пазара по естествените предпочитания на потребителите.</p> <p>Предложение: Призовавам МОСВ час по-скоро да регламентира (по-скоро да освободи от всякаква регулаторна тежест поставянето на сортиращи автомати за еднократни опаковки за депозитна система, които да имат отчитащо устройство за предаването на опаковка, съответно връщането на депозита, подобно на тези по реда на НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин) депозитните системи за опаковки за еднократна употреба от храни и напитки.</p> <p>При първи доказан медицински случай на трайно увреждане на човешкото здраве от погълната микропластмаса, в резултат на влагане на рециклирана пластмаса в нови еднократни опаковки, според мен директно ще бъде ползван за завеждане на иск срещу държавата за вреди поради регулаторното изискване.</p>		
	КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p>КОМЕНТАР 8</p> <p>Относно §58 от проекта за ЗИД на ЗУО ... Това е процесуална норма и не ѝ е мястото в ЗУО, а в Закона за административните нарушения и наказания или в Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, защото административно-наказателното производство е приравнено на наказателно.</p> <p>Принципно същата норма е въведена в чл.189, ал.2 от Закона за движение по пътищата, но който и да е адвокат оспорил издадено</p>	Приема се.	Предложението е премахнато от ЗИД на ЗУО.

		<p>наказателно постановление на основание доказателство с дадена предварителна сила със закон, в нарушение на нормата на чл.14, ал.2 от НПК и във връзка с нарушаването на гарантирани права в чл.6, параграфи 1 и 2 и чл.13 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, познайте от един път какво ще е решението на съда ...</p> <p>Дори съдебните състави да си „затворят очите“ и въпреки това потвърдят оспорено наказателно постановление издадено на доказателство с дадена предварителна сила, е открит старта за подаване на жалба до ЕСПЧ и според мен с почти 100% сбъдваемост за осъдително решение срещу България.</p> <p>Предложение: текстът на §58 от проекта за ЗИД на ЗУО да отпадне изцяло и да не се приема с подобен смисъл въобще.</p>		
	КАЛИН ГАВРАКОВ – „НЕТФОКОМ“ ЕООД	<p>КОМЕНТАР 9</p> <p>Относно §67 от проекта за ЗИД на ЗУО Категорично против като следва да отпадне и с подробни мотиви изложени в коментар №5!</p> <p>Това е нагледен пример за пилеене на публични средства, след като вече има изградена, въведена в експлоатация и тествана, сертифицирана Система за сигурно електронно връчване, която са задължени да ползват всички държавни администрации по Закона за електронното управление, включително МОСВ, ИАОС и РИОСВ!</p>	Не се приема	„Системата за сигурно електронно връчване“ е съвсем различна и не се припокрива като функционалност с изградената Национална информационна система „Отпадъци“, чиято функционалност е строго определена и ограничена до извършваните от лицата дейности с отпадъци на територията на страната. В същата се събират и обработват количествени данни по отношение на събраните, оползотворените, транспортираните и обезвредените отпадъци. Принципът на работа на системата е изграден на база действащата нормативна уредба в сферата на околната среда и се актуализира и надгражда съгласно измененията на нормативната уредба.
2	БСК (БЪЛГАРСКА)	Подкрепяме разграничението на видовете режими, на които подлежат лицата,	Приема се частично	По отношение на направените коментари за редакция и отпадане на

	<p>СТОПАНСКА КАМАРА)</p>	<p>извършващи дейности с отпадъци, както и текстовете, които имат за цел преустановяване извършването на нерегламентирани дейности с опасни и неопасни отпадъци.</p> <p>Следва да се направи ясно разграничение в термините за „строителство“ и „строителни и монтажни работи“, за да се очертаят задълженията и отговорностите на различните категории задължени лица (чл. 10). Подкрепяме добавянето в изискванията към възложителите на строителство и строително-монтажни работи, финансирани с публични средства, в строежите да се влагат рециклирани строителни материали, строителни продукти, преминали през подготовка за повторна употреба в количества в съответствие с изискванията на наредбата за управление на строителните отпадъци.</p> <p>В промяната на чл. 14, ал. 10, т. 1 следва да се преформулира текстът <i>„отчитане на приходите от повторна употреба и продажбата на образуванията от третиране отпадъци от тези продукти‘</i>, например с <i>„продажбата на продукти, получени от третирането на тези отпадъци‘</i>. Следва да се отчете обстоятелството, че сегашната дефиниция на термина „третиране“ от ДР на ЗУО включва и остатъчни отпадъци от обезвреждане, за които в общия случай липсват възможности за оползотворяване. Може да се използва и терминът „вторични суровини“ (secondary raw materials), използван в текста от РГ 20 от таблицата за съответствие на измененията на ЗУО с изменението на Директива 2008/98, като се даде определение или условия, при които те се получават. Като отчитаме, че няма определение и на <i>„окончателна операция по оползотворяването</i> добавеното към чл. 18, ал. 1, за да се</p>		<p>някои от предложените текстове в чл. 14 същите се отхвърлят изцяло. Новосъздадените текстове в чл. 14 са породени от официално уведомително писмо на ЕК, с което се отправят забележки към страната ни, че не е транспонирали изцяло изискванията на Директива 2018/851, с която се изменя Директива 2008/98. Не спазването на указанията, дадени в това писмо, ще доведат до наказателна процедура за страната ни.</p> <p>Във връзка с направените коментари по предложението чл. 14, ал. 10, т. 1, ЕК е отправила официална забележка, че в сегашната нормативна уредба, липсват разписани изискванията на чл. 8, пар. 4, буква а) от Директива 2018/851, с която се изменя Директива 2008/98.</p> <p>Аналогична е ситуацията и при новосъздадената в ал. 11, като следва да бъде обърнато внимание, че ЕК е отправила директна забележка, че към настоящия момент липсва директивно заложеното изключение, разписано в чл. 8а, пар. 4, буква а) свързано с излезлите от употреба моторни превозни средства, негодни за употреба батерии и акумулатори, и излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване. Именно тази причина довежда до създаването на новата ал. 11 в чл. 14.</p> <p>Забележката по отношение на чл. 44, ал. 1 се приема. Текста е прецизиран.</p>
--	---------------------------------	---	--	---

	<p>предотвратят различни тълкувания, този текст следва да отпадне.</p> <p>Подкрепяме позицията на АРИ за отпадане на предложението за създаване на ал. 11, като считаме, че ал. 10 отразява (за всички видове отпадъци) общите принципи за разходите за управление на отпадъци и критериите за определяне на възнагражденията на организациите по оползотворяване. Няма основание за изключване от тези принципи излезлите от употреба моторни превозни средства, негодни за употреба батерии и акумулатори, и излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване.</p> <p>На следващо място, добавянето на „депозитни такси“ при условие, че не е представено определение и няма друго пояснение откъде идват, на този етап (преди изготвяне на нормативен текст за въвеждане на т.нар. депозитна система) създава само неяснота и следва да отпадне.</p> <p>Подкрепяме въвеждането на разширената отговорност на производителя (РОП) за текстила, като считаме, че този подход ще гарантира ефективното събиране и управление на отпадъците от текстилни изделия. Още повече, предвид последните промени в Рамковата директива за отпадъците, РОП за текстила ще бъде задължителен подход в държавите-членки на Европейския съюз. За да се осигури изпълнението на задълженията на България, е необходимо и своевременното паралелно приемане и на съответната наредба за този отпадъчен поток, още повече, че с приемането на Зеления пакт беше посочено разделно събиране от 01.01.2025. При липсата на подзаконова нормативна уредба, регулираща задълженията и целите за лицата, които пускат на пазара обувки и текстил, няма</p>		
--	--	--	--

		<p>да има и реално прилагане на задължението за разделно събиране в национален мащаб.</p> <p>Следва да се прецизира промяната чл. 44, ал. 1, свързана с обхвата на задължените лица, които водят отчетни книги. В досега действащия текст става дума за „Лицата, чиято дейност е свързана с образуване, събиране, транспортиране и/или третиране на производствени и/или опасни отпадъци\ а изменението се отнася до „Лицата, чиято дейност е свързана с образуване, събиране, транспортиране и/или третиране на отпадъци\ Когато не се прави уточнението за производствени и/или опасни отпадъци, от предложения текст следва, че задължението за водене на отчетни книги в НИСО е за всички лица - физически (домакинства, образуващи само битови отпадъци) и юридически, независимо от вида отпадъци.</p> <p>Подкрепяме и изразената позиция на БОРА за промяна в подхода на санкциониране на ООп при неизпълнение на целите до 5% и размера да бъде до сумата на продуктовете такси на неизпълнението.</p>		
	<p align="center">АРИ (АСОЦИАЦИЯ НА РЕЦИКЛИРАЩАТА ИНДУСТРИЯ)</p>	<p>1. Относно § 4, т. 2 от проекта на ЗИД на ЗУО</p> <p>С § 4, т. 2 от проекта на ЗИД на ЗУО се предвижда в чл. 14 от ЗУО да се създаде нова ал. 11, както следва:</p> <p><i>„(11) Изискванията на ал. 10 не се прилагат за лицата по ал. 1, за които са въведени специфични изисквания, определени с Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства (обн. ДВ, бр. 7 от 25.01.2013 г.); Наредбата за батерии и акумулатори и за негодни за употреба батерии и акумулатори (обн., ДВ, бр. 2 от 8.01.2013 г.) и Наредбата за излязлото от употреба електрическо и електронно</i></p>	<p align="center">Не се приема</p>	<p>Новосъздадените текстове в чл. 14 са породени от официално уведомително писмо на ЕК, с което се отправят забележки към страната ни, че не е транспонирали изцяло изискванията на Директива 2018/851, с която се изменя Директива 2008/98. Не спазването на указанията, дадени в това писмо, ще доведат до наказателна процедура за страната ни.</p> <p>Във връзка с направените коментари по предложението чл. 14, ал. 10, т. 1, ЕК е отправила официална забележка, че в сегашната нормативна уредба, липсват разписани изискванията на чл.</p>

		<p>оборудване (обн., ДВ, бр. 100 от 19.11.2013 г.)“ Считаме, че предложението за създаване на нова ал. 11 следва да отпадне. Изискванията на ал. 10 на чл. 14 имат общ и принципен характер и намират приложение към разходите за управление на отпадъци и критериите за определяне на възнагражденията на организациите по оползотворяване на всички видове отпадъци. Няма основателни причини нито специфички на излезлите от употреба моторни превозни средства, негодни за употреба батерии и акумулатори и излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване, които да налагат изключването им от обхвата на прилагане на общите изисквания на ал. 10 на чл. 14.</p>		<p>8, пар. 4, буква а) от Директива 2018/851, с която се изменя Директива 2008/98. Аналогична е ситуацията и при новосъздадената в ал. 11, като следва да бъде обърнато внимание, че ЕК е отправила директна забележка, че към настоящия момент липсва директивно заложеното изключение, разписано в чл. 8а, пар. 4, буква а) свързано с излезлите от употреба моторни превозни средства, негодни за употреба батерии и акумулатори, и излязлото от употреба електрическо и електронно оборудване. Именно тази причина довежда до създаването на новата ал. 11 в чл. 14.</p>
	АРИ	<p>2. Относно § 5, т. 1 от проекта на ЗИД на ЗУО С § 5, т. 1 от проекта на ЗИД на ЗУО се предвижда в чл. 18, ал. 2 от ЗУО да се направят следните изменения и допълнения: 1. В основния текст след изречение първо се добавя: „Към отчетите по ал. 1 се прилагат документи, определени с наредбите по чл. 13, ал. 1, включително от съоръжението, извършило <u>окончателна операция по оползотворяване</u>, в т. ч. рециклиране и подготовка за повторна употреба за доказване изпълнението на съответните цели.“ В ЗУО и нормативните актове по прилагането му липсва легална дефиниция на понятието „окончателна операция по оползотворяване“. Това създава предпоставки за различно тълкуване и прилагане на разпоредбата и за възникване на правни спорове. С оглед на това, предлагаме този текст да отпадне.</p>	Не се приема	<p>Предложението не се приема, тъй като терминът „окончателно оползотворяване“ се използва във връзка с нотификационния режим по Регламент 1013/2006 относно превози на отпадъци, при който задължително изискване е да се изготви документ, доказващ извършените дейности с отпадъци. С настоящето предложение се цели създаването на законодателна рамка, чрез която да се създаде механизъм, който да удостовери фактически извършените дейности по оползотворяване необходими за признаването на постигнатите цели от задължените лица.</p>
	АРИ	<p>3. Относно § 6, т. 7 от проекта на ЗИД на ЗУО</p>	Не се приема	<p>Не се приема, тъй като съгласно ИГРП на ОПОС 2021-2027 се предвижда</p>

		<p>С § 6, т. 7 от проекта на ЗИД на ЗУО се предвижда в чл. 19, ал. 3 да се направят следните изменения и допълнения:</p> <p><i>7. В ал. 7 се заличава текстът „и на тях не могат да се разполагат контейнери - собственост на лица, които изпълняват задълженията си индивидуално, или на организации по оползотворяване“.</i></p> <p>Възразяваме срещу приемането на това предложение. С предложената промяна в закона се допуска възможност на общинските площадки да се разполагат контейнери за събиране и съхранение на отпадъци на частни оператори, които по този начин биха получили конкурентно предимство пред другите стопански субекти, които не са допуснати до общинските площадки. Още повече, че за общинските площадки не се прилагат изискванията на чл. 38, ал. 1, изречение първо и чл. 69, ал. 2 от ЗУО.</p>		<p>изграждане на общински центрове за повторна употреба. ОПОС не финансира дейности свързани с МРО, тъй като за тях се заплаща продуктова такса, респ. „лицензионно възнаграждение“.</p> <p>Предложената промяна в проекта на ЗИД на ЗУО по никакъв начин не дава възможност, на други частни оператори да разполагат собствени съдове в общинските площадки, експлоатирани самостоятелно от общината.</p>
	АРИ	<p>4. Относно § 12 от проекта на ЗИД на ЗУО</p> <p>С § 12 от проекта на ЗИД на ЗУО в чл. 47 ал. 2 се отменя и досегашната ал. 1 става текст на чл. 47. Възразяваме срещу предложението за отмяна на ал. 2 на чл. 47. Тази разпоредба предвижда, че лицата, които притежават документ по чл. 35, могат да извършват и дейности като търговец и брокер по смисъла на този закон с отпадъците, посочени в документа, без регистрация по чл. 104. Считаме, че тази разпоредба облекчава административната и регулаторната тежест за бизнеса и следва да бъде запазена. С оглед на това, предлагаме да отпадне § 12 и свързаните с него разпоредби, в т.ч. § 43 от проекта на ЗИД на ЗУО (изменение на чл. 104, ал. 1 от ЗУО).</p>	Не се приема	<p>Предложеното изменение е с цел проследяване на извършваните дейности с отпадъци като търговец и брокер. Целта на изменението е тази дейност да се извършва само след категорично вписване в регистър като такъв.</p> <p>От друга страна, вписването като търговец и/или брокер е изключително облекчена процедура, която се извършва единствено в електронна платформа.</p> <p>Предложението за отпадане на нормата не е свързано с намаляване на административната тежест. Отмяната е продиктувана от законовите ангажименти по чл. 44, ал. 1 от ЗУО за водене на отчетност за извършените дейности с отпадъци от тези лица, с цел упражняването на по-строг контрол върху тези лица, които са част от</p>

				управлението на отпадъците.
	АРИ	<p>5. Относно § 28 и § 32 от проекта на ЗИД на ЗУО</p> <p>С § 28 от проекта на ЗИД на ЗУО в чл. 75, ал. 1 се създава т. 9 със следния текст: „при извършена проверка на място се установи, че на площадката се извърша дейност, различна от дейността с отпадъци, за която е издадено разрешението.“</p> <p>С § 32 от проекта на ЗИД на ЗУО в чл. 80, ал. 1 се създава т. 5 със следния текст: „в случай, че при извършена проверка на място се установи, че на площадката се извършва дейност, различна от дейността с отпадъци, за която е извършена регистрацията;“</p> <p>Считаме, че горепосочените предложения за разпоредби, въвеждащи ново основание за отнемане на издаденото разрешение за дейности с отпадъци, съответно за прекратяване на регистрация за дейности с отпадъци, следва да отпаднат, тъй като с тях се ограничава свободата на стопанската дейност и се нарушават основни конституционни разпоредби, в т.ч. чл. 19, ал. 1, 2 и 3 (принципът</p>	Не се приема	Изменението е с цел улесняване контролната дейност на компетентните институции в случаите на недобросъвестни оператори, извършващи различна дейност от разрешената им такава от съответната РИОСВ. Конкретното предложение касае случаите, в които предмета на дейност в обекта е променен изцяло.

		на свободната стопанска инициатива) и чл. 17, ал. 1 и ал. 3 (неприкосновеността на частната собственост) от Конституцията на Република България.		
	АРИ	<p>6. Относно § 49 и § 51 от проекта на ЗИД на ЗУО</p> <p>С § 49 и § 51 от проекта на ЗИД на ЗУО се предвиждат изменения на чл. 133 и чл. 134 от ЗУО, с които се увеличават двукратно размерите на глобите и имуществените санкции за нарушения на разпоредбите на закона.</p> <p>Възразяваме срещу предвиденото увеличение на размера на санкциите. Считаме, че предложените размери на санкциите са прекомерни, не съответстват на стандарта на живот в България и противоречат на законните цели на наказанията. Прекомерно тежките санкции водят до увеличаване на сивия сектор в бранша и засягат преди всичко легалния бизнес, като го поставят във финансово затруднение и в риск от изпадане в неплатежоспособност.</p>	Не се приема	Направеното предложение не се приема, тъй като в случай на замърсяване компонентите на околната среда, разходите за почистването не са реципрочни на наложената санкция. Предложената мярка има превантивен характер.
	АРИ	<p>7. Относно § 58 от проекта на ЗИД на ЗУО</p> <p>С § 58 се създава се чл. 157а със следния текст:</p> <p>„Чл. 157а. Изготвените с технически средства или системи за видеонаблюдение на общините или РИОСВ снимки и видеозаписи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението, са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес“.</p> <p>Считаме, че тази разпоредба следва да отпадне от проекта на ЗИД на ЗУО. Веществените доказателствени средства, изискванията към тях и начинът на приобщаването им в административнонаказателното производство са уредени в Закона за административните</p>	Приема се.	Предложението е премахнато от ЗИД на ЗУО.

		<p>нарушения и наказания и в НПК, като тази нормативна уредба има за цел да гарантира както разкриването на обективната истина, така и правото на защита на засегнатите лица и принципите на справедливия процес. ЗУО е материалноправен закон и чрез него не следва да се уреждат специални процесуални правила, които да се отклоняват от общите разпоредби на административнонаказателния и наказателния процес.</p>		
4	<p>ИНЖ. ИВАЙЛО ИВАНОВ – Н-К ОТДЕЛ „ООС“ В „СОЛВЕЙ СОДИ“ АД</p>	<p>Във връзка с предложението проект, бихме искали да обърнем внимание на необходимостта от прецизиране на предложението с проекта нов чл. 30а (1). От проекто-разпоредбата не става ясно, че в обхвата ѝ попадат само производителите на топлинна и електрическа енергия произведени единствено от биомаса. Разбирането ни е, че производителите изгарящи съвместно биомаса и други видове горива не попадат в обхвата на новото изискване. При тях, летящата пепел от биомаса не може физически да бъде отделена от общото количество летяща пепел, отделена от другите изгаряни горива.</p> <p>За да се избегне тази неяснота, предлагаме в новият текст на чл. 30а (1) изрично да бъде посочено, че същият касае производителите на топлинна и електрическа енергия изгарящи единствено / самостоятелно биомаса.</p>	-	<p>Текстовете в законопроекта, свързани с Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 година за изменение на приложения IV и V към Регламент (ЕС) 2019/1021 относно устойчивите органични замърсители са премахнати изцяло.</p>
5	<p>БОРА (БЪЛГАРСКА ОПОЛЗОТВОРЯВАЩА И РЕЦИКЛИРАЩА АСОЦИАЦИЯ)</p>	<p>Сдружението приветства промените, които въвеждат яснота по отношение на видовете режими, на които подлежат лицата, извършващи дейности с отпадъци, както и текстовете, които имат за цел преустановяване извършването на нерегламентирани дейности с опасни и неопасни отпадъци.</p> <p>В допълнение бихме искали да предложим текстове в ЗУО, които касаят санкционирането на неизпълнението на целите за разделно</p>	Приема се	<p>Предложенията са отразени в текста на параграфите.</p>

		<p>събиране и рециклиране от организациите по оползотворяване. Целта е санкцията да бъде диференцирана с оглед тежестта на нарушението, тъй като в някои случаи тя е несъразмерно висока в сравнение с допуснатото изпълнение.</p> <p>Предвидените в ЗУО санкции при изпълнение на целите за разделно събиране, повторна употреба и рециклиране са много сериозни и включват отнемане на разрешението за извършване на дейност като организация по оползотворяване, което е възможно най-тежката санкция за оператор в областта на дейностите с отпадъци. Санкциите се прилагат с цялата си тежест, дори когато изпълнението е незначително /например изпълнение на целта с няколко килограма/. Т.е. законът предвижда налагане на еднаква санкция във всички случаи, без да взема предвид тежестта на извършеното нарушение. Не е обосновано да се наложи една и съща санкция, както при пълно изпълнение на целите, така и при изпълнение от 20 кг. Затова считаме, че законът трябва да допуска възможност за определяне на санкцията съобразно степента/тежестта на изпълнението. В противен случай тя би била несъразмерна на нарушението, което от своя страна би нарушило принципа на съразмерност съгласно чл. 6 от АПК. Затова предлагаме разрешението по чл. 81 от ЗУО да не се отнема при незначително изпълнение на целите, като „незначителното изпълнение“ бъде обвързано с количествен показател. <u>В този смисъл предлагаме следното изменение и допълнение на чл. 91, ал. 1, т. 2 от ЗУО:</u></p> <p><i>“т. 2 не са изпълнени една или повече от целите по чл. 14, ал. 1 за разделно събиране,</i></p>		
--	--	--	--	--

		<p><i>повторна употреба, рециклиране или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци и това неизпълнение надвишава 5% от съответната цел за разделно събиране, за повторна употреба, за рециклиране или оползотворяване или съответната цел по видове материали.”</i></p> <p>В случаите, когато е налице неизпълнение на целите до 5% от организациите по оползотворяване, предлагаме да не бъде отнемано тяхното разрешение, а вместо това да бъде предвидена имуществена санкция в ЗУО. <u>За целта чл. 148, ал. 1 от ЗУО следва да бъде изменен, като се добави нова т.11:</u></p> <p><i>“11. не изпълни една или повече от целите по чл. 14, ал. 1 за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци, когато това неизпълнение не надвишава 5% от съответната цел за разделно събиране, за повторна употреба, за рециклиране или оползотворяване или съответната цел по видове материали.”</i></p> <p>В хипотезата, визирана в предложената т.11, предлагаме на съответната организация по оползотворяване да бъде наложена имуществена санкция, която да бъде в размер на продуктовата такса съгласно <i>Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса</i>, изчислена за количеството отпадъци по вид /материал, за което е установено неизпълнение на целите по чл. 14, ал. 1 от ЗУО. <u>В тази връзка предлагаме чл. 148 да бъде допълнен с нова ал. 6 със следното съдържание:</u></p> <p><i>“ал. 6. За нарушение по ал. 1, т. 11 се налага имуществена санкция в размер на</i></p>		
--	--	---	--	--

продуктовата такса съгласно Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, изчислена за количеството масово разпространени отпадъци по вид /материал, за което е установено неизпълнение.”

В случай че горните предложения бъдат приети, е необходимо да бъде изменена и разпоредбата на чл. 82, ал. 3, т. 2 от ЗУО, която предвижда усвояване на банковата гаранция при неизпълнение на една или повече цели по чл. 14, ал. 1 от ЗУО. Към настоящия момент този текст е неприложим, тъй като винаги когато е налице неизпълнение на целите за разделно събиране и рециклиране, министърът на околната среда и водите е длъжен да отнеме разрешението и да усвои банковата гаранция в пълен размер /чл. 82, ал. 3, т. 1/. Затова предлагаме т. 2 на чл. 82, ал. 3 да придобие следната редакция:

2. “при неизпълнение в размер до 5% на една или повече от целите по чл. 14, ал. 1 за разделно събиране, за повторна употреба, за рециклиране или оползотворяване или съответната цел по видове материали и организацията по оползотворяване или лицето чл. 14, ал. 1, изпълняващо задълженията си индивидуално, не заплати наложената имуществена санкция - до размера на наложената имуществена санкция;”

Т.е. в този случай банковата гаранция ще бъде усвоена до размера на имуществената санкция по чл. 148, ал. 1, т. 11 от ЗУО, само ако тя не бъде заплатена в срок. Ако неизпълнението е по-голямо от 5%, тогава разрешението следва да бъде отнето съгласно чл. 91, ал. 1, т. 2 от

		ЗУО /в променената редакция/ и гаранцията да бъде усвоена в пълен размер съгласно чл. 82, ал. 3, т. 1 от ЗУО.		
6	(НСИ) НАЦИОНАЛЕН СТАТИСТИЧЕСКИ ИНСТИТУТ	<p>Предложение по §16, с който се създава нов член - чл. 48в:</p> <p>В текста на новия чл. 48в след думата „изискуемата“ да се допълни текстът с добавяне на уточнението „<u>по този закон</u>“.</p> <p>Тоест текстът да се редактира по следния начин: „<i>Изпълнителният директор на ИАОС докладва до Европейската комисия изискуемата по този закон информация в областта на отпадъците...</i>“.</p> <p>Мотивите за предложението ни са следните:</p> <p>Новият чл. 48в в ЗИД на ЗУО вменява на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по околна среда (ИАОС) задължението да „докладва до Европейската комисия изискуемата информация в областта на отпадъците в сроковете и форматите, определени със съответните европейски актове“. Текстът оставя впечатлението, че в България изпълнителният директор на ИАОС извършва всички докладвания за отпадъците по действащите европейски актове, което не съответства на нормативната уредба. Едно от задълженията на страната ни за докладване в областта на отпадъците е това по <i>Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно статистиката на отпадъците</i>, за което ИАОС не е компетентен орган.</p> <p>Компетентен орган за докладването до Европейската комисия (ГД Евростат) по Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно статистиката на отпадъците е НСИ. Със <i>Закона за статистиката</i>, в съответствие с <i>Регламент (ЕО) № 223/2009 относно европейската статистика</i>, НСИ е</p>	Приема се	Отразено в текста на чл. 48 в.

		<p>институцията, която осъществява независима статистическа дейност на държавата, представлява националната статистическа система в Европейската статистическа система и осигурява съответствие на методологията, съдържанието и обхвата на статистическите изследвания с изискванията на Евростат.</p> <p>В изпълнение на тези свои задължения НСИ осъществява статистическата дейност в областта на отпадъците, съгласно Регламент (ЕО) № 2150/2002 относно статистиката на отпадъците, която обхваща разработването и усъвършенстването на методологията, провеждането статистически изследвания, обработването, съхраняването на индивидуални данни и статистическа информация, разпространяването и докладването до Евростат на статистически данни.</p>		
7	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	<p><u>ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ и ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗУО</u></p> <p>1. В чл. 10, ал. 1 вместо „разрушаване“ да бъде използван терминът „премахване на строежи“.</p> <p>Мотиви: Това е терминът по ЗУТ. В допълнение, по този начин се включват и процедурите на премахване на строежи с демонтиране (англ. deconstruction), който би следвало дори да бъде приоритетен начин на премахване, а не разрушаване. Това е и терминът, използван в чл. 11 на ЗУО.</p> <p>ЗУТ използва "премахване", дори когато става дума за законни строежи - чл. 197, ал. 1 ЗУТ, докато в ЗУО се използва "разрушаване на законни сгради" и "премахване на незаконни строежи". Ако се предложи уеднаквяване на терминологията, то предложенията за промени би следвало да засегнат и останалите разпоредби на ЗУО, където се използва</p>	Не се приема	Текста е прецизиран в съответствие със ЗУТ, където съществуват и двата термина.

		"разрушаване на законни сгради"		
	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>2. В чл. 10, ал. 3 да се допълни: „по начин, осигуряващ последващото оползотворяване, в т.ч. рециклиране на образуваните строителни отпадъци в съответствие с изискванията на наредбата по чл. 43, ал. 4.“</p> <p>Мотиви: 1) Приоритетно незаконните строежи се премахват принудително. При липса на задължения това да се извършва по реда на НУСОВРСМ (т.е. да се прави и отчита ПУСО, да се спазват целите за материално оползотворяване по видове строителни отпадъци - СО), голяма част от СО не може да бъде обхваната и често се прилагат нерегламентирани практики. Без ПУСО не може да се проследи изпълнимостта за „селективно разрушаване по материали“. Много често се злоупотребява дори от Общинските администрации, които са възложител на незаконното премахване и би следвало да следват процедурите съгл. чл. 14 и чл. 27 (2) на НУСОВРСМ. От друга страна, когато има елемент на спешност не се налага разработване на ПУСО, съгл. 15 (1) т. 10 на НУСОВРСМ.</p> <p>2) Подготовката за повторна употреба стои високо в йерархията за управление на отпадъците от рециклирането. Продуктите, преминали през подготовка за повторна употреба са строителни продукти. Вече са създадени нормативни условия с изменението през 2020 г. на Наредба № РД-02-20-1 от 5 февруари 2015 г. за условията и реда за влагане на строителни продукти в строежите на Република България; ДВ, бр. 14 от 2015 г.</p> <p>2) С Приложение 5 на ПУСО се осигурява изпълнението на задълженията (съгласно количествата в Приложение 8 на НУСОВРСМ) за влагане на рециклирани строителни</p>	-	Предложението е част от проекта на ЗИД на ЗУО.

		<p>материали и/или строителни продукти, преминали през подготовка за повторна употреба. След декември 2017г., обаче, ПУСО не е част от инвестиционния проект, т.е. не е сред проектните части, необходими за издаване на разрешение за строеж на определен обект. ПУСО следва да бъде разработен и внесен в съответната община едва преди откриването на строителната площадка и/или преди започването на дейностите по изграждане или премахване на строеж (Чл. 156б от ЗУТ). Следователно, дори когато ПУСО предвижда влагане на рециклирани строителни материали и/или оползотворяване на СО в обратни насипи, това не е залегнало в съответните части на инвестиционния проект (в които вече са специфицирани материалите за изпълнение на СМР), като по този начин видовете и количествата на рециклираните материали, предвидени в Приложение 5 по НУСОВРСМ, се оказват препоръчителни и/или дори противоречат на изискванията в инвестиционния проект.</p> <p>Без осигуряване на търсене на рециклирани строителни материали не може да се стимулира интересът на лицата, третиращи СО, за рециклирането им.</p> <p>На практика, това означава да се провери съответствието с изискванията не само по Приложение 7 на НУСОВРСМ (количествени цели за материално оползотворяване), но и по Приложение 8 на НУСОВРСМ (количествени цели за влагане на рециклирани строителни материали).</p> <p>Ще се стимулира търсенето на рециклирани материали, а оттам - интересът на лицата, третиращи СО за рециклирането им.</p>		
	<p>„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД</p>	<p>3. В чл. 11, ал. 11, т. 2 да се приведе в съответствие със ЗУТ - строителен надзор се</p>	<p>-</p>	<p>Предложението не е част от настоящия проект на ЗИД на ЗУО и ще бъде</p>

		<p>упражнява и при строежи от 5та категория, т.е. на практика за всички строежи, за които се разработва ПУСО.</p> <p>Вместо това, би могло да се преработи като „2. при премахване на строежи, при които не се упражнява строителен надзор - с отчет до кмета на общината по образец съгласно наредбата по чл. 43, ал. 4, в който се описва изпълнението на целите за оползотворяване и рециклиране на строителни отпадъци, като се прилагат и копия на първични счетоводни документи, доказващи предаването на отпадъците на лица, притежаващи разрешение или регистрационен документ за извършване на дейности с отпадъци“.</p> <p>Мотиви: Съгласуваност със ЗУТ.</p>		разгледано при допълнително изменение на закона.
	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>4. По подобие на чл. 11(12) и (13) и чл. 11а да се въведе нова разпоредба, свързана с дерегистрацията на строежите в Агенцията по кадастър и/или с отпадането на данъчните задължения към Общината след премахване на строеж, така че подаването на Отчет за изпълнение на ПУСО да стане неотменима част от процедурата.</p>	Не се приема	Липсва конкретно предложение. Като допълнително обръщаме внимание, че предложението не е изцяло от компетенциите на МОСВ.
		<p>5. В Чл. 11, ал. 15 да се допълни с „асфалтови смеси“, тъй като СО с код 17 03 02 (асфалтови смеси, съдържащи други вещества, различни от упоменатите в код 17 03 01) са сред видовете СО от Приложение 7 на НУСОВРСМ, за които се поставят цели за материално оползотворяване. Да се допълни към метали „включително техните сплави“.</p> <p>Мотиви: Съгласуваност с целевите видове СО.</p>	-	Предложенията са част от проекта на ЗИД на ЗУО.
	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>6. Чл. 11, ал. 15 да се допълни така: Лицата по ал. 1 предприемат мерки за идентифициране на потенциално опасните и опасните строителни отпадъци и за селективно</p> <p>Мотиви: За да се предотвратят рискове за</p>	-	Предложението е част от проекта на ЗИД на ЗУО.

		човешкото здраве и за околната среда, както и за незамърсяване/заразяване на неопасните СО с опасни вещества, е необходимо опасните и потенциално опасните СО да бъдат надлежно идентифицирани. В момента този аспект от управлението на СО е подценяван. Площадките с потенциални замърсявания по Приложение 10 на НУСОВРСМ не обхващат източниците на опасни СО. Трябва, в съответствие с най-добрите Европейски практики, Европейския протокол за управление на СО и Ръководството за извършване на одит преди разрушаване, да се извършва обследване на строежа.		
	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	7. В чл. 43, ал. 4 Да се промени така „Изискванията за управление на строителни отпадъци и за влагане на продукти, преминали през подготовка за повторна употреба, на рециклирани строителни материали и оползотворени в обратни насипи инертни СО, се определят с наредба на Министерския съвет: Мотиви: Подготовката за повторна употреба, рециклирането и оползотворяването в обратни насипи са все дейности по материално оползотворяване на СО и са обект на НУСОВРСМ (т.е. на наредбата по чл. 43(4) на ЗУО. Спазва се и йерархията за управление на отпадъците.	Не се приема	В НУСОВРСМ са установени нормативните изисквания за всички строителни отпадъци, в това число и за СО, които се оползотворяват в обратни насипи.
	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	8. Санкциите в чл. 146, 151 да се повишат, както и да се гарантира ефективното им прилагане.	Не се приема	Липсва конкретно предложение и мотиви в тази връзка.
	„ХОЛСИМ БЪЛГАРИЯ“ АД	9. В чл. 11, ал. 7 ЗУО се добавя изречение второ със следния текст: „С актът за одобрение на ПУСО компетентните органи по ал. 4 и 5 определят и размера на гаранцията за изпълнение на целите, описани в ПУСО. Гаранцията се предоставя от Възложителя в пари, банкова гаранция или застраховка и се освобождава след представянето на докладите	-	Предложението не е част от настоящия проект на ЗИД на ЗУО и ще бъде обсъдено при последващо изменение на закона. В допълнение и към настоящия момент съществува норма, която задължава генератора на отпадъците да предава същите на лица, притежаващи

		<p>по ал. 11 и доказателства, че строителните отпадъци са предадени на лица, притежаващи разрешение или регистрационен документ за извършване на дейности с отпадъци.“</p> <p>Мотиви: Механизмът с предоставяне на гаранции или застраховка в полза на общината за проектите ще мотивира ръководителите на строителните обекти да упражняват строг контрол на процеса на събиране, транспортиране и предаване за последващо третиране на образуванията при строителните дейности отпадъци. По този начин може да се предотврати в значителна степен изхвърлянето на строителни отпадъци извън определените за целта площадки и инсталации.</p> <p>Забележка: Трябва да се отчете също така факта, че не всяка община разполага с инсталации за рециклиране и оползотворяване на строителни отпадъци. В тази връзка следва да се разграничат изискванията за общини и региони, които имат изградени инсталации за рециклиране от региони, в които такива няма.</p> <p>Да се обмисли възможността за създаване на регистър на лицата, извършващи ремонтна дейност, за която не се изисква разрешение за строеж и задължаването тези лица да отговарят за организиране събирането и законосъобразното третиране на отпадъците, като също се задължат да поддържат гаранция и/или застраховка.</p> <p>Да се предвидят допълнително:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Задължение на Инвеститора да подписва договор директно с лицензирана площадка за третиране на СО и заплаща таксите за доставените количества. 2. Да се създаде организация за проследяване на процеса по третиране на СО и депониране на ЗМ от начало до край (от издаване на разрешение за строеж до 		<p>съответния документ по чл. 35 от ЗУО на база сключен договор. По отношение на таксите следва да се има предвид, че същите са предмет на договорни взаимоотношения и са частноправен характер.</p> <p>В системата на МОСВ функционира платформа, която осигурява проследяване на извършваните дейности с отпадъци.</p> <p>Що се касае до предложението за премахване на търговците и брокерите като част от лицата, извършващи дейности в съответствие с чл. 35 от ЗУО, отбелязваме, че текстовете транспонирани от Рамковата директива за отпадъците.</p> <p>Обръщаме внимание, че част от направените предложения не са изцяло от компетенциите на МОСВ.</p>
--	--	---	--	--

		<p>завършване на обекта). За тази цел може да се допълни съществуващия регистър на Разрешенията за строеж с информация за сключените договори, направленията и реално доставените количества на площадките.</p> <p>3. Действията по предходната точка могат да се улеснят, като се създаде единна информационна система и всички лицензирани площадки да предоставят информация в реално време за приетите количества заедно с данни за доставчика, номер на кантарна бележка и други необходими данни.</p> <p>4. Да бъдат премахнати търговците и брокерите (чл.35 от ЗУО) и въвеждане на проследи мост на потоците.</p>		
8	АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА	<p>Предложение: към чл. 19, ал. 3, т. 6 да се добави „дървесина“</p> <p>Чл. 19. (1) Кметът на общината организира управлението на битовите и строителните отпадъци, образувани на нейна територия, съобразно изискванията на този закон и наредбата</p> <p>6. разделното събиране на битови отпадъци на територията на общината най-малко за следните отпадъчни материали: хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло, дървесина;</p>	Не се приема	Липсват мотиви за направеното предложение. Предложението вменява допълнителен нормативен ангажимент на местната власт, който не съществува на ниво ЕС. Към момента задължение на кмета е събирането на дървени опаковки чрез организациите, както и да създаде система за управление и оползотворяване на битовите и биоразградимите отпадъци.
	АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА	<p>Предложение: към чл. 19, ал. 3, т. 11 да се добавят „дървесни отпадъци“</p> <p>(3) Кметът на общината отговаря за:</p> <p>11. осигуряването на площадки за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, вт.ч. едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци, дървесни отпадъци и други във всички населени места с население, по-голямо от 10 000 жители на територията на общината, и при необходимост в други населени места;</p>	Не се приема	Липсват мотиви за направеното предложение. Предложението вменява допълнителен нормативен ангажимент на местната власт, който не съществува на ниво ЕС. Към момента задължение на кмета е събирането на дървени опаковки чрез организациите, както и да създаде система за управление и оползотворяване на битовите и биоразградимите отпадъци.
	АСОЦИАЦИЯ НА	Предложение: към чл. 22, ал. 2 да се добави	Не се приема	Липсват мотиви за направеното

	<p>БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА</p>	<p>„дървесина“ Чл. 22. (2) С наредбата по ал. 1 се уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и картон, пластмаси и стъкло, дървесина, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условията за предаване на отпадъци на площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11.</p>		<p>предложение. Предложението вменява допълнителен нормативен ангажимент на местната власт, който не съществува на ниво ЕС. Към момента задължение на кмета е събирането на дървени опаковки чрез организациите, както и да създаде система за управление и оползотворяване на битовите и биоразградимите отпадъци.</p>
	<p>АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА</p>	<p>Предложение: към чл. 31, ал. 1 да се добави „дървесина“ Чл. 31. (1) Във всеки от регионите по чл. 49, ал. 9 системите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци осигуряват като минимум изпълнението на следните цели: 1. най-късно до 1 януари 2020 г. подготовка за повторна употреба и рециклиране на отпадъчни материали, включващи хартия и картон, метал, пластмаса и стъкло, дървесина от домакинствата и подобни отпадъци от други източници на не по-малко от 50 на сто от общото тегло на тези отпадъци;</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Липсват мотиви за направеното предложение. Предложението вменява допълнителен нормативен ангажимент на местната власт, който не съществува на ниво ЕС. Към момента задължение на кмета е събирането на дървени опаковки чрез организациите, както и да създаде система за управление и оползотворяване на битовите и биоразградимите отпадъци.</p>
	<p>АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА</p>	<p>Предложение: към чл. 33, ал. 2 да се добави „и дървесина“ Чл. 33. (2) Отпадъците от хартия и картон, стъкло, пластмаси и метали и дървесина, образувани от търговски обекти, производствени, стопански и административни сгради, се събират разделно</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Липсват мотиви за направеното предложение. Предложението вменява допълнителен нормативен ангажимент, който не съществува на ниво ЕС. Към момента задължение на кмета е събирането на дървени опаковки чрез организациите, както и да създаде система за управление и оползотворяване на битовите и биоразградимите отпадъци.</p>
	<p>АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА</p>	<p>Предложение към чл. 34 ал 2 да се добави „или рециклиране“ Чл. 34. (В сила от 1.01.2013 г. - ДВ, бр. 53 от 2012 г.) (1) Биоотпадъците от поддържане на обществени площи, паркове и градини се събират разделно. (2) Биоотпадъците по ал. 1,</p>	<p>Не се приема</p>	<p>Предложението не съответства на европейските методи за третиране на този вид отпадъци. Следва да бъде отбелязано, че сега предвидения начин на този поток отпадъци осигурява висока степен на защита на околната</p>

		<p>както и отпадъците от зелените площи към търговски обекти, производствени, стопански и административни сгради се третират чрез компостиране или анаеробно разграждане или рециклиране, по начин, който осигурява висока степен на защита на околната среда</p> <p>Мотиви - биоотпадъците от паркове и градини, които представляват дървесина, могат да се оползотворят чрез висококачествено оползотворяване, включително и влагане в продукт с дълъг жизнен цикъл и добавена стойност, съхранявайки въглеродния диоксид в себе си, спазвайки йерархията за управление на отпадъците.</p>		<p>среда. Дървесните отпадъци попадащи в обхвата на ЗУО са с различен произход и съответно различни по вид/съдържание и не могат да се третират по един и същи начин.</p>
	АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА	<p>Предложение: към чл. 151, ал. 2 т. 9 да се добави „и дървесина“</p> <p>9. не организира в срок разделното събиране на битови отпадъци на територията на общината най-малко за следните отпадъчни материали: хартия и картон, метали, пластмаси и стъкло и дървесина</p>	Не се приема	Предложението не се приема поради мотивите посочени във връзка с първото предложение.
	АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА	<p>Предложение: към чл. 151, ал. 2 т. 13 да се добави „или рециклиране“</p> <p>13. не организира разделното събиране и съхраняването на битови биоразградими отпадъци, в т.ч. не определи местата за разполагане на необходимите елементи на системата за разделно събиране на отпадъците и предаването им за компостиране или</p> <p>2 анаеробно разграждане или рециклиране, в случаите, когато това се изисква от наредбата по чл. 43, ал. 5;</p>	Не се приема	Предложението не се приема поради мотивите посочени във връзка с предложението в чл. 34, ал 2 .
	АСОЦИАЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПОЛЗВАТЕЛИ НА ДЪРВЕСИНА	<p>Предложение: към чл. 151, ал. 2 т. 14 да се добави „дървесни отпадъци“</p> <p>14. не осигури в срок площадки за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, в т.ч. едрогабаритни отпадъци, дървесни отпадъци,</p>	Не се приема	Предложението не се приема поради изложените по-горе мотиви.

		опасни отпадъци, ОЧЦМ и други в населени места с население, по-голямо от 10 000 жители		
9	„КРОНОШПАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД	<ul style="list-style-type: none"> • към чл. 19, ал. 3, т. 6 , след думите „пластмаса и стъкло“, освен думите „, както пепел и сажди“ да се добави и „ и дървесина“ • към чл.19, ал.3, т. 11 да се добавят и „дървесни отпадъци“ • към чл. 22, ал. 2 след „стъкло“ да се добави „ и дървесина“ <p>„ (2) С наредбата по ал. 1 се уреждат и изискванията към площадките за предаване на отпадъци от хартия и картон, пластмаси и стъкло <u>и дървесина</u>, в т.ч. условията за регистрация на площадките, както и условията за предаване на отпадъци на площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11.“</p> <ul style="list-style-type: none"> • към чл. 31, ал. 1 след „стъкло“ да се добави „и дървесина“ <p>„(2) Отпадъците от хартия и картон, стъкло, пластмаси и метали и дървесина, образувани от търговски обекти, производствени, стопански и административни сгради, се събират отделно.“</p> <p>С така предложените промени очакваме че ще се повиши събираемостта на генерираните дървесни отпадъци в страната, което ще допринесе за повторната им употреба и тяхното рециклиране, а не за скъпо струващо депониране.</p>	Не се приема	Предложенията не се приемат поради мотивите изложени в предложенията на Асоциация на българските ползватели на дървесина.
10	МАГДАЛЕНА МАЛЕЕВА	<p>1. Текстовете, които да повишат публичността и прозрачността в дейността на контролните органи и резултатите от проверките относно вноса на отпадъци.</p> <p>В тази връзка предлагаме да се допълни чл. 95 от ЗУО, като се създадат нови алинеи 5 и 6, както следва:</p> <p><i>„Чл. 95(5) Ежегодно, в срок до 31 март на годината – за предходната, компетентният орган по ал. 2 публикува доклад за</i></p>	Не се приема	На ниво Европейски съюз, съгласно Регламент (ЕО) № 1013/2006 относно превоза на отпадъци, трансграничното движение на отпадъци подлежи на определени административни процедури. В този контекст, част от отпадъците попадат в обхвата на зеления списък на отпадъците, за които се прилага обща информационна процедура, а не разрешителен режим. В

		<p><i>извършените проверки в изпълнение на плана за инспекции по ал. 4.</i></p> <p><i>(б) Докладът по ал. 5 съдържа информацията относно:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. Вид и място на проверките.</i> <i>2. Начин на извършване на проверките.</i> <i>3. Брой и наименование на вносителите на отпадъци – обект на проверки.</i> <i>4. Вид на отпадъците при извършената физическа проверка.</i> <i>5. Резултати и констатации от извършените физически проверки.</i> <i>6. Наложени санкции при констатирани нарушения.“</i> <p>За обществеността не е налична информацията относно изготвения в изпълнение на чл. 95, ал. 4 от ЗУО и европейския регламент план за инспекции. Смятаме, че информацията е от изключително значение за околната среда, живота и здравето на хората, поради което следва да е широко достъпна и да осигурява възможности за граждански контрол върху дейността на контролните органи.</p> <p>2. Задължения, които да осигурят документалната и физическа проследимост на рециклирането на внесените отпадъци и тяхното реално влагане в нови продукти.</p> <p>От изключително значение е МОСВ, в качеството му на компетентен орган, да намери съответните механизми, които да осигурят надеждна информация и да предвидят съответните проверки, които да осигуряват проследяването на пътя на внесените отпадъци до влагането му в нови продукти. Предлагаме да се потърси възможност за координирани проверки, при необходимост, съвместно с НАП и други контролни органи, които да са в състояние да удостоверяват, че не се допуска нерегламентирано изхвърляне на внесени</p>		<p>тази връзка техният внос и износ не изисква предварително съгласие (разрешение), а единствено съпътстваща документация с информация, в т.ч. относно количество, вид и характеристики на отпадъка, придружаваща товара.</p> <p>Съгласно чл. 95, ал. 3 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), министърът на околната среда и водите води регистър на нотификациите за трансграничен превоз на отпадъци от, за и през територията на страната. В европейското и съответно националното ни законодателство не е залегнало изискване този регистър да е публичен. Същият се води с цел административен контрол и осигуряване на проследимост на движението на отпадъци от страна на контролните органи.</p> <p>В допълнение МОСВ осъществява непрестанен съвместен контрол с органите на МВР, НАП, Агенция „Митници“ и контролните органи на РИОСВ</p>
--	--	---	--	--

		<p>отпадъци. Само декларативното посочване на вида на операцията, която е извършена, не е достатъчна, ако за тези материали не е налична последваща реализация. Следва да се намерят и механизми за удостоверяване на цените, на които се закупуват тези отпадъци от чужбина, с цел да се опровергаят съмненията и твърденията в публичното пространство, че чужди контрагенти заплащат на български предприятия, за да им предоставят боклука си. Вярвам, че ще вземете предвид предложенията ми и ще осигурите на българските граждани нужното ниво на сигурност, като пресечете чрез законови механизми всички възможности за всякакви нерегламентирани практики при вноса на отпадъци.</p> <p>МОТИВИ:</p> <p>Както Ви е известно, през последните години нееднократно са се появявали в публичното пространство данни и информация за незаконен внос на отпадъци. Освен открито незаконния внос, който следва да бъде обект на интерес не само за МОСВ, но и за Прокуратурата и службите в България, смятам, че следва да се предприемат мерки и срещу привидно законния внос, т.е. онзи внос на отпадъци, който документално отговаря на всички изисквания, но за който на практика няма никаква надеждна информация относно неговата реализация и влагането му в нови продукти. Към момента МОСВ не разполага с достоверна информация относно рециклирането на внесените отпадъци и реалното им превръщане в продукт. Не са предвидени механизми за контрол и отчитане, които да осигурят проследимост на конкретния внесен поток отпадъци, което дава широки възможности за злоупотреби.</p> <p>Едва във вчерашния ден за пореден път</p>		
--	--	---	--	--

		<p>станахме свидетели на задълбочено журналистическо разследване, част от което е и горенето на отпадъци в ТЕЦ-овете на господин Ковачки. Същевременно, от публичната информация, която се предоставяше от МОСВ до края на 2024 г. са видни някои странни тенденции, като внос на отпадъци, за които страната ни няма реален капацитет за рециклиране. В публичните регистри не е предвидено въвеждане на информация относно последващата реализация на рециклираните отпадъци и влагането им в нови продукти. Не е налична информация относно това дали и на какъв принцип се извършват физически проверки на внесените отпадъци, които да удостоверяват, че отпадъкът е реално разделно събран и рециклируем. Всичко това не ни гарантира като граждани, че на територията на страната ни не се внася смесен битов отпадък.</p>		
11	„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>1. По §5, т. 1 от ЗИД на ЗУО относно промените в чл. 18, ал. 2: <i>„В основния текст след изречение първо се добавя: „Към отчетите по ал. 1 се прилагат документи, определени в наредбите по чл. 13, ал. 1, включително от съоръжението, извършило окончателна операция по оползотворяване, в т.ч. рециклиране и подготовка за повторна употреба за доказване изпълнението на съответните цели.“</i></p> <p>Смятаме, че текстът е неясен и непълен, поради което предлагаме същият да бъде допълнен. С предложения текст е налице законова делегация, която определя и доказателствената сила на документите, с които ще се доказва изпълнението на съответните цели. Приветстваме този подход и смятаме, че закрепването на тази доказателствена сила на законово ниво ще донесе сигурност и предвидимост за организациите по</p>	Приема се частично.	<p>По отношение на коментара по предложеното допълнение в чл. 18, ал. 2, законопроекта предвижда да обхване всички документи, чрез които да се удостовери извършена окончателна дейност с отпадъци. Същевременно следва да се съобразим, че в Регламент 1013/2006 се изисква сертификат, докато в някои подзаконовни нормативни актове се отнася до предоставяне на декларация. В този смисъл, законът не следва да съдържа ограничения до един от двата документа, които са с една и съща доказателствена тежест, с цел да не се създава правен дисбаланс. Останалите предложения, свързани с изменението на чл. 18, не са обект на разработения настоящ проект на ЗИД на ЗУО, но същите ще бъдат разгледани при следващо изменение.</p>

		<p>оползотворяване. Наложително е обаче в този случай, отново на законово ниво, да се определи видът на документите и тяхната доказателствена сила, в случаите когато съоръжението, извършило окончателната операция по оползотворяване, е чуждестранно предприятие.</p> <p>Към момента в МОСВ е налице разнопосочна практика при прилагането на действащото изискване на чл. 58, ал. 1 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки (НООО). Цитираният текст определя именно документите, които се представят от организациите по оползотворяване за доказване изпълнението на целите, като НООО не държи сметка за това дали рециклиращото предприятие е българско, за което се прилагат изискванията на НООО, или чуждестранно, за което НООО е неприложима. В резултат на това, в едни случаи МОСВ приема документите, издадени от чуждестранните предприятия като доказателства за изпълнените цели, в други идентични случаи – оспорва тяхната доказателствена сила. Смятаме, че по отношение на чуждестранните рециклиращи предприятия представяните към момента документи представляват декларации от операторите на съоръжението, извършило окончателна операция по оползотворяване и тяхната доказателствена сила следва да е идентична като тази на издадените от българските предприятия документи. За да не се допусне отново въвеждането на текстове в НООО, които да позволяват разнопосочно тълкуване и избирателно прилагане, предлагаме допълнения в чл. 18 от ЗУО.</p> <p>Предлагаме, също така, да се впишат изрично правомощия на министъра на околната среда и водите да изисква допълнителни документи,</p>		
--	--	---	--	--

		<p>обяснения, данни и информация от ООп, когато се констатират неясноти, технически грешки или други несъответствия в представените доклади. Практиката ни показва, че в определени случаи, при неясни критерии, се прилага подход на налагане на изключително строги санкции, на база на установени технически грешки в представените доклади, дори такива, които са очевидни, поради наличието на информацията в публични регистри. Категорично се противопоставяме на този подход и смятаме, че интересите на гражданите, обществото и бизнеса, налагат контролните органи да полагат необходимите усилия за изясняване на всички факти и обстоятелства, посочени в докладите, в т.ч. да се дадат възможности за отстраняване на пропуски, грешки и други неясноти.</p> <p>С цел по-голяма яснота, по-добра, според нас, правна техника, е разделянето на текстовете в отделни алинеи и допълване относно чуждестранните предприятия.</p> <p>Предложенията ни са §5, т. 1 от ЗИД на ЗУО да придобие следния вид:</p> <p><i>„§5. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:</i></p> <p><i>1. Създават се нови ал. 3 и 4:</i></p> <p><i>„(3) Към отчетите по ал. 1 се прилагат документи, определени в наредбите по чл. 13, ал. 1, включително от съоръжението, извършило окончателна операция по оползотворяване, в т.ч. рециклиране и подготовка за повторна употреба, за доказване изпълнението на съответните цели.</i></p> <p><i>(4) В случай че окончателната операция по оползотворяване, в т.ч. рециклиране и подготовка за повторна употреба е извършена от чуждестранно предприятие, организациите по оползотворяване и лицата</i></p>		
--	--	---	--	--

		<p>по чл. 14, ал. 2, т. 1 изискват от предприятието и представят по реда на ал. 3, оригинал на декларации, удостоверяващи изпълнението на съответните цели.“</p> <p>2. Досегашната ал. 3 става ал. 5.</p> <p>3. Създават се нови ал. 6 и 7:</p> <p>„(6) Изискванията към проверката, както и съдържанието на докладите и сроковете за представянето им се определят с наредбите по чл. 13, ал. 1. В докладите се включват и най-малко фактически констатации относно:</p> <p>1. финансовото управление, включително спазването на изискванията на чл. 14, ал. 9 и 10;</p> <p>2. качеството на данните, събирани и съобщавани в съответствие с изискванията на глава четвърта, раздел I и с изискванията на Регламент (ЕО) № 1013/2006;</p> <p>3. модулирането на възнагражденията по отношение на отделните продукти или групи от сходни продукти, като се отчита тяхната устойчивост, възможността за ремонтване, за повторна употреба и за рециклиране, както и наличието на опасни вещества в продуктите, като се спазва подхода, основан на жизнения цикъл на продукта. Възнагражденията не могат да надвишават разходите, необходими за предоставяне на услугите по управление на отпадъците по разходоефективен начин.</p> <p>(7) Когато при проверките на представените отчети по ал. 1 и документите към тях, се установи липса, непълнота или несъответствие на информацията, включително пропуск, нередовност или фактическа грешка, комисията изисква допълнителна информация, документи и данни от ООп, вкл. предоставя възможност за отстраняване на допуснати явни фактически</p>		
--	--	---	--	--

		<p>грешки. Комисията няма право да изисква документи и информация, които вече са й били предоставени или до които има достъп по служебен път или чрез публичен регистър.“</p> <p>4. Досегашните алинеи 4 – 9 вкл. стават съответно алинеи от 8 – 13.“</p>		
	„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>2. По § 6, т. 3 от ЗИД на ЗУО относно промените в чл. 19, ал. 3, т. 11:</p> <p>„3. Точка 11 се изменя така: “осигуряването най-малко една площадка за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, в т.ч. едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци и други на територията на общината“</p> <p>Опитът ни показва, че тези площадки са много полезни и значително подобряват условията за правилно изхвърляне на битовите отпадъци и повишаване на количествата разделно събрани отпадъци. Особено в контекста на предстоящото въвеждане на принципа „замърсителят плаща“ за домакинствата, абсолютно наложително е да се търсят всякакви алтернативи за гражданите, с цел осигуряване на максимално широки възможности за предаване на масово разпространени отпадъци. Смятаме, че усилията следва да са насочени към стимулиране и насърчаване изграждането на повече такива площадки. Една площадка на територията на цяла община, според нас, е недостатъчна за гражданите и тя не би довела до значително намаляване на количеството смесени битови отпадъци.</p> <p>Предлагаме да се обмисли възможността за въвеждане на задължения за създаване на такива площадки в повече населени места в рамките на всяка една община.</p>	-	Предложението ще бъде разгледано при бъдещо изменение на ЗУО.
	„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>3. По § 6, т. 7 от ЗИД на ЗУО относно промените в чл. 19, ал. 7:</p>	-	Коментарът приветства предложеното изменение.

		Изцяло приветстваме отпадането на забраната за разполагане на контейнери на организациите по оползотворяване на отпадъци на територията на общинските площадки. Смятаме, че организациите по оползотворяване биха могли да подпомогнат общините във финансирането на изграждането на площадките и съответно – да получат и възможност да разполагат свои контейнери на тях.		
	„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>4. По §9 от ЗИД на ЗУО относно промените в чл. 35 от ЗУО:</p> <p>Категорично смятаме, че е необходимо прецизиране на всички разпоредби, свързани с различните регулаторни режими, но предложените в ЗИД на ЗУО промени са неприемливи, доколкото противоречат на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (ЗОАРАКСД) и цялата правна рамка, уреждаща различните режими в Република България.</p> <p>Съгласно ЗОАРАКСД регулаторните режими, посредством които се ограничава административното регулиране и административния контрол върху цялостната стопанската дейност (а не върху отделните сделки), прилагани от органите на централната и местната власт, се разделят на два вида: лицензионни и регистрационни режими.</p> <p>Съществената и отличителна черта на лицензирането е, че административният орган прилага оперативна самостоятелност и има право на преценка по целесъобразност, когато разрешава или отказва извършването на определена стопанска дейност. Списък на стопанските дейности, за които може да се установява лицензионен режим, е представен в приложение към ЗОАРАКСД.</p>	Не се приема.	Липсва конкретно предложение. Отправената забележка не е предмет на настоящия ЗИД на ЗУО. Следва да бъде подчертано, че регулаторната рамка на закона е определена още през 2003 г., когато е приет първият Закон за управление на отпадъците, който през 2012 е отменен и на негово място е приет сега действащия ЗУО, като режимите са идентични. От друга страна до настоящия момент не е отправяна официална забележка от ЕК по отношение на въведените режими.

		<p>Що се отнася до регистрационния режим, компетентността на регистриращия административен орган е обвързана (без свобода на действие) и той няма право на преценка по целесъобразност. Действието на административния орган се простира само до проверка на съответствието и наличието на изискуемите за съответната регистрация документи. Основни изисквания, във връзка с регистрационните режими са:</p> <ul style="list-style-type: none">• Въвеждат се само и единствено със закон при наличието на риск за националната сигурност или за обществения ред в Република България, личните или за имуществените права на гражданите и на юридическите лица или за околната среда и само относно нормативните изисквания, чието спазване може да се удостовери чрез <u>проверка по документи и/или на място</u>.• Действието на регистрацията е безсрочно, а когато е ограничено със срок, той не може да бъде по-кратък от три години.• Издаденият административен акт има декларативен характер.• Резултатите от тази процедура са три: <u>издаване на удостоверение за вписване; отказ на вписване и прилагане на принципа на “мълчаливо съгласие”</u>.• Регистриращият орган създава и поддържа публичен регистър, в който вписва всяко лице, за което е установил спазването на нормативните изисквания за извършване на съответната стопанска дейност. <p>Разрешителният режим, на трето място, е приложим единствено, когато се отнася за “отделни сделки и действия” или “еднократни сделки или действия”.</p> <p>От изложеното по-горе е видно, че</p>		
--	--	---	--	--

		<p>заложените към момента регулаторни режими в ЗУО не отговарят на изискванията на действащото законодателство и подходът в ЗИД на ЗУО категорично не кореспондира със заявеното в мотивите на законопроекта намерение за намаляване на административната тежест.</p> <p>При спазване на изискванията на действащото законодателство, всички дейности, посочени в чл. 35 следва да бъдат обект на регистрационен режим. За различните дейности – обект на регистрационен режим, следва да се предвидят различни документи, изисквания и проверки, вкл. проверки на място при необходимост, преди регистрация – в съответствие със спецификите на дейността и необходимите изисквания, които следва да бъдат удостоверени.</p> <p>Предложените изменения се опитват да затвърдят порочната практика за въвеждане на несъществуващи в правната теория и практика административни режими, определяйки различна форма на третиране на лицата, последващи на един и същи режим, а именно – регистрационен такъв. За една част от дейностите по чл. 35 от ЗУО се изисква <i>„регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел II, а за дейностите по т. 9 се изисква само регистрация- по реда на глава пета, раздел IV.“ (§9, т. 3 от ЗИД на ЗУО).</i></p> <p><u>Както беше посочено по-горе, всеки регистрационен режим изисква издаване на документ – „удостоверение за вписване“ (чл. 15, ал. 1, изр. първо от ЗОПРАКСД).</u> С други думи, за всеки вписан в регистър следва да се издава документ и разделение на регистрационен режим на база издаване или неиздаване на „регистрационен документ“ не</p>		
--	--	---	--	--

	<p>намира никаква опора в българското законодателство.</p> <p>Що се отнася до дейностите по третиране на отпадъци, изискващи разрешение, издадено по реда на глава пета, раздел I, то тези дейности също би следвало да подлежат на регистрационен режим, както беше изложено по-горе. Разрешение следва да се издава единствено за отделни или еднократни сделки или действия, какъвто не е казусът с дейностите по третиране на отпадъци от опаковки на обособени площадки.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, предлагаме на този етап § 9 да отпадне от законопроекта, като се извърши цялостно преразглеждане на ЗУО в частта относно различните разрешителни и регистрационни режими, като се приемат промени, с които разпоредбите на закона да се приведат в пълно съответствие с действащото законодателство и които да осигурят максимална свобода на стопанската инициатива на субектите. Разпоредбите следва да предвиждат различни документи и видове проверки, според различните видове дейности, по начин, който да осигурява изпълнението на целта на закона, а именно – опазване на околната среда, живота и здравето на гражданите.</p> <p>Тъй като смятаме, че промяната на закона във всички части, свързани с издаване на разрешения, регистрации и пр. изисква задълбочен дебат и обмисляне на необходимите промени във всички свързани подзаконовни нормативни актове, предлагаме да се създаде работна група, с участието на заинтересованите страни, вкл. организациите по оползотворяване, на която да представим и обсъдим конкретни предложения относно</p>		
--	--	--	--

		различните режими в ЗУО. Вярваме, че след изслушване на всички аргументи ще се достигне до законосъобразни предложения, които да осигурят необходимия баланс между публичния и частния интерес.		
„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>5. По §12 от ЗИД на ЗУО относно отмяната на чл. 47, ал. 2:</p> <p>Отмяната на чл. 47, ал. 2 от ЗУО не кореспондира със заявеното в мотивите на законопроекта намаляване на административната тежест.</p> <p>На първо място следва да се имат предвид коментарите ни по т. 4 по-горе. Текстът на чл. 47, ал. 2 впоследствие следва да се преценява на база на всички евентуални промени на предвидените режими. На този етап обаче, текстът на чл. 47, ал. 2 дава възможност на лицата, които имат издадено разрешително за извършване на дейности по третиране на отпадъци на площадка, да не извършват отделна регистрация като търговци, доколкото дейностите с отпадъци на площадките логично включват и дейности като търговец, когато се закупуват отпадъци, които са третирани вече на други площадки, т.е. не е необходимо да се извършва допълнителна регистрация за дейност, която така или иначе е част от дейността, за която вече е издадено разрешително. Премахването на тази възможност всъщност премахва едно предвидено облекчение за бизнеса и този подход не намалява, а пряко увеличава административната тежест.</p> <p>Предлагаме §12 да отпадне от законопроекта.</p>	Не се приема.	Предложеното изменение е с цел проследяване на извършваните дейности с отпадъци като търговец и брокер. Целта на изменението е тази дейност да се извършва само след категорично вписване в регистър като такъв. От друга страна, вписването като търговец и/или брокер е изключително облекчена процедура, която се извършва единствено в електронна платформа. Предложението за отпадане на нормата не е свързано с намаляване на административната тежест. Отмяната е продиктувана от законовите ангажменти по чл. 44, ал. 1 от ЗУО за водене на отчетност за извършените дейности с отпадъци от тези лица, с цел упражняването на по-строг контрол върху тези лица, които са част от управлението на отпадъците.	
„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>6. По §21 - §34 вкл. от ЗИД на ЗУО:</p> <p>Смятаме, че текстовете, касаещи реда и начина за издаване на разрешителни, както и за регистрация, следва да се прецизират изцяло в</p>	Не се приема.	Мотивите са отразени в т. 4 по-горе.	

		контекста на предложението ни по т. 4 по-горе, в зависимост от възприетия подход и необходимата промяна в регулаторните режими.		
„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>7. По §39 от ЗИД на ЗУО относно промяната на чл. 92: „В чл. 92 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Аlineя 2 се изменя така: (2) Компетентният орган и организацията по оползотворяване информират обществеността по подходящ начин за издаването на разрешение, както и за последващите му изменения и допълнения или отнемане на разрешението и в 7-дневен срок публикуват на интернет страниците си информация за издаването на разрешение, както и за последващите му изменения, допълнения или прекратяване на действието на разрешението.</p> <p>2. Създава се ал. 3: (3) Организацията по оползотворяване в 7-дневен срок от прекратяване действието на разрешението, издадено по реда на глава пета, раздел III, уведомява членовете си и предприема действия за прекратяване на договорите по чл. 14, ал. 5.“</p> <p>Текстът е неясен и създава предпоставки за двузначно тълкуване, което има потенциал да нанесе необратими щети на организациите по оползотворяване, в противоречие с основни принципи на правото за предвидимост и равно третиране. Предложеното изменение цели да се осигури яснота и да се защитят интересите на членовете на организациите по оползотворяване, в случай на прекратяване на тяхната дейност. Изразяваме принципна подкрепа за този подход, но с оглед на заложеното към момента предварително изпълнение на заповедта за отнемането на</p>	Не се приема.	<p>Предложението за промяна на чл. 88, ал. 2, т. 2 не се приема. Следва да се има предвид, че разпоредбата е следствие от административно действие, което се предприема в конкретни хипотези, изрично предвидени в чл. 91 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), отразяващи изрично волеизявление на компетентния орган.</p> <p>Понятието „влизване в сила на решение“ е нормативно уредено в чл. 93, ал. 1 ЗУО, поради което предлаганата редакция е излишна и не допринася за правна яснота или прецизност.</p> <p>В допълнение, практиката показва, че в договорните отношения между членовете и организациите по оползотворяване не винаги съществува и/или се изпълнява клауза, съгласно която тези отношения са прекратяват автоматично с прекратяване на действието на разрешението на съответната организация.</p> <p>Останалите коментари са от технически характер. Направените в ЗИД на ЗУО, предложения са обсъдени с юристи, с цел изчистване и прецизиране на текстовете.</p>	

		<p>разрешителното, въвеждането на текста, без съответните промени в чл. 88, ал. 2, ще доведе до неяснота относно момента, в който следва да се извърши подобно уведомяване. Следва да се има предвид, че предварителното изпълнение, предвидено в закона, също подлежи на съдебно оспорване. В този смисъл, за да се осигурят и гарантират законовите интереси на всички страни, предлагаме следния подход:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Да се въведе изменение в чл. 88, ал. 2: §... В чл. 88, ал. 2, т. 2 се изменя така: „2. с влизане в сила на решение за отнемане на разрешението в срока на неговото действие;“ • Досегашният §39 от ЗИД на ЗУО да се редактира така: „§39. „В чл. 92 се правят следните изменения и допълнения: 1. Алия 2 се изменя така: (2) Компетентният орган и организацията по оползотворяване информират обществеността за издаването на разрешение, както и за последващите му изменения и допълнения, в 7-дневен срок от настъпване на съответното събитие, като публикуват на интернет страниците си информация за това. 2. Създава се ал. 3: (3) В 7-дневен срок от прекратяване на действието на разрешението, издадено по реда на глава пета, раздел III, организацията по оползотворяване уведомява членовете си и предприема действия за прекратяване на договорите по чл. 14, ал. 5.“ 		
	„ЕКО ПАРТНЪРС БЪЛГАРИЯ“ АД	<p>Допълнителни предложения за изменения в ЗУО, с цел осигуряване на сигурност и предвидимост в дейността на организациите по оползотворяване, както и създаване на условия за стабилитет на издаваните актове,</p>	-	Предложенията ще бъдат разгледани при бъдещо изменение на ЗУО.

		<p>защита на живота и здравето на гражданите и опазване на околната среда:</p> <p>В мотивите за приемане на законопроекта е посочена необходимостта от „избягване на тълкувания“, което ние напълно споделяме и смятаме, че е абсолютно наложително да се предприемат законови промени, с които да се постигне яснота при законодателните текстове, които да осигурят „обективност и справедливост на законодателството“, каквото намерение ясно е заявено в мотивите на законопроекта. В тази връзка, представяме на Вашето внимание нашите конкретни предложения за промени в ЗУО, които не са намерили място в представения законопроект и за които ние смятаме, че следва да бъдат отчетени, с цел осигуряване на сигурност и предвидимост в дейността на организациите по оползотворяване, както и създаване на условия за стабилитет на издаваните актове, което е пряко свързано и със защита на живота и здравето на гражданите, и опазване на околната среда.</p> <p>Изложените по-долу предложения са изцяло релевантни към представения понастоящем ЗИД на ЗУО, поради което молим да бъдат отчетени при настоящото обществено обсъждане.</p> <p>1. Премахване на предварителното изпълнение на издаденото решение за отнемане на разрешителното на организация по оползотворяване, допуснато с чл. 93, ал. 2 от ЗУО:</p> <p>Допуснатото от закона предварително (незабавно) изпълнение на решението за отнемане на разрешението за осъществяване на дейност като организация по оползотворяване на отпадъци от опаковки (ООп) е от естество да причини съществени вреди на засегнатото</p>		
--	--	--	--	--

	<p>лице, както и крие опасности за живота и здравето на хората, и за околната среда. В случая с решението за отнемане на разрешението на ООп не е налице надделяващ обществен интерес от незабавното преустановяване на дейността на ООп, преди изтичане на срока за съдебен контрол върху това решение на министъра на околната среда и водите, който е компетентният в случая орган, а тъкмо напротив – общественият интерес е насочен към това ООп да продължи дейността си до доказване с влязло в сила решение на основание за отнемане на разрешението. Това е така, тъй като незабавното заместване на ООп на пазара на събиране и рециклиране на отпадъци би било или напълно невъзможно (поради необходимостта от осигуряване на съществени материални и човешки ресурси и сключване на множество договори с лица, участващи във веригата по разделно събиране и третиране на отпадъци) или в най-добрия случай – би отнело дълъг период от време. С незабавното преустановяване на дейността на ООп незабавно се преустановява обслужването на разположените контейнери на организацията. Това очевидно би създавало бедствена ситуация за гражданите и би рефлектирало изключително негативно върху обществото и общинските бюджети. Кметовете биха били принудени да осигурят за своя сметка производството на контейнери, разполагането им, тяхното обслужване и поддържането на системите, за което не са осигурени средства по бюджетите им. За общините пък би било непосилно да поемат тази финансова тежест, което би довело до изключително тежки последици за здравето на хората и за околната среда. Същото се отнася и за хипотетичното</p>		
--	--	--	--

		<p>поемане на задълженията на някоя ООп от останалите организации. Във всички случаи това е процес, който е невъзможно да се случи гладко и без да се създават проблеми за гражданите и околната среда.</p> <p>Друг, съвсем не по-малък риск, е свързан с изпълнението на задълженията на фирмите - членове на съответната организация. Незабавното преустановяване на дейността би означавало и спиране на изпълнението на целите за оползотворяване на фирмите – членове на организацията. В случай че се стигне до необходимост от преминаване на членове от една към друга организация, това води след себе си необходимостта от рециклиране на допълнителни количества, които организациите не биха били планирали и предвидили.</p> <p>В хипотеза, в която съдът не допусне спирането на предварителното изпълнение, от друга страна, съществуването на ООп се обезсмисля, тъй като в периода на съдебното производство ще следва да преустанови дейността си и да спре да изпълнява задълженията си по вече сключени договори с клиенти, доставчици, подизпълнители и общини, да освободи служителите си и на практика – да пристъпи към ликвидация и дори несъстоятелност (като се вземат предвид всички допълнителни задължения към клиенти и подизпълнители за неустойки, обезщетения и други, които ще възникнат в резултат на такова внезапно преустановяване на дейността). Веднъж претърпени, тези и др. подобни вреди не могат да бъдат поправени или обезщетени на по-късен етап, след приключване след няколко години на евентуалното успешно съдебно обжалване.</p> <p>От изложеното по-горе и дадените конкретни</p>		
--	--	---	--	--

		<p>примери от практиката е видно, че не са налице каквито и да било мотиви, още по-малко релевантни и разумни такива, за въведеното предварително изпълнение на решението.</p> <p>Предвид изложеното по-горе настояваме да се отмени изцяло разпоредбата на чл. 93, ал. 2 от ЗУО:</p> <p><i>„§... В чл. 93, ал. 2 се отменя и досегашната ал. 1 става текст на чл. 93.“</i></p> <p>2. Прецизиране на всички разпоредби и основания за отнемане на разрешително на ООп:</p> <p>В момента съществува застъпване/припокриване на някои от описаните хипотези, при които се отнема разрешението, съгласно ал. 1 и ал. 2 на чл. 91, а при други – текстовете са неясни и позволяват двузначно тълкуване и различно прилагане:</p> <ul style="list-style-type: none"> • В чл. 91, ал. 1, т. 2 е посочено, че разрешението се отнема, когато не са изпълнени една или повече от целите по чл. 14, ал. 1. • В чл. 91, ал. 2, т. 1 е посочено, че разрешението се отнема, когато повторно не са изпълнени задълженията за разделно събиране и третиране на отпадъци по чл. 14, ал. 1. <p>Горното създава възможност за противоречиво прилагане, тъй като едно и също наказание (отнемане на разрешението) се налага и за еднократно, и за повторно неизпълнение на една и съща разпоредба от закона – чл. 14, ал. 1 от ЗУО. Задълженията за разделно събиране и третиране на отпадъци реално се състоят в тяхното събиране и рециклиране в процентите, посочени в чл. 9, ал. 1 и чл. 9а, т. 2 от Наредбата за опаковките и отпадъците от опаковки (НООО), по силата на законната</p>		
--	--	---	--	--

		<p>делегация на чл. 14, ал. 1 от ЗУО.</p> <ul style="list-style-type: none"> В чл. 91, ал. 1, т. 1 се използва терминът „неверни сведения“, като не се отчита нито характерът на несъответствието, нито потенциалът за настъпване на вредни последици, нито наличието на виновно поведение у ООп. Посоченото в чл. 91, ал. 1, т. 1 от ЗУО основание за отнемане на разрешението за ООп – „са представени неверни сведения в документи за отчитане изпълнението на задълженията и/или целите по чл. 14, ал. 1 и/или чл. 15 ...“, е формулирано твърде широко и дава възможност за противоречиво тълкуване и възможност за прилагане на това най-тежко наказание по отношение на ООп, без да се изследва дали е налице противоправно поведение от страна на ООп (т.е. умишлено предоставяне от ООп на неверни сведения) или не, и без да се взема предвид, че при отчитането на изпълнението на целите си ООп работи с данните, предоставени от множество клиенти и подизпълнители, и нито разполага с правни механизми, нито с човешки и финансови ресурси, за да бъде в състояние да провери всички предоставени данни. В чл. 91, ал. 1, т. 4 е изведено основание за отнемане на разрешението „въз основа на мотивирано предложение на комисията“, което отново е изключително широка и непрецизна формулировка. Следва да се има предвид, че мотивите на комисията следва да обосноват наличието на някое от изрично предвидените законови основания, а не да се използват като отделно основание за отнемане на разрешението, както е в момента. Този подход дава възможност разрешението да бъде отнето и без наличието на изрично посочено законово основание, на база на свободната преценка на 		
--	--	---	--	--

		<p>членовете на комисията.</p> <ul style="list-style-type: none"> В чл. 91, ал. 1, т. 7 е заложено отнемане на разрешението при непредставяне на банковата гаранция в предвидения срок, без да се държи сметка дали това забавяне е довело до липса на валидна банкова гаранция за някакъв период от време. В ЗУО е предвиден тримесечен срок преди изтичане на банковата гаранция, за нейното подновяване. В случай на забавяне при представяне на гаранцията, но в срок, който все пак осигурява непрекъсваемост на банковата гаранция, не са налице разумни основания за налагане на най-тежкото наказание на изцяло формално основание. Предвидените в ЗУО санкции при неизпълнение на целите за разделно събиране, повторна употреба и рециклиране са много сериозни и включват отнемане на разрешението за извършване на дейност като организация по оползотворяване, което е възможно най-тежката санкция за оператор в областта на дейностите с отпадъци. Санкциите се прилагат с цялата си тежест, дори когато неизпълнението е незначително /например неизпълнение на целта с няколко килограма/. Т.е. законът предвижда налагане на еднаква санкция във всички случаи, без да взема предвид тежестта на извършеното нарушение. Не е обосновано да се наложи една и съща санкция, както при пълно неизпълнение на целите, така и при неизпълнение от 20 кг. Затова считаме, че законът трябва да допуска възможност за определяне на санкцията съобразно степента/тежестта на неизпълнението. В противен случай тя би била несъразмерна на нарушението, което от своя страна би нарушило принципа на съразмерност съгласно чл. 6 от АПК. Затова предлагаме разрешението по чл. 81 от ЗУО да не се отнема 		
--	--	---	--	--

		<p>при незначително неизпълнение на целите, като „незначителното неизпълнение“ бъде обвързано с количествен показател. В случаите, когато е налице неизпълнение на целите до 5% от организациите по оползотворяване, предлагаме да не бъде отнето тяхното разрешение, а вместо това да бъде предвидена имуществена санкция в ЗУО. За целта предлагаме по-долу съответното изменение в чл. 148, ал. 1 от ЗУО.</p> <p>Наложително е да се прецизират всички текстове, касаещи отнемане на разрешителното на ООп, тъй като това е най-тежката възможна санкция и същата следва да се налага при ясни, прозрачни и неподлежащи на тълкуване правила, които задължително държат сметка за тежестта на съответното нарушение, за да се спазват основните правни принципи за сигурност, предвидимост и пропорционалност на наказанието.</p> <p>Във връзка с изложеното по-горе, предлагаме следните изменения в чл. 91:</p> <p><i>„§... Член 91 се изменя така:</i></p> <p><i>„Чл. 91. (1) Компетентният орган отнема с мотивирано решение издаденото разрешение, когато:</i></p> <p><i>1. организацията по оползотворяване умишлено е представила документи с невярно съдържание, за които към момента на тяхното предоставяне ѝ е било известно, че съдържат неверни данни и които са послужили за:</i></p> <p><i>а) издаване, изменение и/или допълване, или продължаване срока на действие на разрешение по чл. 81, ал. 1;</i></p> <p><i>б) удостоверяване на изпълнението на задълженията и/или целите по чл. 14, ал. 1 и/или чл. 15;</i></p> <p><i>2. не са изпълнени една или повече от</i></p>		
--	--	--	--	--

		<p>целите по чл. 14, ал. 1 за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци и това неизпълнение надвишава 5% от съответната цел за разделно събиране, за повторна употреба, за рециклиране или оползотворяване или съответната цел по видове материали;</p> <p>3. организацията по оползотворяване е разпределила печалба на своите акционери или съдружници;</p> <p>4. организацията по оползотворяване не упражнява дейност в продължение на една година;</p> <p>5. не е изпълнено предписание на компетентните органи, дадено във връзка с неизпълнение на изискванията на чл. 85 за представяне на окончателни договори с общини;</p> <p>6. не е предоставена продължена или подновена банкова гаранция в тримесечния срок по чл. 82, ал. 4, в случай че в резултат на забавянето се е стигнало до липса на валидна банкова гаранция за определен период от време.</p> <p>(2) Компетентният орган отнема с мотивирано решение издаденото разрешение, когато се установи повторно, че в нарушение на този закон:</p> <p>1. не е изпълнено предписание на компетентните органи, дадено във връзка с неизпълнение на условие на разрешението;</p> <p>2. не е обхванато население в съответствие с пазарния дял на организацията или изискванията, определени в този закон, или наредбите по чл. 13, ал. 1;</p> <p>3. е налице нарушение на изискванията на чл. 14, ал. 3 от лице, изпълняващо задълженията си индивидуално.“</p>		
--	--	--	--	--

3. Прецизиране на разпоредбите във връзка с усвояването на банковата гаранция по чл. 82 от ЗУО:

С настоящата редакция на разпоредбата на чл. 82, ал. 3, т. 1 от ЗУО се постановява, че при отнемане на разрешението гаранцията се усвоява в пълен размер. По този начин обезпечителната функция на банковата гаранция се премахва и се замества със санкционна. При този подход не се отчита и взема предвид конкретният размер на направените от държавата разходи за отстраняване на щети и управление на отпадъци, които са били отговорност на организацията с отнето разрешение.

Следва да се има предвид, че банковата гаранция не е предварително заложена имуществена санкция, а служи за гарантиране на задълженията за заплащане на продуктова такса, и в по-общ смисъл - за покриване на разходите на държавата по опазване на околната среда (извършвана от ПУДООС и финансирана с продуктовете такси).

Към момента са налице неясноти и противоречия по отношение на усвояването на банковата гаранция по чл. 82 от ЗУО. На първо място, предвидено е предварително усвояване на банковата гаранция в случай на издаване на заповед по чл. 59, ал. 2 от ЗУО, а именно заповедта, с която се определят лицата, които следва да заплатят продуктова такса: „(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2016 г.) В случаите по ал. 1, т. 2 - 6 министърът на околната среда и водите определя със заповед лицата, които заплащат продуктова такса.“ С други думи, при установено задължение за заплащане на продуктова такса, гаранцията се усвоява незабавно, независимо от обжалването на заповедта на МОСВ по чл. 59 от ЗУО. С тази

		<p>разпоредба на практика се придава предварително изпълнение на заповедта на МОСВ по чл. 59 от ЗУО за определяне на задължение за заплащане на продуктова такса, без такова предварително изпълнение да е допуснато формално от закона.</p> <p>От друга страна, в практиката си МОСВ пък усвоява предварително гаранция по чл. 82, на база на издадена и невлязла в сила заповед за отнемане на разрешителното, която не е свързана с чл. 59 от ЗУО.</p> <p>Усвояването на гаранцията, без да се изчака окончателното стабилизиране и влизане в сила на актовете, които дават основание за такова усвояване (заповедта за налагане на продуктова такса и решението за отнемане на разрешение), нанася сериозни вреди на засегнатото лице и поражда задължението за попълване на гаранцията в определен срок (при усвояване на суми за продуктова такса).</p> <p>Във връзка с гореизложеното, предлагаме следното изменение в чл. 82 от ЗУО:</p> <p><i>„§... Член 82 се правят следните изменения и допълнения:</i></p> <p><i>1. В ал. 3, т. 1, след текста се поставя тире и се добавя „до размера на разходите, извършени от държавата за действия по постигане на целите или ликвидиране на последиците от дейността на лицата с отнето разрешение;“.</i></p> <p><i>2. Алинея 6 се изменя така:</i></p> <p><i>(б) Банковата гаранция се усвоява при условията на ал. 3, след влизането в сила на заповедта по чл. 59, ал. 2 и/или на заповедта за отнемане на разрешението.“</i></p> <p>4. Прецизиране на разпоредбите във връзка с контрола на подизпълнителите от страна на ООп:</p>		
--	--	---	--	--

		<p>С настоящата редакция на разпоредбата на чл. 59, ал. 6 от ЗУО се установява обективна отговорност на ООп (под формата на дължима и заплащана продуктова такса) при непостигане на целите поради неизпълнение на трети лица – техни подизпълнители, които в нарушение на: (1) сключените договори с ООп, и (2) изискванията на закона и подзаконовите актове, не правят необходимото и достатъчно за преработване на необходимите количества за постигане на целите. Такава отговорност, по начина по който понастоящем е предвидена в ЗУО, е прекомерна с оглед на целта си (установяване на отговорност и задължения на притежателя на отпадъците), поради следното:</p> <ul style="list-style-type: none">• ООп могат да следят и наистина следят за изпълнението на сключените договори от техните подизпълнители, но такива проверки и инспекции на изпълнението могат да се правят единствено с гражданскоправни средства, поради постигнатото съгласие между страните. ООп нямат властнически правомощия да изискват предоставянето на определена и/ или всякаква информация, на достъп до помещения и записи по всяко време, на копия от документи и снемане на обяснения, да получават предварително за съгласуване и одобрение определени планове и намерения на подизпълнителите си, и т.н. Поради това не следва да се възлага подобна отговорност на частноправни субекти, което нямат предоставен от закона инструментариум, за да контролират в такава степен подизпълнителите си.• В Глава втора на ЗУО, и по-конкретно в членове от 13 до 18, се установяват задълженията и отговорностите на частноправните субекти във връзка с разширената отговорност на производителя.		
--	--	---	--	--

		<p>Относно контрола по спазване на изискванията на закона, ЗУО, Глава пета, Раздел V (чл. 112 – чл. 125) дава компетентност и правомощия на редица органи, най-вече от системата на МОСВ (но не само), като урежда и конкретните им правомощия, посочени по-горе, каквито не са предоставени на частноправните субекти (ООп). Наред с това следва да се има предвид, че като цяло дейностите по разследването, събирането на доказателства и установяването на нарушения на закона са монопол на общите (полиция, следствие, прокуратура) и специализираните (МОСВ, РИОСВ, Агенция Митници, РЗИ, ИА Автомобилна администрация, и т.н.) органи на изпълнителната власт, и ООп не биха могли да съберат законно валидни доказателства.</p> <p>Предвид на изложеното по-горе, с оглед по-справедливо разпределение на отговорността между участниците във веригата на третиране на отпадъците, предлагаме да се допълни разпоредбата на чл. 59, ал. 6 от ЗУО, както следва:</p> <p><i>„§... В чл. 59, ал. 6, в края на текста се поставя запетая и се добавя „освен ако такова неизпълнение не е могло да бъде установено при полагане на дължимата грижа и с използване на допустимите гражданско-правни средства.“</i></p> <p>5. Прецизиране на административнонаказателните разпоредби на чл. 148, ал. 1 – 3, във връзка с предвидените в чл. 91 основания за отнемане на разрешителното на ООп:</p> <p>Смятаме, че следва да се направи ясно разграничение между разпоредбите, предвиждащи отнемане на разрешителното на ООп като най-тежката санкционна мярка и съответните състави на административни</p>		
--	--	--	--	--

		<p>нарушения, определящи налагане на имуществена санкция. Към момента е налице припокриване между част от основанията за отнемане на разрешителното, които са предвидени и като основания за налагане на имуществена санкция. Този подход създава неясноти при налагането на санкции, като няма ясен критерий кога съответното нарушение би довело до имуществена санкция и кога – до отнемане на разрешителното. Смятаме, че имуществената санкция при първо нарушение следва да се запази по отношение на основанията по чл. 91, ал. 2 от ЗУО, предвиждащи отнемане на разрешителното при повторност на нарушението. Що се отнася до основанията по чл. 91, ал. 1, същите не следва да присъстват сред основанията за налагане на имуществена санкция.</p> <p>Във връзка с гореизложеното, както и като се имат предвид предложенията ни за изменения в чл. 91 от ЗУО, предлагаме следните изменения в чл. 148 от ЗУО:</p> <p><i>„§... Член 148 се изменя така:</i></p> <p><i>Чл. 148. (1) Наказва се с имуществена санкция организация по оползотворяване или лице по чл. 14, ал. 1, изпълняващо задълженията си индивидуално, което:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. не изпълни една или повече от целите по чл. 14, ал. 1 за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране или оползотворяване на съответния вид масово разпространени отпадъци, когато това неизпълнение не надвишава 5% от съответната цел за разделно събиране, за повторна употреба, за рециклиране или оползотворяване или съответната цел по видове материали;</i> <i>2. не изпълни предписание на компетентните органи, дадено във връзка с</i> 		
--	--	---	--	--

		<p>неизпълнение на условие на разрешението по чл. 81, ал. 1;</p> <p>3. не изпълнява изискванията за обхванато население от системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки по чл. 33, ал. 1 и наредбата по чл. 13, ал. 1;</p> <p>4. не предостави информация и не води отчетност съгласно този закон и/или наредбите по чл. 13, ал. 1;</p> <p>5. води невярна отчетност съгласно този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1;</p> <p>6. не осигури достъп до площадки, помещения и/или документи на длъжностно лице, извършващо проверка, и/или на одиторите по чл. 18, ал. 2 или 3;</p> <p>7. не възстанови в срок разходите по чл. 18, ал. 5;</p> <p>8. не са изпълнени изискванията на чл. 14, ал. 3 от лице, изпълняващо задълженията си индивидуално;</p> <p>9. не предоставя информация на потребителите в съответствие с изискванията на наредбите по чл. 13, ал. 1.</p> <p>(2) За нарушения по ал. 1, т. 1 се налага имуществена санкция в размер, равен на продуктовата такса съгласно Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, изчислена за количеството масово разпространени отпадъци по вид/материал, за които е установено неизпълнение.</p> <p>(3) За нарушенията по ал. 1, т. 2, 5 и 6 се налагат имуществени санкции в размер от 50 000 до 150 000 лв., а в случаите по ал. 1, т. 3, 4, 7, 8 и 9 - от 10 000 до 20 000 лв.</p> <p>(3) При повторно нарушение по ал. 1, т. 2, 3 и 8 се прилага чл. 91, ал. 2.</p> <p>(4) При повторно нарушение по ал. 1, т. 5 и 6</p>		
--	--	--	--	--

		<p>се налага имуществена санкция в размер от 100 000 до 300 000 лв., а в случаите по ал. 1, т. 4, 7 и 9 – от 20 000 до 40 000 лв.</p> <p>(5) Наказва се с имуществена санкция в размер от 20 000 до 40 000 лв. лице по чл. 14, ал. 1, изпълняващо задълженията си индивидуално, което не приема обратно или не е осигурило обратното приемане на отпадъци в съответствие с чл. 14, ал. 3.</p> <p>(6) При повторно нарушение по ал. 5 се налага имуществена санкция в размер от 40 000 до 80 000 лв.“</p>		
12	<p>БАКТ (БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ КРЪГОВ ТЕКСТИЛ)</p>	<p>Българска Асоциация Кръгов Текстил (БАКТ), като представител на интересите на близо 50 компании, извършващи дейност по събиране и оползотворяване на отпадъци от обувки и текстил (ООТ), изразява позицията си относно проекта на Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за управление на отпадъците (ЗУО).</p> <p>С цел поправяне на пропуските при транспонирането на Рамковата директива 2008/98/ЕО за отпадъците, проектът на ЗИД на ЗУО предвижда разделно събиране на текстилни отпадъци посредством системите по чл. 14, ал. 2 на ЗУО.</p> <p>БАКТ приветства въвеждането на разширената отговорност на производителя (РОП) за текстила. Смятаме, че РОП за лицата, които пускат на пазара обувки и текстил, действително ще гарантира ефективното събиране и управление, когато тези продукти се превърнат в отпадъци. Още повече, предвид последните промени в Рамковата директива за отпадъците, РОП за текстила ще бъде задължителен в държавите членки на Европейския съюз. БАКТ напълно подкрепя въвеждането на принципа преди крайните срокове на директивата.</p>	Приема се по принцип.	Становището ще бъде взето предвид от страна на МОСВ.

		<p>Въпреки това, за да се осигури действително изпълнение на задълженията на България за разделно събиране на ООТ чрез избрания инструмент, е необходимо и приемането и на съответната наредба за този отпадъчен поток. Самият чл. 14 от ЗУО препраща към Чл. 13. (1) от ЗУО, който гласи:</p> <p>„Изискванията към продуктите, след чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, редът и начините за тяхното разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, включително целите за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване, се определят с наредби на Министерския съвет.“</p> <p>При липсата на подзаконова нормативна уредба - наредба на Министерски съвет, регулираща задълженията и целите за лицата, които пускат на пазара обувки и текстил - няма да има и реално прилагане на задължението за разделно събиране.</p> <p>До приемането на наредбата ще се разчита на действащите доброволни системи на икономическите оператори по населени места. Както сме алармирали нееднократно, доброволните системи не могат да продължават да съществуват без спешна регулаторна подкрепа. Предвид гореизложеното, БАКТ подкрепя стъпките в посока въвеждането на РОП за текстила. В същото време апелираме за бързото публикуване на проект на Наредба на Министерски съвет за отпадъците от обувки и текстил и започването на обществена консултация.</p>		
13	<p align="center">БАР (БЪЛГАРСКА АСОЦИАЦИЯ ПО</p>	<p>1. По § 5, т. 2 – да отпадне предложената т. 3 към чл. 18, ал. 2 МОТИВИ: Да отпадне новата т. 3 от чл. 18, ал.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Новосъздадената т. 3 към чл. 18, ал. 2 е във връзка с отправена официална забележка от ЕК, отнасяща се до</p>

	<p>РЕЦИКЛИРАНЕ)</p>	<p>2 – тя е пренесена в чл. 14, ал. 9 от ЗУО. Ако остане то задължително следва да отпадне последното изречение от нея, а именно: „Възнагражденията да не надвишават разходите, необходими за предоставяне на услугите по управление на отпадъците по разходно-ефективен начин.“</p> <p>Изискването е пренесено вече в действащ чл. 14, ал. 9 от ЗУО, а именно:</p> <p>„(9) Лицата по ал. 1 финансират разходите за функционирането на системите по чл. 15, които са определени по прозрачен разходно-ефективен начин и не надвишават разходите за предоставяне на услугите по управление на отпадъците“.</p> <p>Съответно какво отчита като фактори възнаграждението е включено във всяка наредба за масоворазпространен отпадък поотделно, тъй като за всеки има особености. Допълнително следва да се има предвид, че систематичното място на разпоредбата не е в този чл. 18 и неправилно и погрешно е транспонирана в него, тъй като тъй като според подточка i) на чл. 8а, пар. 3, б. „г“ от Директивата, се изисква одит само на изискванията по букви „а“ и „б“ от параграф 4 на чл. 8а, не и на буква „в“.</p>		<p>непълно транспониране на чл. 8а, пар. 3, буква г, подточка i) от Директива 2018/851, с която се изменя Директива 2008/98. В писмото на ЕК изрично е посочено, че чл. 14, ал. 9 и ал. 10 транспонират само изискванията на чл. 8а, пар. 4, букви а) и в) от цитираната директива. В случай, че не бъдат спазени указанията в официалното уведомително писмо, ЕК ще стартира наказателна процедура, който е свързана с налагането на финансови санкции в огромни размери за страната ни.</p>
	<p>БАР</p>	<p>2. По § 6, т. 7 – да отпадне предложеното изменение на чл. 19, ал. 7.</p> <p>МОТИВИ: Предложеното изменение на ал. 7 води до неравнопоставеност между различните системи, тъй като за общинските площадки има облекчен режим и използвайки ги подизпълнителите на организациите по оползотворяване ще имат преимущество пред другите оператори.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Не се приема, тъй като съгласно ИГРП на ОПОС 2021-2027 се предвижда изграждане на общински центрове за повторна употреба. ОПОС не финансира дейности свързани с МРО, тъй като за тях се заплаща продуктова такса, респ. „лицензионно възнаграждение“.</p> <p>Предложената промяна в проекта на ЗИД на ЗУО по никакъв начин не дава възможност, на други частни оператори да разполагат собствени съдове в общинските площадки, експлоатирани</p>

				самостоятелно от общината.
	БАР	<p>3. По § 6, т. 7 – да отпадне предложението за изменение на чл. 20</p> <p>МОТИВИ: С предложението се въвежда възможност кмета да изпълнява задълженията за разделно събиране на битови отпадъци самостоятелно, в т.ч. за масово разпространени отпадъци, за които има въведени системи за отговорност на производителя.</p> <p>Ако остане тази възможност за самостоятелно разделно събиране от кмета на битови отпадъци, следва да се въведат допълнителни изисквания, на които да отговаря това събиране, по аналогия на изискванията в закона към сключените договори в останалите случаи.</p>	Не се приема.	Следва да се има предвид, че нормата на чл. 20, ал. 1, касае единствено системата, която следва да организира във връзка с разпоредбите на чл. 19, ал. 3, т. 6, отнасяща се до битовите отпадъци. Разпоредбата на чл. 19, ал. 3, т. 7, отнасяща се до управлението на масово разпространените отпадъци не е засегната в § 7 от настоящия Проект на ЗИД на ЗУО.
	БАР	<p>4. По § 10, т. 7 – да отпадне предложението, тъй като няма предложение за създаване на нова ал. 11.</p>	Приема се.	Отразено в текста.
	БАР	<p>5. По § 14, § 21, т. 2, § 22, т. 5-7, § 26, § 30, т. 3 и 4, § 31, § 33, § 34, § 43, § 67 – да отпадат предложенията. Алтернативно, да се приведат в съответствие със Закона за електронното управление (ЗЕУ), и да гарантират спазването на търговска тайна, лични данни, получаване и връчване на документи и др.</p> <p>МОТИВИ: Процедурите по различни разрешителни режими в закона стават изцяло електронни. Това са разрешителни режими, които задължително следва да отговарят на законови изисквания. Предложенията в цитираните параграфи са незаконосъобразни, тъй като не са въведени текстове в ЗУО, с които електронната процедура, както и самата НИСО да отговарят на Закона за електронното управление (ЗЕУ).</p> <p>Алтернативно, ако предложенията не отпадат, то следва да се въведат текстове за НИСО, които да уредят основната рамка на системата,</p>	Не се приема.	<p>Предложението за отпадане на изброените параграфи не се приема. Изложените забележки са идентифицирани като проблеми и се работи в посока същите да бъдат отстранени.</p> <p>С настоящия проект на ЗИД на ЗУО се цели създаването на законодателна рамка за функционирането на НИСО. Чрез тази рамка, НИСО следва да бъде приведено в съответствие с изискванията на ЗУО.</p> <p>По отношение на забележката, че НИСО не е съобразено с ЗЕУ, следва да бъде отбелязано, че този закон регламентира как държавната и местната администрация предоставят услуги и комуникират с граждани и фирми по електронен път. Когато обаче се касае за осигуряване на правна сигурност и доверие при използване на електронни</p>

		<p>тъй като такава липсва – да се спазват изискванията за личните данни, търговската тайна, обработката и т.н. Към момента, при условие, че всичко става електронно, това означава, че има електронни документи, които както относно съставянето, така и относно изпращането, сигурността, връчването и получаването следва да отговарят на ЗЕУ.</p> <p>Относно връчването следва да се приемат за успешно връчен само документ, който е бил отворен от лице, след като то се е идентифицирало със средствата за електронна идентификация, определени в ЗЕУ.</p> <p>Допълнително следва да бъдат въведени изисквания към самата НИСО – на какви изисквания да отговаря, тъй като към момента това е нерегламентирана система.</p>		<p>подписи и съответно валидирането на електронни документи с правна сила, се прилага <i>Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги</i>. Ето защо в сегашната законодателна рамка в § 22 от ПЗР на ЗУО, е предвидено подаването на заявления и документи по електронен път в НИСО, да се извършва в съответствие с изискванията на <i>Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги</i>.</p>
БАР	<p>6. По § 21, т. 2 – да отпадне предложението.</p> <p>МОТИВИ: Съгласно предложените изменения в чл. 68, ал. 2 заявленията за разрешение се подават електронно и процедурата става електронна през НИСО. Процедурата по издаване и изменение на разрешенията – става изцяло електронна. Това е разрешителен режим, който задължително следва да отговаря на законови изисквания. Предложението по-горе е незаконосъобразно, тъй като не са въведени текстове в ЗУО, с които електронната процедура, както и самата НИСО да отговарят на Закона за електронното управление (ЗЕУ).</p> <p>Алтернативно, ако предложението не отпадне, то следва да се въведат текстове за НИСО, които да уредят основната рамка на системата, тъй като такава липсва – да се спазват изискванията за личните данни, търговската тайна, обработката и т.н. Към момента, при условие, че всичко става електронно, това означава, че има електронни документи, които</p>	Не се приема.	<p>Предложението за отпадане на изброените параграфи не се приема. Изложените забележки са идентифицирани като проблеми и се работи в посока същите да бъдат отстранени.</p> <p>С настоящия проект на ЗИД на ЗУО се цели създаването на законодателна рамка за функционирането на НИСО. Чрез тази рамка, НИСО следва да бъде приведено в съответствие с изискванията на ЗУО.</p> <p>По отношение на забележката, че НИСО не е съобразено с ЗЕУ, следва да бъде отбелязано, че този закон регламентира как държавната и местната администрация предоставят услуги и комуникират с граждани и фирми по електронен път. Когато обаче се касае за осигуряване на правна сигурност и доверие при използване на електронни подписи и съответно валидирането на</p>	

		<p>както относно съставянето, така и относно изпращането, сигурността, връчването и получаването следва да отговарят на ЗЕУ.</p> <p>Относно връчването следва да се приемат за успешно връчен само документ, който е бил отворен от лице, след като то се е идентифицирало със средствата за електронна идентификация, определени в ЗЕУ.</p> <p>Допълнително да бъдат въведени изисквания към самата НИСО – на какви изисквания да отговаря, тъй като към момента това е нерегламентирана система. Съответно след привеждането ѝ в съответствие с изискванията и даване на срок на адресатите за адаптиране, да се премине изцяло към електронен обмен на информация.</p>		<p>електронни документи с правна сила, се прилага <i>Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги</i>. Ето защо в сегашната законодателна рамка в § 22 от ПЗР на ЗУО, е предвидено подаването на заявления и документи по електронен път в НИСО, да се извършва в съответствие с изискванията на <i>Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги</i>.</p>
	БАР	<p>7. По § 22, т. 6 и § 29, § 34 – да отпаднат предложенията или алтернативно да се приведат в съответствие със ЗЕУ.</p> <p>Уведомленията и процедурите за различни разрешителни режими по ЗУО се предлага да са вече електронни и съответно уведомленията за решенията по тях да се считат за получени с изпращането им от НИСО. Тези процедури, при условие, че стават електронни трябва да отговарят на определени изисквания и съответно да дават адекватна и реалистична възможност на адресатите за реакция, спазване на срокове, изпълнение на указания и т.н.</p> <p>Относно връчването следва да се приема за успешно връчен само документ, който е бил отворен от лице, след като то се е идентифицирало със средствата за електронна идентификация, определени в ЗЕУ. В този смисъл няма как даден електронен документ да се счита за получен с изпращането му, както е предложено в цитираните параграфи за изменение на съответните разпоредби, съответно те са незаконосъобразни.</p>	Не се приема.	<p>Процедурите, свързани с регулаторните режими в ЗУО, се осъществяват чрез НИСО, като функционирането на системата се извършва в съответствие с изискванията на приложимия в случая <i>Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги</i>.</p>

		Алтернативно, ако не се приеме предложението за отпадане на текста, то той да се приведе в съответствие със ЗЕУ и възможността успешно да е връчен даден документ, само ако е отворен съгласно изложеното в тези мотиви.		
	БАР	<p>8. По § 28, т. 1 - нови т. 9 и 10 в чл. 75, ал. 1 – да отпаднат предложенията за нови точки 8 и 9.</p> <p>МОТИВИ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - По нова т. 9, в чл. 75, ал. 1 - неясно и общо основание за отнемане на разрешението. - По нова т. 10, с която се въвежда основание за отнемане на разрешението – когато операторът няма заверено копие на документ за собственост или копие на договор за наем, придружен с документ за собственост или са с изтекъл срок – същата се дублира с предложената нова ал. 3, т. 2 в чл. 75, ал. 3 – предложение по § 28, т. 2. Хипотезата по нова ал. 3, т. 2 се дублира с тази по чл. 75, ал. 1, т. 10, като в този случай се предлага едновременно и да се отнема разрешение, и да се заличава площадка, което ще породи повече спорни моменти и спорно правоприлагане – изменя ли се разрешението като се заличава площадката или се отнема. 	Не се приема.	Предложената нова т. 9 е създадена с цел улесняване контролната дейност на компетентните институции в случаите на недобросъвестни оператори, извършващи различна дейност от разрешената им такава от съответната РИОСВ. Конкретното предложение касае случаите, в които предмета на дейност в обекта е променен изцяло. Следва да бъде отбелязано, че предложените промени по чл. 75, ал. 1, т. 10 и ал. 3, т. 2 не се дублират, тъй като в първата хипотеза се разглежда издаденото разрешение в неговата цялост, докато във втората хипотеза (ал. 3, т. 2) се урежда преустановяването на дейността на определена площадка, в случаите, когато в едно издадено разрешение са включени повече от една площадка.
	БАР	<p>9. По § 39, т. 2, с която точка се създава нова ал. 3 в чл. 92.</p> <p>ПРЕДЛОЖЕНИЕ по нов чл. 92, ал. 3 – накрая да се добави „в случаите, когато те не са автоматично прекратени“.</p> <p>МОТИВИ: Практиката е наложила, в договорните отношения между членовете и организациите по оползотворяване да се въвежда клауза, съгласно която тези отношения са прекратяват автоматично с прекратяване на действието на разрешението на съответната организация. Това следва да бъде взето предвид и отразено в предложенията за</p>	Не се приема.	Практиката показва, че в договорните отношения между членовете и организациите по оползотворяване не винаги съществува и/или се изпълнява клауза, съгласно която тези отношения са прекратяват автоматично с прекратяване на действието на разрешението на съответната организация.

		изменение на закона.		
	БАР	<p>10. Да се създадат разпоредби в закона във връзка с компетентен орган и прилагането на Регламент (ЕС) 2023/1542 за батериите и негодните за употреба батерии, за изменение на Директива 2008/98/ЕО и Регламент (ЕС) 2019/1020 и за отмяна на Директива 2006/66/ЕО.</p> <p>МОТИВИ: През 2023 г. беше приет Регламент (ЕС) 2023/1542 за батериите и негодните за употреба батерии, за изменение на Директива 2008/98/ЕО и Регламент (ЕС) 2019/1020 и за отмяна на Директива 2006/66/ЕО (наричан по-долу Регламент НУБА). Частта на този Регламент, който е директно приложим, регулираща дейностите с управление на отпадъците и колективните системи на производители и вносители влиза в сила на 18.08.2025 г., като до тази дата трябва да бъде приведено националното законодателство по управление на отпадъци в съответствие с този Регламент.</p> <p>Регламент НУБА налага нова терминологии, нови цели за събиране и рециклиране, нови категории батерии, изисквания по отношение на разширената отговорност на производителя, в т.ч. за регистрация на производителите, докладването и събирането на данни и информация за различните нови категории батерии, изисквания за въвеждане санкции и отговорности, в т.ч. на компетентните органи, въвеждане на преходни периоди за достигане на крайните цели и т.н.</p> <p>В този смисъл пакетът, който следва да бъде актуализиран, с цел избягване на хаос в правоприлагането, включва минимум Закон за управление на отпадъците и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, свързани със съответната материя за батерии.</p>	Приема се по принцип.	Към настоящия момент се разработват прилагащи мерки.

13	<p align="center">БКХП (БЪЛГАРСКА КАМАРА НА ХИМИЧЕСКАТА ПРОМИШЛЕНОСТ) + „АГРОПОЛИХИМ“ АД</p>	<p>Агрополихим АД е водещ производител на азотни торове в Югоизточна Европа и лидер в производството на фосфорни торове на Балканския полуостров. В дългогодишната си дейност винаги сме спазвали най-високите стандарти за опазване на околната среда и устойчиво развитие.</p> <p>Във връзка с провеждане на обществено обсъждане на проект за ЗИД на ЗУО, в качеството ни на оператор на съоръжения за производство на топлоенергия от биомаса, експлоатацията на които е разрешена с Комплексно разрешително (КР) № 68 / 2005 г., актуализирано с Решение № 68-НО-ИО-А8 / 2022 г. на изп. директор на ИАОС, бихме желали да изразим нашето становище по предложения законопроект.</p> <p>С § 8 на проекта на ЗИД на ЗУО се създава нов чл. 30а, съгласно който операторите на съоръжения за производство на топло- и електроенергия от биомаса е необходимо да събират разделно образуваната летлива пепел и да извършват изпитвания чрез акредитирана лаборатория най-малко веднъж годишно, за установяване наличието на концентрацията на полихлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани (PCDD/PCDF) и на диоксиноподобни полихлорирани бифенили (диоксиноподобни PCB), както и да докладват данните, получени от изпитването, чрез НИСО до 31 март на текущата година за преходната.</p> <p>В мотивите към проекта на ЗИД на ЗУО са изброени конкретните причини, налагащи разработването на проекта, съгласно които въвеждането на предложената с § 8 нова норма е във връзка с Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 година за изменение на приложения IV и V към Регламент (ЕС)</p>	-	<p>Текстовете в законопроекта, свързани с Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 година за изменение на приложения IV и V към Регламент (ЕС) 2019/1021 относно устойчивите органични замърсители са премахнати изцяло.</p>
----	---	--	---	--

		<p>2019/1021 относно устойчивите органични замърсители (Регламент (ЕС) 2022/2400), като са формулирани следните мотиви: „Съгласно цитирания регламент тези изисквания следва да бъдат вменени на органите на местната власт и операторите на тези съоръжения, което може да бъде осъществено само чрез приемането на ЗИД на ЗУО.“</p> <p>Регламентът като елемент на позитивното европейско право се намира на върха на йерархията в нормативната система на Европейския съюз (ЕС). По силата на чл. 288, ал. 2 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС), той е задължителен в своята цялост и е директно приложим във всички държави членки. В този смисъл регламентът се окачествява като акт с нормативен характер, който е задължителен в целостта си (за разлика от необвързващите европейски актове – мнения и препоръки, както и от директивата, която е задължителна само по отношение на резултат) и имат директен ефект. Посочените правни характеристики на регламента, като основен източник на производното право на ЕС, са присъщи и на Регламент (ЕС) 2022/2400. Последният влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на ЕС и се прилага от 10 юни 2023 г., съгласно чл. 3 от същия.</p> <p>Предвид гореизложеното, конкретните норми, предвидени с Регламент (ЕС) 2019/1021 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно устойчивите органични замърсители с всички негови последващи изменения и поправки (в т. ч. Регламент (ЕС) 2022/2400) са задължителни в своята цялост и се прилагат пряко във всички държави членки, поради което не е налице необходимост от</p>		
--	--	---	--	--

	<p>транспонирането им в национален законодателен акт.</p> <p>Член 7 на Регламент (ЕС) 2019/1021 се прилага за всички отпадъци, които се състоят от вещества, изброени в приложение IV към регламента, съдържат ги или са замърсени с някои от тях и указва изискванията за оползотворяването и обезвреждането на такива отпадъци. Предвидените в Регламент (ЕС) 2019/1021 изисквания за управление на отпадъците се прилагат за всички отпадъци пряко във всички държави членки на ЕС, поради което въвеждането на частична норма в национален законодателен акт, касаеща само и единствено пепел и сажди от частни домакинства и летлива пепел от съоръжения за производство на топло- и електроенергия от биомаса представлява нарушаване на йерархията на правоприлагане, установена в ЕС, и незаконосъобразно вменяване на задължения по отношение на конкретен отпадъчен поток, които не произтичат изрично от изискванията на Регламент (ЕС) 2019/1021 или друг законообвързващ акт.</p> <p>Освен това, Регламент (ЕС) 2019/1021 (в т. ч. свързаните регламенти и делегирани регламенти за изменението му) в нито една своя норма не обективира изискване към операторите на съоръжения за производство на топло- и електроенергия от биомаса да събират разделно образуваната летлива пепел и да извършват изпитвания чрез акредитирана лаборатория за установяване наличието на концентрацията на PCDD, PCDF и диоксиноподобни PCB, респективно липсва изрично регламентиране на честота на изпитване и докладване на данните от изпитването.</p> <p>Максимално допустимите концентрации на</p>		
--	---	--	--

		<p>устойчиви органични замърсители, изчерпателно дефинирани в приложение IV на Регламент (ЕС) 2019/1021, се отнасят за всички отпадъци в приложното поле на регламента, а именно: отпадъци, които се състоят от вещества, изброени в приложение IV към регламента, съдържат ги или са замърсени с някои от тях. Текстът на чл. 21а от Регламент (ЕС) 2019/1021 представлява преходна разпоредба, която единствено специфицира сроковете за прилагане на определената максимално допустимата концентрация на PCDD, PCDF и диоксиноподобни PCB в летлива пепел от съоръжения за производство на топло- и електроенергия от биомаса, съдържаща или замърсена с тези вещества и в пепел и сажди от частни домакинства, съдържащи или замърсени с тези вещества. Разпоредбата на чл. 21а от Регламент (ЕС) 2019/1021 допълва императивните изисквания на чл. 7 и приложение IV и в никакъв случай не представлява самостоятелна норма, налагаща изрично транспониране в национално законодателство на държава членка.</p> <p>Предвид гореизложените мотиви, считаме предложението с § 8 на проекта на ЗИД на ЗУО нов чл. 30а за незаконосъобразен и предлагаме същият да отпадне от проектозакона.</p> <p>Разчитаме на Вашата компетентна намеса в качеството Ви на лице, ръководещо разработването и провеждането на държавна политика в областта на околната среда и водите, с цел недопускане обнародване на законодателни текстове, които не само не произтичат от европейските регламенти, но и са в разрез с йерархията в нормативната система на ЕС.</p>		
14	НСОРБ (НАЦИОНАЛНО)	<u>1. По § 2, за допълнение на чл. 11, ал. 10,</u> изискващо при одобрение на плана за	Не се приема.	Предложението не е по предмета на Проекта на ЗИД на ЗУО. Към настоящия

<p>СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ В БЪЛГАРИЯ)</p>	<p>управление на строителни отпадъци (ПУСО) да се включва и проверка на целите за влагане на рециклирани строителни материали и/или продукти, преминали през подготовка за повторна употреба и/или оползотворени в обратни насипи инертни строителни отпадъци“.</p> <p>Предлагаме да се предвиди издаването на методически указания или да се добави самостоятелна разпоредба в Допълнителните разпоредби (ДР), определяща минимални изисквания/критерии за осъществяване на такава проверка от общините (напр. изискване на допълнителни документи и доказателства за предлагани технологии, методи, изпитвания и пр.), както и за удостоверяване, че заявените рециклирани строителните отпадъци ще бъдат с необходимите качества и параметри за влагане или оползотворяване.</p> <p>Мотиви: Съгласно Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали (НМСОВРСМ), в частност Приложение № 8, са определени само количествени цели в проценти за рециклиране и оползотворяване, но не е уреден механизмът за тяхната проверка и доказване от страна на заявителя и/или проверяващия орган. Това създава нормативен вакуум и рискове от:</p> <ul style="list-style-type: none"> • формално одобрение на ПУСО, без реална проверка на възможностите за качествено влагане на материалите; • прилагане на некачествени или неподходящи за влагане отпадъци, с последици за строителната безопасност и околната среда; • липса на обективни и еднакви критерии, по които общините и/или компетентните органи да извършват проверка и одобрение. 		<p>момент в законодателството ни е предвиден контрол по отношение на управлението на отпадъците, в т.ч. и строителните такива. Законодателят ясно е определил функциите на контролните органи, като нормативната база е широкообхватна, в т.ч. е разработено и Ръководство за управление на строителните отпадъци на територията на Република България, както и Практически указания за прилагане на законодателството, свързано с управлението на строителните отпадъци и рециклираните продукти от строителни отпадъци в Република България. В тази връзка не е налице предпоставка за разработване на допълнителни указания в областта на управлението на строителните отпадъци.</p> <p>Що се касае до посочения в становището риск от „<i>прилагане на некачествени или неподходящи за влагане отпадъци, с последици за строителната безопасност и околната среда</i>“, следва да бъде отбелязано, че съгласно §19 от ДР на <i>Наредбата за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни материали</i>, рециклираните строителни материали, които съдържат или изцяло са произведени от строителни отпадъци, преминали дейност по рециклиране, следва да отговорят на определени изисквания и стандарти, контролирани от МРРБ.</p>
---	--	--	--

	НСОРБ	<p>2. По § 5 за чл. 18 относно доказване от страна на организациите по оползотворяване на изпълнението на задълженията си и постигането на целите.</p> <p>2.1. Първата група предложения са свързани с разписване на нови норми за прилагане в пълнота на принципа за „разширената отговорност на производителя“ (РОП)</p> <p>Предложение за примерни текстове на нова алинея към чл. 18: „Чл. 18 (10) <i>Организациите по оползотворяване наред с отчетите по ал. 1 ежегодно представят пред министъра на околната среда и водите доклад с информация за:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>количествата събрани масово разпространени отпадъци по произход (от бита или от търговски обекти др.);</i> 2. <i>разходи по съответните дейности, включително средна цена на тон събран, третиран или оползотворен отпадък;</i> 3. <i>средства, получени от продуктови такси и тяхното разходване;</i> 4. <i>постигнатите цели по вид отпадък и извършените дейности (събиране, транспортиране, рециклиране, оползотворяване);</i> 5. <i>информация за сключени договори с общини и процент на изпълнените цели в общините. Министерството на околната среда и водите публикува на интернет страницата си обобщена информация от докладите, в срок“</i> <p>Мотиви: Прилагане на принципа на РОП в съответствие с чл. 8а от Рамковата директива за отпадъците (Директива 2008/98/ЕО), изисква системите за разширена отговорност на производителя да осигуряват ефективност, прозрачност и съразмерност между вноските на производителите и действителните разходи</p> 	Не се приема.	<p>Следва да бъде обърнато внимание, че докладите по чл. 18, ал. 1 от ЗУО не могат да бъдат обявени публично, тъй като същите съдържат чувствителна информация, която по закон не подлежи на публично разгласяване.</p> <p>Това се дължи на факта, че в тези доклади се включват данни с поверителен характер, като например търговска тайна, лични данни на трети лица, или информация, която при публично оповестяване може да доведе до нарушаване на законови задължения или права.</p> <p>Останалите предложения не са обект на разработения настоящ проект на ЗИД на ЗУО, но същите ще бъдат разгледани при следващо изменение.</p>
--	-------	--	---------------	---

		<p>за третиране на отпадъците. Към момента в България няма пълен публичен достъп до информация какво реално се постигат като цели и разходи от организациите по оползотворяване, тъй като отчетите по ал. 1 на чл. 18 не са публични, а се представят само на министъра на околната среда и водите.</p> <p>Предлагания от нас нов текст кореспондира с действащия чл. 18, ал. 3 от ЗУО, в който е регламентирано, че „ Министърът на околната среда и водите може да назначи една текуща проверка по договорени процедури относно изпълнението на условията в издадените разрешения, поставените цели и изпълнението на изискванията, определени в този закон и в наредбите по чл. 13, ал. 1, в т.ч. проверка на икономическата информация, доказваща пуснатите на пазара продукти, в резултат на чиято употреба се образуват масово разпространени отпадъци, събирането, повторната употреба, рециклирането и оползотворяването на отпадъците, както и на размера на начислените такси по чл. 59 и/или извършените разходи за дейности с отпадъци”. В тази връзка ние предлагаме закононото съдържанието на (евентуалната) проверката да стане ежегоден доклад от организациите към МОСВ и който ще се публикува в интернет, като допълнително следва да са посочат срокове да представяне и публикуване на информация.</p> <p>До колкото имаме публична информация от 2012 година министърът на околната среда и водите, никога не е назначавал подобна проверка на организациите по оползотворяване на масово разпространени отпадъци.</p> <p>Публикуването на горната информация, вкл. с индикативни разходи ще позволи по-добра</p>		
--	--	---	--	--

		<p>информираност на обществеността и възможност за контрол от страна на граждани, общини и други заинтересовани страни. Към тях може да се добавят и норми за създаване на клирингови къщи или друг контролен орган за он-лайн проследяване на количествата пуснати продукти на пазара и на количествата събрани, сортирани, рециклирани опаковки и други масово разпространени отпадъци.</p> <p>2.1. Втората група предложения са свързани с необходимостта от увеличаване на националните цели за оползотворяване на масово разпространените отпадъци.</p> <p>Предлагаме да бъде преразгледана националната цел за оползотворяване на част от масово разпространените отпадъци, с особен акцент върху излезлите от употреба гуми (ИУГ). Понастоящем абсолютно всички общини в страната срещат сериозни затруднения при управлението на този вид отпадък, като събират тонове гуми и заплащат за тяхното крайно обезвреждане. Общините са поставени в ситуация да влагат значителни човешки и финансови ресурси за тяхното почистване и в следствие заплащане (над 70 лв./тон) за тяхното оползотворяване, за да намалят депонирането, както и риска за човешкото здраве и околната среда. На практика, организациите по оползотворяване на ИУГ отказват да приемат безвъзмездно събрани от общините гуми, тъй като вече са постигнали целите си за рециклиране, определени от действащото законодателство. В резултат на това, въпреки формално въведената система за екологосъобразно управление на ИУГ, не се осигурява реално функциониращ механизъм за тяхното пълноценно събиране и оползотворяване.</p>		
--	--	--	--	--

		<p>В случай, че общините самостоятелно извършват дейности по <i>събиране, транспортиране, оползотворяване</i> на масово разпространени отпадъци трябва да получават част от продуктите такси, които събират организациите, съгласно предложението ни в т. 7 от настоящето становище.</p>		
	НСОРБ	<p><u>3. По§ 6 разделно събиране на пепел и сажди от домакинства:</u></p> <p>3.1. По § 6 за допълване на чл. 19, ал. 3, т. 6 относно новото задължение на общините за разделно събиране на пепел и сажди от частни домакинства (в сила в тримесечен срок от обнародване на закона – § 63, ал. 3 от ПЗР):</p> <p>Предлагаме това ново задължение на общините за разделно събиране на пепел и сажди от домакинства да бъде обособено в самостоятелна точка или член, с оглед на спецификата на този вид отпадъчен материал.</p> <p>В новата разпоредба следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ясно да бъде посочен източникът на финансиране на дейността; • да бъде предвидено задължение за Министерството на околната среда и водите (МОСВ) да издаде наредба (указания), която да регламентира реда за събиране, транспортиране, съхранение, третиране и обезвреждане на този отпадък. <p>Предложение за текст за нова точка 16 в чл. 19, ал. 3: „чл.19, ал.3, нова т. 16. <i>разделно събиране на пепел и сажди от домакинства съгласно наредба, издадена от министъра на околната среда и водите, която определя механизма за финансиране и организацията на дейностите по събиране, транспортиране, съхранение, третиране и обезвреждане на тези отпадъци.</i>“</p>	-	<p>Предложените текстове в законопроекта, свързани с Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 година за изменение на приложения IV и V към Регламент (ЕС) 2019/1021 относно устойчивите органични замърсители са премахнати изцяло.</p>

		<p>Мотиви: Предложението е обусловено от съществени разлики в състава и третирането на пепелта и саждите в сравнение с останалите отпадъци, изброени в действащата т. 6 на чл. 19, ал. 3 (хартия, картон, метали, пластмаси и стъкло). Докато изброените отпадъци са рециклируеми и за тях съществуват ясни правила и установени практики, то за пепелта и саждите в настоящият законопроект е предвидено единствено изискване за „разделно събиране“, без каквото и да било уточнение относно начина на тяхното транспортиране и възможностите и изискванията за обезвреждане или депониране.</p> <p>Съгласно Наредба № 2 от 23.07.2014 г. за класификация на отпадъците, пепелта и саждите от битов произход попадат в кодова група 10 – „отпадъци от топлинни процеси“, като някои подвидове се класифицират като опасни отпадъци, подлежащи на специален режим на управление. Това налага изрично регламентиране на реда и условията за тяхното управление, за да се гарантира както екологична, така и правна сигурност за общините и операторите.</p> <p>В тази връзка предлагаме изработването на нова наредба от МОСВ, която да съдържа механизъм и минимални изисквания относно:</p> <ul style="list-style-type: none"> • видове контейнерите за разделно събиране; • начини за събиране и транспортните средства; • класификацията и кодовете по Наредба № 2/2014, по които да се отчитат отпадъците; • документацията – необходимо ли е издаване на документи за събиране и транспортиране на такива отпадъци по чл. 35 		
--	--	--	--	--

		<p>от ЗУО;</p> <ul style="list-style-type: none"> • съхранението – условия за съхранението и изграждане на площадки и временни хранилища, необходими във връзка с изпълнение на новото изискване за изпитване най-малко веднъж годишно от акредитирана лаборатория; • оползотворяване и/или обезвреждане – възможности, методи и регулаторни изисквания; • мерките при наличие на опасни характеристики на отпадъка (както е възможно съгласно Наредба № 2/2014 за класификацията на отпадъците); • възможности за депониране – анализ на възможността за депониране, предвид факта, че към момента редица общински депа са ограничени да приемат този вид материал и ще е необходимо промяна на настоящите им комплексни разрешителни (КР). <p>3.2. Констатира се също така, че липсва целево финансиране и предварителна оценка на въздействието върху общинските бюджети за изпълнение на тези дейности.</p> <p>В предложения законопроект не е предвиден механизъм за целево финансиране, което да обезпечи изпълнението на новите задължения на общините по чл. 19, ал. 3, т. 6 и т. 16 от ЗУО за организиране на разделно събиране на пепел и сажиди от домакинствата и за извършване на лабораторни изпитвания за съдържание на опасни вещества (PCDD/PCDF, диоксиноподобни PCB).</p> <p>Това създава реален риск за неефективно или непълно прилагане на нормите, особено в контекста на увеличените разходи на общините по преминаване към нов модел за формиране на Такса битови отпадъци (ТБО), базиран на принципа „замърсителят плаща“. С оглед</p>		
--	--	--	--	--

		<p>гореизложеното, настояваме в законопроекта да бъде изрично предвидена възможност за осигуряване на необходимите средства чрез:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Целево финансиране от държавния бюджет, или • Средства от Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС). <p>Мотиви: Следва да се отчете, че поради липсата на изрична класификация на отпадъци като пепел и сажди като битови отпадъци, <u>същите не попадат в обхвата на текущите план-сметки за разходите по ЗМДТ</u>, което практически изключва възможността тези дейности да бъдат финансирани чрез ТБО.</p> <p>3.3. Относно влизането в сила на разделното събиране на пепел и сажди считаме, че посочения 3 три месечен срок след обнародване на закона (§ 63, ал. 3 от ПРЗ) е нереалистичен и е правно неоснователен, с оглед на липсата на цялостна инфраструктурна готовност, както и методика, уреждаща финансирането и техническите изисквания към общините.</p> <p>Предлагаме срокът да бъде удължен на не по-малко от 12 месеца от датата на обнародване на закона.</p> <p>Предложение за нова редакция на § 63, ал. 3 ПЗР: „(3) В срок от 12 месеца от влизането в сила на този закон кметовете на общини изпълняват изискванията на чл. 19, ал. 3, (нова) т. 16, относно задължението за разделно събиране на пепел и сажди от домакинствата“</p> <p>Мотиви: Целта на предложението е да се осигури законосъобразно, ефективно и реалистично прилагане на новото задължение за разделно събиране на пепел и сажди.</p>		
--	--	--	--	--

		<p>Предвиденото в законопроекта кратко време не дава възможност за:</p> <ul style="list-style-type: none"> • издаване от МОСВ на наредба или методически указания, определящи реда за изпълнение; • организиране на необходимата материално-техническа база (контейнери, транспорт, площадки); • изменения на комплексните разрешителни (КР) на общинските депата с цел приемане на този вид отпадъци; • осигуряване на бюджетно финансиране от централния бюджет; • провеждане на информационни и разяснителни кампании сред гражданите, което е ключов фактор за прилагането на всяка мярка, изискваща активно участие на населението. <p>Освен това, от мотивите към законопроекта се разбира, че въпросното задължение се въвежда в изпълнение на Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 г., с който се изменят приложения IV и V към Регламент (ЕС) 2019/1021 относно устойчивите органични замърсители, който е в сила от 10 юни 2023 г., а едва с настоящото изменение на ЗУО през юни 2025 г. се предлага неговото законово разписване.</p> <p>3.4. По § 6 за създаване на нова т. 16 към чл. 19, ал. 3 за извършването на изпитвания най-малко веднъж годишно, за установяване наличието и концентрацията на полихлорирани дибензо-р-диоксини и дибензофурани (PCDD/PCDF) и на диоксиноподобни полихлорирани бифенили (диоксиноподобни PCB) и за докладване на получените резултати чрез Националната информационна система „Отпадъци“ (НИСО)</p>		
--	--	--	--	--

		<p>до 31 март на текущата година за предходната.“</p> <p>Предлагаме допълнително да се поясни каква е целта за тези изследвания и съответно как ще бъде установен източника (домакинствата) на пепел, съдържаща опасни вещества, както и какви биха били отговорностите и правомощията при такова констатиране. Средства за извършване на изпитанията следва да бъдат осигурени от държания бюджет или ПУДООС (съгласно предложението ни в т. 3.2).</p> <p>Мотиви: Тези допълнения ще гарантират ефективно прилагане на разпоредбата и ще предотвратят възможни затруднения и противоречия в практиката по прилагането ѝ.</p> <p>3.5. Предлагаме израза “частни домакинства” да се замени с “територията на общината”.</p> <p>Мотиви: Пепел и сажди се генерират и извън частните домакинства, в т.ч. и от общински и държавни органи. Предлагаме да отпадне ангажимент за задължително извършване на анализи от акредитирани лаборатории. Това ще доведе до ненужно разходване на човешки ресурс и финансов такъв в общините в цяла България (тук не говорим за тези с нарушено КАВ така, както е предложено).</p> <p>Ако не се приеме, горното наше предложение, настояване израза „частно домакинство“ да се замени с думата „домакинство“, с оглед на установената европейска терминология в областта на статистиката и публичните политики относно лица и домакинства. В контекста на законодателството в ЕС и съответната практика на Евростат, понятието „домакинство“ е достатъчно ясно дефинирано и не се използва допълнителен термин „частно“.</p>		
	НСОРБ	4. По § 6 за допълване на чл. 19, ал. 3, т. 5	Не се приема.	Изискването за управлението на

		<p>относно новото задължение на общините за обособяване най-малко на една общинска площадка за приемане на строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата на територията на съответната община.</p> <p>4.1. На първо място се констатира, че липсва предварителна оценка на въздействието върху общинските бюджети за изпълнение на тази нова дейност. В предложения законопроект и в мотивите към него не е предвиден механизъм за целево финансиране, което да обезпечи изпълнението на новите задължения на общините по чл. 19, ал. 3, т.5 от ЗУО за обособяване най-малко на една общинска площадка за приемане на строителни отпадъци от ремонтна дейност от домакинствата. С оглед гореизложеното, настояваме в законопроекта да бъде изрично предвидена възможност за осигуряване на необходимите средства чрез:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Целево финансиране от държавния бюджет, или • Средства от Програма „Околна среда“ (ПОС) или друг източник. <p>4.2. По конкретния текст на § 6 настояваме думата „обособи“ да бъде заменена с „осигури“, с което се гарантира нормативно призната възможност на общините да избират начина, по който ще изпълняват задължението си.</p> <p>Подобна формулировка вече е възприета в чл. 19, ал. 3, т. 11 от ЗУО относно площадките „за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, включително едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци и др.“ – където се използва терминът „осигуряват“, а не „обособяват“.</p> <p>С оглед на спецификите на отделните</p>		<p>строителните отпадъци от страна на кмета е въведено още през 2012 г., когато е приет ЗУО. От тогава до днешна дата в по-малко от 20 общини са изградени площадки за приемане на този вид отпадъци, чрез които се изпълняват изискванията на чл. 19, ал. 3, т. 5 от ЗУО. В останалите общини от общо 265, тези задължения се изпълняват чрез сключването на договори с лица, притежаващи документ съгласно разпоредбите на чл. 35 от ЗУО, като практиката показва, че този подход е неефективен, като доказателство за това са множеството образувани нерегламентирани сметища на териториите на общините, състоящи се основно от строителни отпадъци с произход от ремонтни дейности от домакинствата. Следва да обърнем внимание, че за почистването на подобни нерегламентирани замърсявания, общините годишно отделят голям финансов ресурс, като често той не е достатъчен за да се почисти изцяло. Този ресурс е в пъти по-значителен от обособяването на площадки за събиране на строителни отпадъци.</p> <p>Предвид предизвикателства, свързани с нерегламентираните замърсявания, МОСВ като законодателен орган е длъжен да предприеме всички възможни мерки с цел да създаде ефективна система, чрез която формираните замърсявания да бъдат почистени, както и да се ограничи бъдещото им образуване. Именно по-строгите изисквания са част от тези мерки. В тази</p>
--	--	--	--	--

		<p>общини, следва да се предвиди правна възможност те да избират между:</p> <ul style="list-style-type: none"> самостоятелно осигуряване и експлоатация на площадка за приемане на строителни отпадъци от ремонтна дейност на домакинствата; сключване на писмен договор с лице, притежаващо разрешение по чл. 35, ал. 1 от ЗУО за съответната дейност и вече разполагащо със съществуваща площадка на територията на общината, използване на мобилни пунктове за приемане на строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата, чрез поставяне на допълнителен контейнер и/или други подходящи съоръжения. <p>Също предлагаме да се обмисли възможността площадките за приемане да бъдат „осигурявани“ съвместно от няколко общини, като се регламентира, че тези площадки ще обслужват определен брой жители, дори и живеещи на територията на две различни общини или отдалеченост от населените места. Според данните на НСИ за броя на населението на общините към 31.12.2024 г.¹ горните задължения се отнасят и за общини като Бойница с брой на населението 712 души; Макреш – 1115 души; Грамада – 1242 души; Чупрене – 1606 души и други от същия или подобен мащаб. Ясно е, че тези общини нито имат възможностите, нито вероятно нуждите да обособяват всяка на своята територията отделна площадка, поради което биха могли да направят съвместни такива.</p> <p>Предложение за нова редакция на чл. 19, ал. 3, т. 5: „чл. 19, ал. 3, т. 5. организира</p>		<p>връзка даването на възможност на общините да изпълняват задълженията си колективно, няма да доведе до търсения ефект, тъй като гражданите няма да имат достъп до площадките за предаване на своите отпадъци. В допълнение, в случай че се допусне възможност общините да изпълняват задълженията си колективно, то тогава контролният орган в лицето на РИОСВ няма да има възможност да осъществява ефективен контрол във връзка с изпълнение на задълженията на органите на местна власт, тъй като отговорността между отделните общини се размива.</p> <p>По отношение на изискването към местната власт за осигуряване на площадка за безвъзмездно предаване на строителните отпадъци, генерирани от домакинствата на съответната община, следва да се има предвид, че средства за обособяване на такава площадка могат да бъдат осигурени от отчисленията по чл. 64 от ЗУО. Редът и начина за разходването на натрупаните средства е разписан в чл. 24 от Наредба № 7 от 19.12.2013 г. за реда и начина за изчисляване и определяне размера на обезпеченията и отчисленията, изисквани при депониране на отпадъци (обн., ДВ, бр. 111 от 27.12.2013 г., изм. и доп., бр. 7 от 20.01.2017 г., бр. 26 от 22.03.2020 г., бр. 77 от 16.09.2021 г.). Обръщаме внимание, че и към момента за депониране на строителни отпадъци се заплащат отчисления по чл. 64 в</p>
--	--	---	--	---

		<p>събирането, оползотворяването и обезвреждането на строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата на територията на съответната община, както и осигурява най-малко една общинска площадка за тяхното приемане.“</p> <p>Предложение за примерна нова редакция на чл. 19, ал. 6: „(6) Площадките по ал. 3, т. 5 и т. 11 се осигуряват и експлоатират самостоятелно от общината или чрез сключване на писмен договор с лице, притежаващо разрешение по чл. 35, ал. 1 за съответната дейност и за отпадъци със съответния код съгласно наредбата по чл. 3, ал. 1 или чрез мобилни пунктове или поставянето на контейнери. Общините с население по-малко от 3 хиляди души могат да изпълнят задълженията си по ал. 3 т. 5 и 11 чрез съвместно ползване на площадките на една или повече съседни общини.“</p> <p>4.3. Обръщаме внимание, че ако допълнението касае единствено обособяване (изграждане) на нова отделна площадка то посочения срок от 12 месеца за самостоятелно изграждане на нова площадка за строителни отпадъци е необосновано кратък, предвид следните обективни обстоятелства:</p> <ul style="list-style-type: none"> • необходимостта от извършване на процедури по ОВОС; • необходимостта от извършване на процедури ЗУТ (отреждане на терен, промяна на предназначението; процедури за частични изменение на Устройствени планове, изработване и одобряване на ПУП, издаване на разрешение на строеж); • провеждане на обществени поръчки вкл. за проектантски екипи, авторски 		<p>размер от 95 лв. на тон определен в Наредбата. Предвидената промяна в ЗУО създава мярка, чрез която да се намали количеството на депонираните строителни отпадъци, което ще намали и разходите на местната власт, свързани с депонирането на този вид отпадък.</p> <p>По отношение на предложените 18 месеца, отново подчертаваме, че задълженията на органите на местната власт са вменени още през 2012 г. С настоящия проект на ЗИД на ЗУО, не се създават нови задължения, а се посочва конкретния начин, по който да бъде организирано управлението на строителните отпадъци на местно ниво.</p> <p>По отношение на минималните критерии, на които следва да отговарят площадките за дейности с отпадъци, са ясно регламентирани в ЗУО и подзаконовите му нормативни уредби, като общинските такива и към настоящия момент са изключени от някои изисквания (банкови гаранции, местоположение на имота и т.н.).</p>
--	--	---	--	---

		<p>надзор, строителство, закупуване на техника и др. ;</p> <ul style="list-style-type: none"> • външно съгласуване с институции; • осигуряване на необходимото финансиране, тъй като подобни средства в бюджетите на общините не са предвидени за настоящата година, а и с такса битови отпадъци не може да се финансират строителните отпадъци. <p>Колкото и оптимистично да се подходи към срокът за изпълнение на този нов ангажимент по чл. 19, ал. 3, т. 5, той не може да е по- кратък от 18 месеца.</p> <p>Предложение за нова редакция на § 63, ал. 1: <i>„§ 63 (1) В срок от 18 месеца от влизане в сила на този закон кметовете на общини изпълняват изискванията на чл. 19, ал. 3, т. 5, при осигурено финансиране.</i></p> <p>4.4 Също така е необходимо да бъде внесено уточнение от страна на МОСВ, на какви минимални критерии следва да отговарят тези площадки, когато общината избере вариант самостоятелно да ги осигурява и експлоатира. Трябва ли площадката на общината да отговаря, например на НАРЕДБА № Н-4 от 2.06.2023 г. за условията и изискванията, на които трябва да отговарят площадките за съхраняване или третиране на отпадъци, за разполагане на съоръжения за третиране на отпадъци и за транспортиране на производствени и опасни отпадъци или друг нормативен документ или ще бъде облекчена процедурата.</p> <p>4.5. Важно е МОСВ да приеме, че задължението за осигуряване на площадка за разделно събиране на строителни отпадъци може да се изпълнява <u>и чрез</u> използването на мобилни пунктове и/или поставянето на контейнери. В случаите,</p>		
--	--	--	--	--

		<p>когато в рамките на дадено регионално депо съществува площадка за строителни отпадъци, същата следва да може да бъде използвана от всички общини – членове на съответното регионално сдружение. В този контекст, общините могат да организират събиране на строителни отпадъци само чрез поставяне на контейнери на своя територия, като впоследствие тези отпадъци се транспортират до площадката, разположена в рамките на регионалното депо.</p> <p>4.6. Не на последно място е подходящо нормативно да бъде регламентирано в Допълнителните разпоредби (ДР) - определение за същността на „строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата“, както и какво да бъде допустимо количество строителни отпадъци, от ремонти дейности, които ще може да се докарват на площадката.</p> <p>Предложение за вариант на примерни допълнителни разпоредби „§ 1, т. ... „<i>Строителни отпадъци от ремонтна дейност, образувани от домакинствата</i>“ са отпадъци от малки вътрешни ремонти – къртене на плочки, замазки, мазилки, дограма, гипсокартон и други подобни дейности от неиндустриален характер.“</p> <p>„§ ... Максимално допустимото количество строителни отпадъци от ремонтна дейност, което едно домакинство има право да предаде безвъзмездно на площадка за разделно събиране на отпадъци, се определя с наредба по чл. 43, ал. 1,“</p> <p>Мотиви: С направеното предложение се осигурява по-голяма гъвкавост за общините при изпълнение на новото задължение, без това да компрометира екологичните цели на закона. В противен случай, особено по-малките</p>		
--	--	---	--	--

		<p>общини, ще бъдат поставени в обективна невъзможност да изпълнят законовото изискване в посочения срок.</p> <p>Допълнително, когато на територията на дадена община вече функционира площадка, изградена от частен оператор, който отговаря на всички нормативни изисквания, е неоправдано и икономически нецелесъобразно да се изисква изграждане на дублираща общинска инфраструктура.</p> <p>По отношение на равния достъп на домакинствата, отбелязваме, че мобилните пунктове (чрез поставяне на допълнителен контейнер и/или други подходящи съоръжения) са доказана практика в други държави – членки на ЕС, която позволява по-широко териториално покритие, достъпност и ефикасност, особено в отдалечени и слабо населени места.</p> <p>Не на последно място предложенията дават възможността за междубщинско сътрудничество, което е особено важно за общините с малко население и ограничени ресурси (например общини като Бойница, Макреш, Чупрене и др.) и са в съответствие с принципите на ефективно управление на публичните ресурси и устойчиво развитие.</p>		
	НСОРБ	<p><u>5. По § 6 за промяна на чл. 19, ал. 3, т. 11, относно осигуряването най- малко една площадка за безвъзмездно предаване на разделно събрани отпадъци от домакинствата, в т.ч. едрогабаритни отпадъци, опасни отпадъци и други, като отпада текста „населени места с население, по-голямо от 10 000 жители на територията на общината, и при необходимост в други населени места.“</u></p> <p>Потвърждаваме нашето предложение и мотиви, представени в горната т. 4 от</p>	Не се приема	Не се приема аналогично на мотивите изложени в т. 4 по отношение на площадките за строителни отпадъци.

		<p>нашето становище за нова редакция на чл. 19, ал. 6: „(б) Площадките по ал. 3, т. 5 и т. 11 се осигуряват и експлоатират самостоятелно от общината или чрез сключване на писмен договор с лице, притежаващо разрешение по чл. 35, ал. 1 за съответната дейност и за отпадъци със съответния код съгласно наредбата по чл. 3, ал. 1 или чрез мобилни пунктове. Общините с население по-малко от 3 хиляди души могат да изпълнят задълженията си по ал. 3 т. 5 и 11 чрез съвместно ползване на площадките на една или повече съседни общини.“</p> <p>Също така предлагаме в § 63 от ПЗР да се създаде нова алинея, въвеждаща нов 18 месечен срок за изпълнение на новото изискване на чл.19, ал. 3, т. 11, с цел да се предотврати бъдещо противоречиво тълкуване.</p> <p>Предложение за редакция на § 63, нова ал. 5от ПЗР: „§ 63, (5) В срок от 18 месеца от влизането в сила на този закон кметовете на общини изпълняват изискванията на чл. 19, ал. 3, т. 11.“</p> <p><u>Съответно трябва да се отмени действията в ПРЗ § 14 (1) „Площадките по чл. 19, ал. 3, т. 11 се осигуряват в срок до две години след влизането в сила на закона.“</u></p> <p>Допълнително предлагаме да се въведат облекчени процедури и изисквания при самостоятелно изграждане от общините на подобни площадки.</p> <p>Също така е подходящо да бъдат създадени текстове, с които да се определи до какво количество отпадъци от домакинство на година ще бъдат събирани безвъзмездно, като по този начин биха се ограничили възможността за бъдещи злоупотреби.</p> <p><i>Конкретни текстове предлагаме да бъдат разработени съвместно с експертите по</i></p>		
--	--	---	--	--

		<p>МОСВ.</p> <p>Мотиви: Така се гарантира достъпност до общинските системи за разделно събиране, без да се натоварват прекомерно по-малките общини. Запазва се възможността за изграждане на допълнителни площадки, включително чрез мобилни пунктове, като избора остава в общините според тяхната специфика и нужди.</p>		
	НСОРБ	<p>6. По § 6 за промяна на чл. 19, ал. 7 относно отпадане на забраната на общинските площадки да се разполагат контейнери – собственост на лица, които изпълняват задълженията си индивидуално, или на организации по оползотворяване.</p> <p>Принципно сме съгласни с предложението да се позволи на общинските площадки да се поставят външни контейнери, но това трябва да стане според възможностите на общините, капацитета на площадките, както и след предварително уреждане на финансови и технически условия между двете страни.</p> <p>Предложение за текст на нов чл.19, ал. 8: <i>„чл.19 (8) На площадките по ал. 7 могат да се разполагат контейнери – собственост на лица, които изпълняват задълженията си индивидуално, или на организации по оползотворяване, при финансови условия и ред, определени в Наредбата по чл. 22“</i></p> <p>Мотиви: Предложението ще осигури възможността за съвместно ползване на инфраструктурата, което ще е особено полезно в по-малки или отдалечени населени места, където е икономически нецелесъобразно да се изгражда паралелна инфраструктура. В същото време следва да се даде възможност на общините в зависимост от спецификите си да уредят конкретните финансови, технически и организационни условия в своите наредби.</p>	Не се приема	<p>От компетентността на МОСВ е контролът по отношение на законосъобразното управление на отпадъците. Търговските отношения между страните са частноправни, както и финансовите договорки между тях. В тази връзка договорните условия не следва да се уреждат от страна на МОСВ.</p> <p>В допълнение, същите могат да бъдат определени в Наредбата по чл. 22 без това изрично да е записано в ЗУО.</p>

		Така ще съчетава принципите на свободата на стопанска инициатива, при равнопоставеност на страните и защита на общинската собственост.		
НСОРБ		<p>7. Ново предложение по чл. 19 за възможността за делегиране на правомощия на кметовете на кметства.</p> <p>Предложение за примерен текст на нов ал. 9 на чл.19: „чл.19 (9) Кметът на общината може с писмена заповед да възложи изпълнението на задължението по ал. 3, т. 15 и на кмета на кметство, съобразно териториалната им компетентност и в рамките на предоставените им финансови средства. Заповедта следва да определя конкретния обхват на правомощията, сроковете за изпълнение и реда за отчитане.“</p> <p>Мотиви: Въпреки че кметът на общината носи цялостната отговорност за управлението на отпадъците, на практика предотвратяването и почистването на нерегламентирани сметища изисква действия на място, особено в по-отдалечени или малки населени места. Делегирането на правомощия на кмета на кметство е в съответствие със чл. 46, ал. 1, т. 2, т. 5, т.12 и ал. 4 от ЗМСМА и въвеждането на изричен текст в ЗУО за т. 15 ще осигури допълнително по-голяма правна яснота.</p> <p>Включването на кметовете на кметства в процеса по наблюдение, сигнализиране и организиране на почиствания значително ще ускорят реакцията при възникване на нерегламентирани сметища и намалява разходите за последващо почистване. Делегирането да се извърши с писмена заповед с конкретни параметри, гарантиращи запазване на контрола от страна на кмета на общината и възможност за отчетност и проверка.</p>	-	Изготвен е отделен проект на ЗИД на ЗУО от група народни представители, в който предложението е взето предвид.
НСОРБ		8. По § 7 за изменение на чл. 20, ал. 1, като	Не се приема	Предложението ще създаде

		<p>предлагаме регламентиране, че кмета на общината може самостоятелно да изпълни задължението си да организира дейностите и по разделно събиране на масово разпространени отпадъци по чл. 19, ал. 3, т. 7.</p> <p>Предложение за нова редакция на чл. 20, ал. 1 и нова ал. 5: „ Чл. 20. (1) Кметът на общината организира изпълнението на задълженията си за разделно събиране по чл. 19, ал. 3, т. 6 и т. 7 самостоятелно или като сключва договори при условия и ред, определен с решение на общинския съвет, със:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. организации по оползотворяване, притежаващи разрешение, издадено по реда на глава пета, раздел III, и/или 2. други лица, притежаващи разрешение или регистрационен документ, издаден по реда на глава пета, раздели I и II, за извършване на дейности по събиране, транспортиране, рециклиране и/или оползотворяване на отпадъци на територията на съответната община, и/или комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда. <p>Нова (5) Общините, които самостоятелно изпълняват задълженията си по чл. 19, ал. 3, т. 7 за организиране на дейностите по разделно събиране на масово разпространени отпадъци, имат право да получават средства от събраните продуктови такси за съответния вид отпадък. Условията, редът и механизмът за предоставяне на средствата се определят с наредба на МОСВ.“</p> <p>Мотиви: Общините, които самостоятелно организират дейности по разделно събиране на масово разпространени отпадъци (МОС) и изграждат или надграждат подобни системи,</p>		<p>законодателен дисбаланс, поради следните мотиви:</p> <p>Националният план за управление на отпадъците (НПУО) има ключова роля за ефективното и ефикасно управление на отпадъците в Р България.</p> <p>НПУО се основава на следните основни принципи:</p> <ul style="list-style-type: none"> • “Предотвратяване образуването на отпадъци“; • “Разширена отговорност на производителя” и “замърсителят плаща” – лицата, които образуват или допринасят за образуването на отпадъци или замърсяват околната среда или сегашните притежатели на отпадъците трябва да покрият пълните разходи за третиране на отпадъците; • Превантивност” – потенциалните проблеми с отпадъците трябва да бъдат предвиждани и избягвани на възможно най-ранен етап; • “Близост” и “самодостатъчност” – отпадъците трябва да бъдат обезвреждани възможно най-близко до мястото на тяхното образуване; • „Участие на обществеността“ – съответните заинтересовани страни и органи, както и широката общественост, имат възможност да участват в разработването на плановете за управление на отпадъците. <p>НПУО е план на прехода от управление на отпадъците към ефективно използване на отпадъците като ресурс и устойчиво развитие чрез предотвратяване на образуването им.</p> <p>НПУО е разработен в съответствие с чл. 28 и чл. 29 от РДО и чл. 49 и чл. 50 от</p>
--	--	--	--	---

		<p>следва да получават средства за финансиране на тези дейности от постъпленията от продуктовите такси от ПУДООС и/или от организациите по оползотворяване на масово разпространени отпадъци. По този начин действително ще се приложи принципа „замърсителят плаща“, залегнал в европейското и националното право, чрез които към момента единствено организациите по оползотворяване получават приходи от продуктови такси, събирани от производители и вносители.</p> <p>В страната все повече общините са принудени самостоятелно да изпълняват същите задължения като организациите по оползотворяване (вкл. разделно събиране, транспортиране, оползотворяване), но за разлика от тях те не разполагат със същите финансови ресурси, въпреки че реализират същите публични екологични цели.</p> <p>Въпросът е изключително важен особено за общините, за които няма интерес от страна на организациите по оползотворяване и те не могат да изпълнят ангажиментите си за организиране на системите за разделно събиране, както и постигане на целите за рециклиране по чл. 31, ал. 1 от ЗУО.</p> <p>С предложенията се създава необходимата законова основа за финансова равнопоставеност, като се допуска достъп на общините до част от събраните продуктови такси за съответния отпадък, при ясно регламентирани условия.</p>		<p>ЗУО. При разработването на НПУО са взети предвид, освен законовите изисквания, и редица европейски и национални програмни и методически документи.</p> <p>На база тях е определена рамката и посоката на развитие на сектор отпадъци на национално ниво, чиито основи и ключови елементи са вече изградени и съществуващи, като за цялостното завършване на функционираща и ефективна система, базирана на принципа „разширена отговорност на производителя“ и „замърсителят плаща“, което е цел чрез която да се намали потреблението на природни ресурси, като се повиши повторната употреба и съответно кръговостта на икономиката.</p> <p>НПУО е приет единодушно от всички заинтересовани страни и е с период на действие 2021-2028 г., като заложените дейности за изпълнение в първата част на този период са реализирани, но за постигане на реален ефект е необходимо цялостно изпълнение на всички заложен мерки и дейности в този стратегически документ.</p> <p>Отбелязваме, че НПУО е изпратен до Европейския парламент, в тази връзка Р България не следва да сменя посоката на водената политика в сектор „Отпадъци“, тъй като това ще създаде необходимост от промяна на всички стратегически документи. Това от своя страна ще доведе и до промяна на посоката на развитие на страната ни, която е съобразена с изискванията и целите по отношение на политиката за управление</p>
--	--	---	--	--

			<p>на отпадъците на ниво ЕС.</p> <p>С предложението ще се създаде законодателна рамка, с която кмета на общината самостоятелно да извършва организиране на дейностите по разделно събиране на всички потоци масово разпространени отпадъци. За извършването на такава дейност е необходим голям административен и инфраструктурен капацитет, чрез който да се осигури спазването на законовите изисквания относно събиране, рециклиране и оползотворяване. Отчитайки факта, че предложеният текст касае МРО, за които държавата ни следва да постига цели, определени на ниво на ЕС, ще е необходимо общинската администрация да е ангажирана по извършването на всички необходими дейности за изпълнението на заложените национални цели.</p> <p>От друга страна националното ни законодателство по отношение на управлението на МРО е базирано на разширената отговорност на производителя, чрез която лицата, пускащи на пазара определени продукти след употребата, на които се образуват МРО се задължават да заплащат продуктова такса към ПУДООС. Това тяхно задължение може да бъде освободено, когато същите членуват в организация по оползотворяване или изпълняват задълженията си индивидуално. Създадените нормативни изисквания целят стимулиране на населението към повторна употреба (при възможност) и намаляване потреблението на стоки, след чиято</p>
--	--	--	--

			<p>употреба се образуват МРО, като по този начин се стимулира подобряване на кръговата икономика и намаляване употребата на изчерпаеми природни ресурси. В допълнение, националното и европейско законодателство се основава на принципа „замърсителя плаща“, което е задължение на лицата, пускащи на пазара стоки и съответно на лицата, потребяващи тези стоки. Функционирането на системите за разделно събиране на МРО е организирана по начин, който не позволява отделни дейности от системата да се извършват без прякото участие на задължените лица, с чиито финансов ресурс реално системата функционира.</p> <p>С предложението за извършване на разделно събиране от страна на кмета на общината се създава риск за допускане функционирането на алтернативна система за управление на отпадъци, която не кореспондира с основните принципи на базата, на които е създадено европейското и националното законодателство.</p> <p>При кмета на общината, разходването на средствата е по реда на ЗОП което създава реален риск от невъзможност за сключване и реализиране на договор за рециклиране или оползотворяване в рамките на годината. Важно е да се отбележи, че задълженията за рециклиране и оползотворяване на МРО са ограничени в рамките на отчетната година, което в случай не обжалване и неключване на договор, ще възпрепятства изпълнението на</p>
--	--	--	--

				заложените цели, това от своя страна означава влизането на страната ни в наказателна процедура и съответно заплащане на санкции за непостигнатите национални цели.
	НСОРБ	<p><u>9. Ново предложение по действащия чл. 33, ал.1</u></p> <p>Предлагаме нова промяна в чл. 33. ал.1 от ЗУО, като се разпише, че системите за разделно събиране на отпадъци от опаковки трябва да обхващат:</p> <p>-всички жителите на територия на страната, като отпадне изискването „не по-малко от 6 000 000 жители“;</p> <p>-задължително да се включват всички населени места с население, по-голямо от 700 жители (като се намали извикването от 5000 жители) и курортните населени места;</p> <p>-вписване в закона на начина за пресмятане на жителите в населените места и общините, като той започне да се изчислява съгласно броя на населението по данни от Националния статистически институт за населението към 31 декември от предходната година. Към момента в чл. 23, ал. 3 от Наредбата за <i>опаковките и отпадъците от опаковки</i>- броят на жителите в населените места и общините се определя въз основа на последните данни за населението по настоящ адрес на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" на МРРБ, актуални към 1 януари на текущата година.</p> <p>Предложение за нова редакция на чл. 33, ал. 1: „чл. 33 (1) Системите за разделно събиране на отпадъци по чл. 19, ал. 3, т. 6 и за разделно събиране на отпадъци от опаковки обхващат всички жители на територията на страната и задължително включват:</p> <p>т.1. всички населени места с население над 5</p>		Предложението е включено в отделен проект на ЗИД на ЗУО предложен от група народни представители.

		<p>000 души и курортните населени места до 31.03.2026 г.</p> <p>т. 2. всички населени места с население над 700 души и курортните населени места до 31.03.2027 г.</p> <p>т. 3 жителите в населените места и общините по т. 1 и т. 2 се изчисляват съгласно броя на населението по данни от Националния статистически институт за населението към 31 декември от предходната година“.</p> <p>Мотиви: Следва да се отбележи, че предложенията по чл. 33, ал. 1, т. 1 и т. 2 са резултат от предварително постигнато съгласие с организациите по оползотворяване на отпадъците от опаковки. В рамките на проведени консултации беше отчетена необходимостта от поетапно разширяване на обхвата на системите за разделно събиране, като съвместно бяха определени разумни междинни срокове, които да позволят както технологична и логистична адаптация от страна на организациите, така и нормативна и организационна подготовка от страна на общините. Този постигнат консенсус отговаря и на нуждата по повишаване ефективността на системи за разделно събиране, както и прилагане в пълнота на принципите на „замърсителят плаща“ и „близост до източника“. Настоящият праг от 5000 жители изключва голям брой малки и средни населени места, въпреки че в тях има активен живот, бизнес или туризъм и те ежедневно генерират отпадъци от опаковки. Това води до несправедливо прехвърляне на разходите върху общините, които са принудени да организират алтернативни решения и самостоятелно да организират системи за разделно събиране на</p>		
--	--	--	--	--

		<p>опаковки. Предложението ще спомогне и за предотвратяване на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци.</p>		
		<p>10. По § 10 за ал. 44, относно задължението на всички лица, свързани с образуване на отпадъци, събирането, транспонирането и или третирането на отпадъци и др. да водят отчетни книги чрез НИСО.</p> <p>Изцяло подкрепяме предложението за подобряване на информационните системи за докладване на количествата отпадъци с цел елиминиране на натрупаните систематични грешки от страна на държавата, общините, организациите по оползотворяване и частния бизнес. Необходимо е да се разработи модел за единно докладване и събиране на информацията, свързана с количествата отпадъци от всички задължени лица, извършващи дейности с отпадъци в страната. Това като резултат, ще спомогне за преразглеждане на модела за отчитане и изчисляване на целите по чл. 31 от ЗУО, както и определяне на нови срокове за издаване на Заповедите по чл. 28б, ал. 3 от Наредба № 7/2013 г. от изпълнителният директор на ИАОС, за определяне на общините, които са изпълнили целите, и общините, които не са изпълнили тези цели за предходната календарна година.</p> <p>Мотиви: В България данни, свързани с отпадъците се отчитат в различни институции като Изпълнителна Агенция по околна среда (ИАОС) и Националния статистически институт (НСИ), които от своя страна анализират получената информация за различни цели. Съответно тези институции имат различно ниво на достъп до събраната от тях информация, което затруднява получаването им от общините. Тази форма на</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>В текста на параграфа е направено допълнително изключение, съгласно което нормата не се прилага за причинителите на домакински отпадъци, както и на подобните на домакински отпадъци, образувани от търговски обекти и административни сгради.</p>

		<p>събиране на информация забавя издаването на ежегодните Заповеди за изпълнение на целите за рециклиране по чл. 31, ал. 1 от ЗУО. Съгласно Наредба № 7/2013 г. ежегодно Изпълнителна агенция по околна среда в срок до 30 септември трябва да обобщи и публикува на информация за предходната календарна година по общини. Съответно в срок до 20 ноември изпълнителният директор на ИАОС определя с мотивирана заповед общините, които са изпълнили целите по чл. 31, ал. 1 ЗУО, и общините, които не са изпълнили тези цели за предходната календарна година. Към настоящият момент (юли 2025 г.) последната издадена Заповед е от 2023 г. и се отнася за целите за 2020 г. Това поставя в невъзможност общините да предприемат навременни коригиращи действия за подобряване на съответните показатели, както и да имат навременна информация за финансовите средства, с които ще разполагат при определяне размера на ТБО.</p> <p>Също така отбелязваме, че е допуснат технически пропуск, като липсва текст на новосъздадената ал. 11.</p>		
	НСОРБ	<p><u>11. По § 13 за чл. 48 за създаване на нова ал. 10.</u> Предлагаме да се промени срокът за представяне на план-графика от МОСВ за почистване на пътища, както и да се разшири кръгът на задължените лица.</p> <p>Предложение за нова редакция на ал.10 на чл. 48 „Чл. 48. (10) Всички лица които са собственици на пътища или ги стопанисват на правно основание изготвят и предоставят в МОСВ веднъж годишно месечен план-график за почистване и транспортиране на отпадъците от съоръженията по чл. 12, т. 1, в срок до 31 март на текущата година. Информацията се предоставя с копие до</p>	-	Предложението се оттегля и текста се заличава от Проекта на ЗИД на ЗУО.

		<p>съответната РИОСВ.”</p> <p>Мотиви: Общините често стопанисват пътища, които са част от републиканската пътна мрежа и са собственост на Агенция „Пътна инфраструктура“. Чрез изричното упоменаване на стопанисването „на правно основание“ общините ще имат правно основание да изготвят и представят план-графика.</p> <p>Предложеният нов срок 31 март (вместо 31 януари) е съобразен с процеса по бюджетиране в общините и ще позволи по-реалистично и ефективно планиране на дейностите.</p>		
	НСОРБ	<p>12. По § 19. за чл. 60, ал. 9 след думите „разходването на средствата от отчисленията“ се добавя текста, „ведно с лихвите“. Предлагаме да се обмисли аналогично изменение и в чл. 62, ал. 1, като се включи същият текст – „ведно с лихвите“.</p> <p>Предложение за допълнение на чл. 62, ал. 1: <i>Чл. 62. (1) За изпълнение на задължението си по закриване и следексплоатационни грижи на площадката на депото или на участък или клетка от него при наличие на необходимите условия за закриване съгласно наредбата по чл. 43, ал. 1 собственикът на депото подава заявление до директора на съответната РИОСВ за разходване на сумите от сметката по чл. 60, ал. 2, т. 1 или 2 ведно с лихвите“.</i></p> <p>Мотиви: Предложението е в съответствие с подходът за предложеното за изменение по § 20 (относно чл. 64, ал. 4), където изрично се урежда възможността за разходване на лихвите заедно със самите отчисления.</p> <p>Също така във връзка с предложените изменения по § 19. и § 20. Следва да се предвидят изменения в Наредба 7 от 2013 г.</p>	Приема се	<p>В чл. 60, ал. 9 след думите „разходването на средствата от отчисленията“ е добавен текста, „ведно с лихвите“.</p> <p>Останалите предложения не са обект на настоящия проект на ЗИД на ЗУО и ще бъдат обсъдени и взети под внимание на следващ етап.</p>
	НСОРБ	<p>13. По § 44 за чл. 112 регламентиращ контрола, осъществяван от кмета.</p>	-	Предложението е включено в отделен проект на ЗИД на ЗУО предложен от

		<p>Предлагаме в ал. 1, т. 5 след думата „битови“ се добави „ строителни, както и други отпадъци”.</p> <p>Предлагаме в новата ал. 2 да отпадне изричното посочване, че системи за видеонаблюдение са „на общините”.</p> <p>Предложение за допълнение в т. 5, ал. 1, чл. 112: „Чл. 112. (1) Кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице контролира:</p> <p><i>5. изоставянето на битови, строителни, както и други отпадъци и нерегламентираното им изхвърляне.</i>“</p> <p>Предложение за нова редакция чл. 112, ал. 2: „(2) Контролът по ал. 1 може да бъде осъществяван и посредством технически средства или системи за видеонаблюдение”.</p> <p>Мотиви: Предложението в ал. 1, допълнение на т. 5 е поради факта, че в практиката на общините, при проверки на място на нерегламентирани замърсявания и/или незаконни сметища се установяват наличие и на други видове отпадъци, в т.ч. части от автомобили, седалки, текстилни изрезки, автомобилни гуми, пластмаси, опаковки и др. Формализирането на видовете отпадъци в разглежданата разпоредба води до невъзможност на кметовете да образуват административно - наказателни производства при изхвърлянето на отпадъци, различни от битовите и строителните.</p> <p>Предложението за новата ал. 2 е поради факта, че такива системи и технически средства могат да бъдат собственост или да се стопанисват освен от общините, така и от други компетентни органи, включително Министерството на вътрешните работи, Министерството на околната среда и водите и други администрации. Уточнението „на</p>		<p>група народни представители.</p>
--	--	---	--	-------------------------------------

		<p>общините“ ограничава кръга на възможните собственици или оператори на системите за видеонаблюдение. Това може да създаде затруднения при прилагането на разпоредбата, особено в случаи, когато видеонаблюдението се осъществява от централни или специализирани администрации по силата на законови или подзаконови актове. По тази причина предлагаме редакция, която да допуска възможността техническите средства и системите за видеонаблюдение да бъдат изградени и използвани от всяка компетентна институция, а не само от общините.</p>		
	НСОРБ	<p><u>14. Ново предложение по действащия чл. 117</u> за подобряване управлението и контрола на отпадъците от лечебни и здравни заведения във връзка със зачестилите случаи на нерегламентирано изхвърляне на този вид опасни отпадъци.</p> <p>Предложение за нова редакция на чл. 117: <i>„Чл. 117 Директорът на РЗИ и директорът на РИОСВ или оправомощени от тях длъжностни лица упражняват контрол на:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <i>1. дейностите по третиране на опасни отпадъци в лечебните и здравните заведения.</i> <i>2. нерегламентираното изхвърляне на опасни отпадъци, образувани от лечебните и здравните заведения.</i> <p><i>(2) При установяване на нарушения, компетентните длъжностни лица по ал. 1 предприемат административни мерки по реда на този закон, включително издаване на предписания, съставяне на актове за установяване на административни нарушения и уведомяване на други компетентни органи, когато е необходимо.“</i></p> <p><u>Мотиви:</u> В действащата редакция на чл. 117 липсва ясно и пълно определяне на обхвата на контролните функции по отношение на</p>	Не се приема	Настоящият действащ чл. 117 на ЗУО категорично определя лицата, които следва да упражняват контрол на дейностите по третиране на опасни отпадъци в лечебните и здравни заведения. В ЗУО са разписани ясно и административно-наказателните мерки, които да бъдат приложени в случай на установени нарушения.

		<p>опасните отпадъци, включително фазите на управление, които са критични за безопасността – съхранение, опаковане, транспорт и отчетност. Предложената редакция също така избягва неправомерното препращане на сигнали от РИОСВ към кметовете на общини за тези отпадъци, тъй като общините нямат нормативни правомощия за контрол върху опасни отпадъци, особено когато те произхождат от специализирани субекти като болници и лаборатории. Промените са в синхрон със Закона за здравето, Закона за опазване на околната среда и европейските изисквания за управление на медицински и биологични отпадъци, класифицирани като опасни.</p>		
	НСОРБ	<p><u>15. По § 46. За чл. 120 за създаване на нова ал. 2 със следния текст</u> „(2) Контролните органи по чл. 119, ал. 1 осъществяват последващ контрол чрез извършване на проверка за проследяване изпълнението на дадените предписанията по чл. 113, ал. 3, чл. 119, ал. 7 и ал. 1“</p> <p>Коментар: Считаме, че посочването на „ал. 1“ в края на изречението е техническа грешка. В текста вече се цитира чл. 119, ал. 1 в началото, поради което повторното ѝ упоменаване накрая е излишно или неясно. Ако все пак се има предвид друга ал. 1 – следва изрично да се уточни, за да се избегне правна неяснота.</p>	Приема се	Забежката е отразена в текста на параграфа.
	НСОРБ	<p><u>16. Ново предложение за допълване на чл. 128 от ЗУО в раздел I „Принудителни административни мерки“ (ПАМ)</u></p> <p>Предлагаме да се разпише като принудителна административна мярка (ПАМ) - временно изземване (или отнемане) на техническите и превозните средства на нарушителите, които са помогнали за нарушението, свързано с</p>	-	Аналогично предложение е включено в отделен проект на ЗИД на ЗУО предложен от група народни представители.

		<p>управление на отпадъци.</p> <p>Предложение за нова редакция на чл. 128: <i>„Чл. 128. Директорът на РИОСВ или оправомощено от него длъжностно лице:</i> 4. <i>изземва временно или отнема в полза на държавата технически средства, машини, транспортни средства или друго имущество, използвани при извършване на нарушения по този закон</i></p> <p>Мотиви: Към момента се установява, че паричните глоби и санкции не постигат желания ефект. Също така глобите не респектират лица, които нямат деклариран доход, без собственост, трудови доходи и точен адрес за откриване и връчване на документите по адм. наказателните преписки. Според нас изземването на използваните за нарушението средства (камиони, самосвали, машини и др.) има пряко възпиращо и превантивно действие. Мярката е насочена единствено към имущество, пряко използвано при извършването на нарушението – напр. при нерегламентирано изхвърляне на отпадъци в природни територии, речни корита, земеделски земи и др. Възможността за временно изземване (до приключване на административното производство) позволява защита на интересите на добросъвестни трети лица и осигурява процесуален баланс. Подобна мярка вече съществува в Закона за движение по пътищата и Закона за горите.</p>		
	НСОРБ	<p>17. Ново предложение за създаване на правна норма, свързана с превоз и изхвърляне на строителни отпадъци от малки фирми, които не са регистрирани по ЗУО.</p> <p>Това води пряко до образуване на нерегламентирани сметища, тъй като отпадъците се транспортират и изоставят без</p>	Не се приема	Предложението е включено в отделен проект на ЗИД на ЗУО предложен от група народни представители. Следва да се има предвид, че предложението създава допълнителна административна тежест, поради следните мотиви:

		<p>проследимост. В тази връзка предлагаме създаването на нова разпоредба, която до обхваща и лицата, които извършват транспортиране на строителни отпадъци от дейности по къртене, ремонтване, събаряне или други подобни дейности. Те трябва да бъдат задължени да представят на компетентните органи доказателство за предаването на отпадъците на лице, притежаващо съответно разрешително или регистрационен документ по ЗУО. По принцип следва да се ограничи правото на тези лица (без разрешително за дейности с отпадъци), освен ако те извършват превоз в рамките на еднократна услуга и е придружено с доказателство за предаване на отпадъците.</p> <p>Предложение за нов законов текст: „Чл. 35а</p> <p><i>(1) Лицата, които извършват транспортиране на строителни отпадъци от дейности по къртене, ремонтване, събаряне или други подобни дейности, са длъжни:</i></p> <p><i>1. да съставят документ, удостоверяващ произхода, вида, количеството и произхода на отпадъка;</i></p> <p><i>2. в срок до 5 работни дни от извършени превоз да представят на компетентния орган доказателство за предаването на отпадъците на лице, притежаващо съответно разрешително или регистрационен документ по ЗУО.</i></p> <p><i>(2) Доказателството по ал. 1, т. 2 се удостоверява с приемо-предавателен протокол, кантарна бележка или друг документ, издаден от обекта, приел отпадъка.</i></p> <p><i>(3) Лица, които не притежават разрешително за дейности с отпадъци, нямат право да извършват превоз на отпадъци, освен ако това не е в рамките на еднократна услуга и е придружено с доказателство за предаване на</i></p>		<p>Лицата, извършващи дейности по събиране и транспортиране на отпадъци, в т.ч. и строителни такива, следва да притежават регистрационен документ по чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО, което ги задължава да водят отчетност за извършените дейности. Отчетността се води по реда на наредбата по чл. 48, ал. 1 от ЗУО, като в информацията посочена в отчетната книга се съдържат данни за лицето, генерирало отпадъка (произход) и лицето получило отпадъка, както и вида и количеството на отпадъка.</p> <p>В случай, че се превозват опасни отпадъци от строителството, съгласно разпоредбата на наредбата по чл. 48, ал. 1 от ЗУО, товарът се придружава от идентификационен документ, в чиито реквизити са посочени всички необходими данни от генерирането до съоръжението, в което се извършва дейността по третиране.</p> <p>В допълнение компетентния орган, който осъществява контрол по отношение на отчетността на отпадъците, водена от лицата, притежаващи документ по чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО е съответната РИОСВ. В тази връзка, настоящото предложение, посочено в чл. 35а, ал. 1, т. 2, се вмения на РИОСВ, която съгласно чл. 113, чл. 119 и чл. 120 от ЗУО, във връзка със изискванията на наредбата по чл. 48, ал. 1 от същия закон, контролира документите, свързани с отчетността, водена от операторите на дейностите с отпадъци, в т.ч. и лицата, транспортиращи строителни такива.</p>
--	--	---	--	--

		<p>отпадъците.</p> <p>(4) Нарушението по ал. 1 и 3 се санкционира с глоба или имуществена санкция съгласно чл. 133, ал. ... (нови текстове).</p> <p>Мотиви: С предложението ще се осигури проследимост на отпадъка, тъй като в момента липсва задължение за деклариране/удостоверяване на крайна точка за отпадъка – това създава сив сектор и възможност за незаконно изхвърляне. Много малки фирми или физически лица извършват къртене и ремонтни дейности без регистрация по ЗУО и не спазват регламентите, но трябва да бъдат задължени да докажат какво са направили с отпадъка. Това ще улесни проверките на РИОСВ и общините, като те ще могат да изискват представяне на документ за всяка дейност по транспортиране на отпадъци. Мярката няма да затрудни добросъвестните изпълнители, а ще създаде правна основа за санкции срещу системните нарушители.</p>		
	НСОРБ	<p>18. По § 50 за създаване на нов чл. 133а за налагане на санкция ФЛ или юридическо лице, което не предава за обезвреждане празни опаковки от използвани продукти за растителна защита и/или на негодни за употреба продукти за растителна защита и др. Подкрепяме изцяло въвеждане на нова наказателна разпоредба по чл. 133а в ЗУО, но в чл. 157, ал. 2 е пропуснато да се посочи компетентният контролен орган (най-вероятно РИОСВ), който ще установява нарушенията. Липсата на такава норма би довела до невъзможност за ефективно прилагане на санкцията.</p>	Не се приема	В ЗУО са посочени компетентните органи за съставяне на актове за установени административни нарушения, както и органът, който издава съответните наказателни постановления, съгласно териториалната си компетентност.
	НСОРБ	<p>19. По § 51 за изменение на чл. 134, ал. 3 предлагаме освен повишаване на глобата да се отнемат и издадените разрешения или регистрационни документи по реда на чл. 35.</p>	Не се приема	Отнемането на разрешения или регистрационни документи е крайна мярка, която може да доведе до фактическо прекратяване на дейността

		<p>Предложение за редакция на чл. 134, ал. 3: „ <i>чл. 134 (3) При повторно нарушение се налагат санкции, както следва:</i> 1. по ал. 1 - в размер от 8 000 до 16 000 лв. и отнемане на издадените разрешения или регистрационни документи по реда на чл. 35; 2. по ал. 2 - в размер от 40 000 до 200 000 лв. и отнемане на издадените разрешения или регистрационни документи по реда на чл. 35.“</p>		<p>на едно дружество. Така наказанието може да се окаже несъразмерно тежко спрямо характера на нарушението, особено ако няма настъпили сериозни вредни последици. Завишените глоби сами по себе си имат силен превантивен и наказателен ефект. Прилагането на допълнителна мярка като отнемане на разрешения може да се тълкува като двойно наказание за едно и също нарушение.</p>
	НСОРБ	<p><u>20. По § 55 относно състави в чл. 151 за налагане на санкции спрямо кметовете на общини.</u></p> <p>20.1. Предлагаме темата да бъде допълнително обсъдена след финализиране на промените в чл. 19, които предвиждат нови задължения за тях. По принцип, прекомерният акцент върху санкционния подход има риск да измести фокуса от нужния институционален диалог и сътрудничество между централната и местната власт към формализирано търсене на отговорност. Това не е целесъобразно в контекста на фактическите затруднения, пред които са изправени общините – включително липса на методическа подкрепа, недостиг на финансови средства и технически капацитет за изпълнение на наложените им задължения по Закона. Предвид горното, настояваме новите санкционни състави по чл. 151 да бъдат разгледани и обосновани в съответствие с предвидените в чл. 19 нови ангажименти, както и след извършване на оценка на въздействието върху общините.</p> <p>20.2. Друг основен проблем е налагането на персонални санкции на кметовете за нерегламентирани сметища, образувани върху частни или държавни имоти и той следва да бъде нормативно разрешен чрез ясно</p>	Не се приема	<p>Общинските кметове са органи на изпълнителната власт на местно ниво и носят пряка отговорност за прилагането на националното законодателство в областта на екологосъобразното управление на отпадъците. При неизпълнение на задълженията по ЗУО се нарушава принципът на правовата държава и се създава предпоставка за безконтролност.</p> <p>Санкциите дисциплинират общинските власти да изпълняват активно нормативните задължения вменени им със ЗУО. Неизпълнението на задълженията по ЗУО може да доведе до трайни екологични щети, в тази връзка санкциите действат превантивно и стимулират въвеждането на устойчиви практики за управление на отпадъците.</p> <p>Общините разполагат с публичен ресурс за управление на отпадъците. Лошото му управление води до увеличаване на разходите за евентуални бъдещи екологични щети и налагане на санкции от страна на ЕС. Санкциите гарантират, че кметовете ще бъдат мотивирани да използват средствата целесъобразно и ефективно.</p>

		<p>разграничаване на отговорностите по собственост. В контекста на трайната тенденция към увеличаване на нерегламентираните сметища и замърсяване с отпадъци, често без установен извършител, предлагаме да се разпише, че кметът на общината организира почистването на замърсени терени – само когато същите са общинска собственост, включително прилежащи пътища и инфраструктура. В допълнение не трябва да се налагат персонални административни наказания на кмета на общината за нерегламентирани сметища, образувани върху частни или държавни имоти, когато не е налице бездействие по отношение на задълженията, пряко възложени по закон. Това е необходимо, тъй като общината няма правомощия да извършва действия в чужда собственост, включително поради липса на достъп или правно основание. Към момента се разходват публични средства в нарушение на закона, когато общини са принуждавани да чистят имоти, които не са в тяхна собственост, при това без да могат да търсят обезщетение. Санкционирането на кмета в такива ситуации е непропорционално, демотивиращо и противоречи на принципа за лична вина в административно - наказателното право.</p>		<p>Следва да се има предвид, че Република България има задължения във връзка с изпълнение на европейското законодателство за постигане на определени цели по рециклиране, намаляване на депонирането и ограничаване на замърсяването. Санкционирането на бездействие на местно ниво е ключов инструмент за избягване на наказателни процедури и финансови санкции срещу страната. От друга страна, персоналната санкция спрямо кметовете не позволява проблемът да се прехвърля единствено върху общината като институция. По този начин се създава лична отговорност, която мотивира кметовете да предприемат навременни и адекватни действия.</p>
	НСОРБ	<p><u>21. По § 58. За създаване на нов чл. 157а, относно нови веществени доказателствени средства в административно - наказателния процес".</u> Предлагаме да се разшири обхватът на допустимите доказателствени материали, като се включат: други държавни органи – например МВР, БАБХ, ИАОС и др., които също могат да извършват контролни действия и да разполагат с видеонаблюдение или други технически средства, както и граждани, които</p>	-	<p>Предложението е отеглено от настоящото предложение на ЗИД на ЗУО.</p>

		<p>със свои устройства (напр. мобилни телефони) често първи заснемат екологични нарушения – нерегламентирано изхвърляне на отпадъци, горене на кабели, замърсяване и др.</p> <p>Предложение промяна в чл. 157а: „Чл. 157а Изготвените с технически средства или системи за видеонаблюдение на общините, РИОСВ, други държавни органи или граждани снимки и видеозаписи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението, са веществени доказателствени средства в административно - наказателния процес“.</p> <p>Мотиви: Считаме, че предлагания текст на чл. 157а ограничава кръга на лицата и органите, чиито снимки и видеозаписи могат да се използват като веществени доказателствени средства в административно - наказателния процес, само до общините и регионалните инспекции по околната среда и водите (РИОСВ). Това не отразява реалната практика, в която други държавни органи и граждани също разполагат с възможности и технически средства за документиране на нарушения.</p>		
	НСОРБ	<p><u>22. Предложение за изменение на Наказателния кодекс</u></p> <p>Въпреки съществуващите административно - наказателни механизми, предвидени в Закона за управление на отпадъците (ЗУО) и Закона за опазване на околната среда (ЗОС), практиката показва, че те не изпълняват достатъчно ефективно своята възпираща и превантивна функция. Независимо от високите размери на предвидените глоби, нерегламентираното изхвърляне на строителни отпадъци и земни маси продължава да бъде масов проблем на територията на цялата страна. Данните сочат ръст в броя на новосъздадените нерегламентирани сметища, особено в</p>	-	Предложените промени в НК не са изцяло от компетенциите на МОСВ. В тази връзка същите могат да бъдат разгледани и допълнително обсъдени в рамките на работна група, която следва да бъде сформирана от страна на компетентната институция.

		<p>периферните зони на урбанизирани територии и в райони с ограничен административен контрол. В този контекст се налага криминализиране на най-опасните и обществено значими случаи на нерегламентирано изхвърляне на отпадъци чрез създаването на нов наказателен състав – чл. 353и от Наказателния кодекс. Въведеният състав предвижда наказания, съответстващи на степента на обществена опасност, включително при квалифицирани случаи с последици за здравето, околната среда или стратегическа инфраструктура.</p> <p>Предложение за създаване на нов чл. 353и в Наказателния кодекс: „Чл. 353и. (1) Който изхвърли, депонира или разтовари строителни отпадъци или земни маси, но не в определените за това места, се наказва с лишаване от свобода до две години и с глоба в размер от десет до двадесет хиляди лева.</p> <p>(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на онзи, който разпреди да бъде извършено деянието по предходната алинея.</p> <p>(3) Когато с деянията по ал. 1 или 2 се създаде опасност за живота или здравето на друго или за причиняване на немаловажни вреди за околната среда, наказанието е лишаване от свобода до три години и глоба от тридесет до петдесет хиляди лева.</p> <p>(4) Когато с деянията по ал. 1 и ал. 2 са причинени или са могли да бъдат причинени вреди на стратегически обекти от значение за националната сигурност, наказанието е лишаване от свобода до пет години и глоба в размер от петдесет до сто хиляди лева.</p> <p>(5) В случаите по ал. 3 и 4, съдът отнема в полза на държавата моторното превозно средство, послужило за извършване на престъплението и е собственост на дееца, а</p>		
--	--	--	--	--

		<p>когато деецът не е собственик – да присъди равностойността му.</p> <p>(б) В маловажни случаи наказанието е пробация и глоба от хиляда до пет хиляди лева.“</p> <p>Съответно в ЗУО, следва да се промени свързаните разпоредба, като в чл. 133, ал. 1, т. 1 след думите „неразрешени за това места“ се поставя запетая и се добавят думите „ако деянието не съставлява престъпление“.</p> <p>Мотиви: Включването на състав в Наказателния кодекс, свързан с изхвърляне, депониране или разтоварване на строителни отпадъци или земни маси, в определените за това места, би увеличило превантивната и възпираща роля на наказателното право в областта на опазване на околната среда. Съща така ще отговори на общественото очакване за по-строго санкциониране на замърсителите и нарушителите и ще подкрепи усилията на общините и контролните органи в борбата с нерегламентираните сметища.</p> <p>Предвижда се също възможност за конфискация на МПС, използвано при извършване на престъплението, което е доказано ефективна практика за въздействие върху нарушителите и ограничаване на рецидивите. Налице е и възможност за по-леко наказание при маловажни случаи, което позволява индивидуализиране на наказателната отговорност.</p> <p>Паралелно с това се предлага съответна промяна в чл. 133, ал. 1, т. 1 от ЗУО с цел ясно разграничаване между административно нарушение и престъпление. Добавянето на фразата „ако деянието не съставлява престъпление“ осигурява необходимата свързаност между ЗУО и НК и предотвратява припокриване на отговорности.</p>		
--	--	--	--	--

	НСОРБ	<p>23. Използваме съгласувателната процедура по законопроекта, за да обърнем внимание и на още един съществен проблем – липсата на яснота относно площадките за депониране на земни и земно-скални маси. Считаме, че е необходимо допълнително нормативно да бъдат изяснени изискванията към тези площадки и тяхното изграждане. В условията на засилено строителство в страната е особено важно този процес да бъде ясно регламентиран, тъй като на практика често се наблюдава нерегламентирано изсипване на такива маси на териториите на общините. Предлагаме да се въведе нормативно изискване всички площадки за депониране на земни и земно-скални маси да бъдат вписани в публичен регистър, поддържан от РИОСВ или общините. Това ще улесни контрола, проследимостта и ще осигури прозрачност. Подходящо е в ЗУО или в наредба към него да се въведе отделна дефиниция за земни и скални маси, отделно от останалите строителни отпадъци, тъй като в момента често има спор дали те представляват отпадък по смисъла на закона и това създава сиви зони в нормативната уредба.</p>	Не се приема	<p>В чл. 2, ал. 2, т. 4 от ЗУО категорично е пояснено, че закона не се прилага за „незамърсена почва и други материали в естествено състояние, изкопани по време на строителни дейности, когато е сигурно, че материалът ще бъде използван за целите на строителството в естественото си състояние на площадката, от която е изкопан“.</p> <p>Предвид, че земните маси посочени в горесцитирания член на ЗУО попадат извън обхвата на закона, то няма как да бъде вменено на РИОСВ да поддържа подобен вид регистър.</p> <p>От друга страна е налице действащ нормативен акт, а именно: <i>Наредба за управление на строителните отпадъци и за влагане на рециклирани строителни,</i> чрез която ясно е поставена рамката за съхранението, оползотворяването и/или друг вид дейности, позволен от закона по отношение екологосъобразното управление на строителните отпадъци на национално ниво.</p> <p>На сайта на МОСВ, допълнително са публикувани и практически указания и ръководства, свързани с екологосъобразното управление на строителните отпадъци.</p> <p>Въпреки горните мотиви, предложението ще бъде взето под внимание при бъдещо изменение на ЗУО.</p>
	<p>ИАОС (ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ОКОЛНА СРЕДА)</p>	<p>1. Относно § 10 и § 15 на проекта 1. В проекта се създава нов чл. 48б, съгласно който на ИАОС се възлага изготвянето на доклад относно управлението на битовите</p>	Приема се частично	<p>Предложеният текст на чл. 48б е включен в параграфите. По отношение на предложението за отпадане на предложеното изменение в</p>

		<p>отпадъци на национално ниво за предходната година въз основа на информацията получена в Национална информационна система „Отпадъци” (НИСО).</p> <p>Съгласно мотивите към проекта на ЗИД на ЗУО е посочено, че е установена необходимост от изготвяне на ежегоден доклад от страна на ИАОС относно управлението на битовите отпадъци на национално ниво за предходната година. Същият следва да бъде изготвен въз основа на събрани данни чрез НИСО.</p> <p>Съгласно Цел 5 от Частичната предварителна оценка на въздействието, изготвянето на горещитирания доклад е с цел изпълнение на чл. 49, ал. 1 1 от ЗУО, съгласно който министърът на околната среда и водите внася на всеки три години отчет пред Министерския съвет за изпълнение на Националния план за управление на отпадъците и доклад относно постигането на целите за рециклиране на битови отпадъци по чл. 31, ал. 1, т. 1 и за рециклиране и оползотворяване на материали от строителни отпадъци по чл. 32, ал. 1. Докладът, освен постигането на целите за рециклиране на битови отпадъци по чл. 31, ал. 1, т. 1 и за рециклиране и оползотворяване на материали от строителни отпадъци по чл. 32, ал. 1, трябва да включва, в случай на непостигане на посочените цели, причините за непостигане и мерките, които ще бъдат взети за осигуряване на бъдещо изпълнение. ИАОС не е политикоправещо звено и в тази връзка няма как да посочва причини за непостигане на целите, както и да предлага мерки за осигуряване бъдещо изпълнение.</p> <p>В Решение на Комисията от 18 ноември 2011 година за установяване на правила и изчислителни методи за проверка на съответствието с целите, зададени в член 1 1,</p>		<p>ал. 1 на чл. 44 същото не се приема изцяло. С цел избягване на тълкувания е направено допълнително уточнение по отношение на задължените лица.</p>
--	--	--	--	---

	<p>параграф 2 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета се казва, че с цел да се избегне допълнително административно натоварване, при проверката на съответствието с целите по член 1, параграф 2 от Директива 2008/98/ЕО следва да се използват, доколкото е възможно, данните за статистиката на отпадъците, докладвани съгласно Регламент (ЕО) N2 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 г. относно статистиката на отпадъците.</p> <p>Именно поради тази причина, към настоящия момент, данните за количеството на образуваните битови отпадъци в страната е резултат от статистическото изследване, извършвано от страна на Националния статистически институт.</p> <p>Изготвянето на доклад относно управлението на битовите отпадъци на национално ниво за предходната година, в срок до 15 декември на текущата година с данни, докладвани в НИСО, би довело до разнопосоченост на информацията относно количествата на битовите Отпадъци, предвид това, че данните на НСИ представляват официалните данни за страната за битовите отпадъци, докато докладваната информация в НИСО е единствено въз основа на нормативно определените задължени лица по подзаконов нормативен акт на ЗУО.</p> <p>Предвид изложеното изготвянето на такъв доклад, съдържащ информация, само от докладваните в НИСО данни създава допълнителен административен ангажимент, чийто краен резултат от направения от наша страна анализ на нормативните изисквания и ситуация остава под въпрос.</p> <p>На следващо място следва да се отбележи, че</p>		
--	--	--	--

	<p>„образувани битови отпадъци” (§ 1, т. 4 от ДР ЗУО) са отпадъците, образувани от всички домакинства и от други източници, сходни по естество и състав с отпадъците от домакинствата. Това ще даде отражение върху вменените задължения за водене на отчетност за образувани битови отпадъци в предложението на текст на чл. 44, ал. 1. На практика този запис означава, че ангажимент за водене на отчетност имат всички лица, образувачи отпадъци от битовата си дейност, включително всички физически лица. Предложеният запис е неработещ, и категорично противоречи на раздел Ш. т. 3 очакваните резултати от прилагането на ЗИД на ЗУО на мотивите към проекта на ЗИД на ЗУО, а именно намаляване на административната тежест.</p> <p>Европейското законодателство прави ясно разграничение по отношение събирането на информация за отпадъци. Съгласно чл. 35 на Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (Рамкова директива) ангажимент за събиране и предоставяне на информация за отпадъци имат само лицата, които извършват дейности по третиране на отпадъци и трябва да притежават съответния документ за това (чл. 23). Това са само икономически субекти и не включват населението. Дадена е възможност на страните да решат дали да задължат тези същите лица да събират и докладват информация за образуванията от тях отпадъци (това не включва битовите отпадъци).</p> <p>От друга страна, Регламент № 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 г. относно статистиката на отпадъците се фокусира върху набиране на</p>		
--	---	--	--

		данни за Образуване на отпадъци. Включват се отпадъци от всички икономически дейност, отпадъци, образувани от домакинствата и отпадъци, възникващи от операции по оползотворяване или обезвреждане. Във връзка с гореизложеното, предлагаме: 1. Да отпадне предложеното изменението на ал. 1 на чл. 44. 2. Чл. 48б, ал. 1 да придобие следната редакция: <i>Чл. 48б (1) В срок до 30 март на текущата година, изпълнителният директор на ИАОС изготвя и представя за утвърждаване на министъра на околната среда и водите доклад относно управлението на битовите отпадъци на национално ниво за годината, предхождаща отчетната.</i>		
	ИАОС	Да се прецизира чл. 48в като ясно се разпишат ангажиментите на ИАОС по отношение докладването на изискуемата информация в областта на отпадъците до Европейската комисия. Мотиви: С така предложения запис се вменяват ангажименти по докладване до Европейската комисия на ИАОС, които са извън компетентностите на системата на МОСВ. За докладването в областта на отпадъците по Регламент № 2150/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2002 г. относно статистиката на отпадъците, компетентен орган е НСИ.	Приема се	В текста на параграфа е направено допълнение, че ИАОС докладва до Европейската комисия изискуемата информация по ЗУО.
	ИАОС	В § 20 на проекта относно чл. 64 1. Предлагаме чл. 64, ал. 5, т. 3 да придобие следната редакция: т.3. с 50 на сто за целите за повторна употреба и рециклиране по чл. 31, ал. 1, т. 3 - 5 съгласно сроковете в § 15, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби;	Не се приема	Предложението не е включено настоящия проект на ЗИД на ЗУО и същото ще бъде взето под внимание при следващо изменение на закона.

		<p>Мотиви: Разпоредбата на чл. 64, ал. 5, т. 3 се отнася за възможността за намаляване на размера на отчисленията за битови отпадъци с 50 на сто при изпълнение на целите за повторна употреба и рециклиране. Включената в тази разпоредба т. 6 от чл. 31, ал. 1 се отнася за количеството депонирани битови отпадъци. Освен изложеното по-горе препратката към сроковете в чл. 64, ал. 5, т. 3, а именно § 15, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона се отнася само за т. 3 от чл. 31, ал. 1 и обхваща периода до 2025 г. За т. 4 и т. 5 от същия член не е предвидено поетапно постигане на целта, поради което за периодите, включени в тези точки липсва разпоредба в 15, ал. 2.</p>		
	ИАОС	<p>В § 61 на проекта се прави предложение на промяна на Параграф 3 от допълнителните разпоредби</p> <p>Във връзка с новосъздадената ал. 4, предлагаме в ПЗР да бъде предвиден преходен период за прилагане на чл. 48в. Срокът трябва да е съобразен с утвърждаване на инструкцията по ново предложената ал. 4 към § 3 ДР.</p> <p>Мотиви: Докладването на информация и данни в областта на отпадъците е годишно и в случай на влизане в сила на тази разпоредба по средата на годината без утвърдена инструкция от министъра на околната среда и водите ще доведе до неяснота относно ангажиментите за докладване.</p>	Не се приема	<p>До настоящия момент държавата е изпълнявала ангажиментите си по ежегодно докладване към ЕК без това изрично да е налагало разработването на допълнителна специфична методика за събиране на данните. И към настоящия момент редът, както и отговорните институции за предоставяне на необходимата информация е разписан в наредбите по чл. 13, ал. 1 от ЗУО. Съгласно нормите е предвидено данните да бъдат събирани на база сключено споразумение между изпълнителния директор на ИАОС, директора на Агенция „Митници“, председателя на НСИ и изпълнителния директор на НАП.</p> <p>Обръщаме внимание, че дирекция УООП не е статистически орган и не е в състояние да даде ясни указания за начина на събиране на данни касаещи докладванията, предвид тяхната специфика и различни методи на</p>

				<p>събиране, използвани от НСИ и ИАОС. Именно затова е предложено за създаването на чл. 48в.</p> <p>Предвид горното, текстът на новосъздадената ал. 4 в параграф 62 се прецизира като текста „.....се определят с инструкция на министъра на околната среда и водите“ се заменя с думите „са определени в наредбите по чл. 13, ал. 1“. С това уточнение се създава правна яснота и не се създават нови ангажменти, а се въвеждат категорично вече съществуващи.</p>
	ИАОС	<p>В § 15 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗУО</p> <p>1. За ал. 3 и ал. 5 да се предвиди поетапно постигане на целта по години, по аналогия с ал.2</p> <p>Мотиви: Разписването в §15 от ПРЗ на ЗУО на конкретни цели по години би създавало правна сигурност, би улеснило прилагането на разпоредбата както от общините, така и от ИАОС и би спомогнало за успешната защита на заповедите на изпълнителния директор на ИАОС пред съда.</p> <p>В допълнение обръщаме внимание, че за да бъдат издадени заповеди за изпълнение на целите, в нормативно определените срокове, е необходимо спешно да бъдат направени и изменения в Наредба № 7, касаещи сроковете, в които ИАОС публикува информация за изпълнение на целите на общините.</p>	Не се приема	Предложението не е обект на изготвения настоящ проект на ЗИД на ЗУО.
	ИАОС	<p>В § 67 на проекта</p> <p>1. Предлагаме да бъде утвърден формат за докладване на информацията по чл. 19, ал. 3 т. 16 и чл. 30а, ал. 2.</p> <p>Мотиви: Функционалностите на НИСО за</p>	-	Текстовете в законопроекта, свързани с Регламент (ЕС) 2022/2400 на Европейския парламент и на Съвета от 23 ноември 2022 година за изменение на приложения IV и V към Регламент (ЕС)

		докладване на информация и издаване на документи за дейности с отпадъци са изградени въз основа на форми и образци, нормативно утвърдени или утвърдени от министъра на околната среда и водите.		2019/1021 относно устойчивите органични замърсители са премахнати изцяло.
	ИАОС	Предлагаме настоящият текст на чл. 106 да стане ал. 1 и да се създаде ал. 2 със следния текст: „Датата на изпращането чрез НИСО да се счита за дата на получаването на решението по ал. 1”. Мотиви: По аналогия с предложените изменения в § 22, т. 6, § 29 и § 30 т.4	Не се приема	Вписването в регистъра не представлява издаване на индивидуален административен акт, поради което не е налице необходимост от създаване на ал. 2.
	ИАОС	Предлагаме в чл. 107 да се създаде ал. 3 със следния текст: „Датата на изпращането чрез НИСО да се счита за дата на получаването на решението по ал. 2”. Мотиви: По аналогия с предложените изменения в § 22, т. 6, § 29 и § 30 т.4	Не се приема	Не се приема по аналогия на горната точка.